

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-154-17

Druk nr 2129
Warszawa, 11 grudnia 2017 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw z projektem aktu wykonawczego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, 1566 i 1999) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 57:

a) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku gdy planowana realizacja danego dokumentu obejmuje obszar morski, właściwość miejscową regionalnego dyrektora ochrony środowiska, w części dotyczącej tych obszarów, ustala się wzdłuż linii brzegu morskiego na obszarze działania danego regionalnego dyrektora ochrony środowiska.”,

b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy planowana realizacja danego dokumentu obejmuje obszar działania dwóch regionalnych dyrektorów ochrony środowiska lub obszar morski wzdłuż linii brzegu morskiego na obszarze działania dwóch regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, organem właściwym w sprawach opiniowania i uzgadniania w ramach strategicznych ocen oddziaływania na środowisko jest regionalny dyrektor ochrony środowiska, na którego obszarze działania znajduje się większa część terenu lub obszaru morskiego, na którym ma być realizowany ten dokument.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy planowana realizacja danego dokumentu obejmuje obszar działania więcej niż dwóch regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, organem właściwym w sprawach opiniowania i uzgadniania w ramach strategicznych ocen oddziaływania na środowisko jest Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie i ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

2) w art. 75:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, właściwość miejscową regionalnego dyrektora ochrony środowiska ustala się w odniesieniu do obszaru morskiego wzdłuż wybrzeża na obszarze działania danego regionalnego dyrektora ochrony środowiska.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wykraczającego poza obszar działania jednego regionalnego dyrektora ochrony środowiska decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska, na którego obszarze działania znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, w porozumieniu z zainteresowanymi regionalnymi dyrektorami ochrony środowiska.”;

3) uchyla się art. 122;

4) w art. 123:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Regionalny dyrektor ochrony środowiska jest organem administracji rządowej niespolonej, właściwym do realizacji zadań, o których mowa w art. 131 ust. 1.”,

b) dodaje się ust. 3–6 w brzmieniu:

„3. Akty prawa miejscowego ustanowione przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska przed zmianą ich terytorialnego zasięgu działania zachowują moc.

4. Akty, o których mowa w ust. 3, mogą być zmieniane lub uchylane przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, których terytorialny zasięg działania obejmuje obszar, którego dotyczy akt prawa miejscowego. Jeżeli akt prawa miejscowego dotyczy obszaru położonego na obszarze działania więcej niż jednego regionalnego dyrektora ochrony środowiska, regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, na których obszarze działania znajdują się części tego obszaru, zmieniają albo uchylają akt prawa miejscowego wspólnie.

5. Właściwość miejscową regionalnych dyrektorów ochrony środowiska określa się według terytorialnego zasięgu ich działania.

6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, liczbę, siedziby oraz terytorialny zasięg działania regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, uwzględniając konieczność prawidłowego wykonywania ich zadań.”;

5) w art. 124:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Regionalny dyrektor ochrony środowiska wykonuje swoje zadania w zakresie ochrony przyrody przy pomocy regionalnego konserwatora przyrody, będącego zastępcą regionalnego dyrektora ochrony środowiska, oraz przy współpracy z dyrektorami parków krajobrazowych lub zespołów parków krajobrazowych.”,

c) uchyla się ust. 3 i 4;

6) po art. 124 dodaje się art. 124a w brzmieniu:

„Art. 124a. 1. Dyrekcja Ochrony Środowiska jest państwową jednostką organizacyjną wyspecjalizowaną w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody.

2. Dyrekcja Ochrony Środowiska jest państwową jednostką budżetową.

3. W skład Dyrekcji Ochrony Środowiska wchodzi Centrala Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz oddziały regionalne Dyrekcji Ochrony Środowiska.

4. Dyrekcją Ochrony Środowiska kieruje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska przy pomocy swoich zastępców.

5. Centrala Dyrekcji Ochrony Środowiska zapewnia obsługę realizacji zadań Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

6. Oddziały regionalne Dyrekcji Ochrony Środowiska zapewniają obsługę realizacji zadań regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

7. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może wydawać zarządzenia w zakresie związanym z kierowaniem Dyrekcją Ochrony Środowiska.

8. Dyrekcja Ochrony Środowiska jest pracodawcą dla pracowników Centrali Dyrekcji Ochrony Środowiska i oddziałów regionalnych Dyrekcji Ochrony Środowiska.

9. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może upoważnić regionalnych dyrektorów ochrony środowiska do wykonywania określonych obowiązków w zakresie gospodarki finansowej oraz spraw organizacyjnych.

10. Minister właściwy do spraw środowiska, w drodze zarządzenia, nadaje statut Dyrekcji Ochrony Środowiska określający jej organizację, mając na względzie zakres

działalności Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz prawidłowe wykonywanie zadań przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.”;

7) w art. 125:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli jest to konieczne ze względu na szczególne potrzeby Dyrekcji Ochrony Środowiska, zatrudniony w niej członek korpusu służby cywilnej może zostać przeniesiony na inne stanowisko pracy z zachowaniem prawa do dotychczasowego wynagrodzenia, jeżeli wynagrodzenie przysługujące na nowym stanowisku pracy jest niższe od wynagrodzenia przysługującego dotychczas.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje dyrektor generalny Dyrekcji Ochrony Środowiska.”,

c) w ust. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Członkowi korpusu służby cywilnej przeniesionemu do innej miejscowości przysługuje mieszkanie udostępnione przez Dyрекcję Ochrony Środowiska albo świadczenie na pokrycie kosztów najmu lokalu mieszkalnego wypłacane w okresie przeniesienia, jeżeli.”,

d) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Członkowi korpusu służby cywilnej przeniesionemu do innej miejscowości przysługuje także.”;

8) w art. 126:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska, powołuje Prezes Rady Ministrów.”,

b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw środowiska, na wniosek Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, powołuje zastępców Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Stanowisko Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska może zajmować osoba, która:

1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;

- 2) jest obywatelem polskim;
 - 3) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 5) posiada co najmniej 6-letni okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę, lub świadczenia usług na podstawie innej umowy lub wykonywania działalności gospodarczej na własny rachunek, w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody;
 - 6) posiada co najmniej 3-letnie doświadczenie na stanowiskach kierowniczych lub samodzielnych albo wynikające z prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek.”,
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Stanowisko zastępcy Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska może zajmować osoba, która:
- 1) spełnia wymagania, o których mowa w ust. 3 pkt 1–4 i 6;
 - 2) posiada co najmniej 4-letni okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę, lub świadczenia usług na podstawie innej umowy lub wykonywania działalności gospodarczej na własny rachunek, w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody.”,
- e) uchyla się ust. 4–14;
- 9) w art. 130:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Minister właściwy do spraw środowiska, na wniosek Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, powołuje regionalnych dyrektorów ochrony środowiska spośród osób spełniających wymagania, o których mowa w art. 126 ust. 3 pkt 1–4, oraz posiadających co najmniej 3-letni okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę, lub świadczenia usług na podstawie innej umowy lub wykonywania działalności gospodarczej na własny rachunek, w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody. Minister właściwy do spraw środowiska odwołuje regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.”,

b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, na wniosek regionalnego dyrektora ochrony środowiska, powołuje zastępców regionalnego dyrektora ochrony środowiska spośród osób spełniających wymagania, o których mowa w art. 126 ust. 3 pkt 1–4, oraz posiadających co najmniej 3-letni okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę, lub świadczenia usług na podstawie innej umowy lub wykonywania działalności gospodarczej na własny rachunek, w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody.”,

c) uchyla się ust. 3.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2142 i 2203) w art. 1 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) Centrali Dyrekcji Ochrony Środowiska i oddziałach regionalnych Dyrekcji Ochrony Środowiska,”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 ust. 3e otrzymuje brzmienie:

„3e. W przypadku gdy obszar, o którym mowa w ust. 1, jest położony na obszarze morskim, właściwość miejscową regionalnego dyrektora ochrony środowiska, w części dotyczącej tego obszaru, ustala się wzdłuż wybrzeża na obszarze działania danego regionalnego dyrektora ochrony środowiska.”;

2) w art. 19 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Plan ochrony dla rezerwatu przyrody położonego na obszarze działania więcej niż jednego regionalnego dyrektora ochrony środowiska ustanawiają wspólnie, w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia, regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, na których obszarze działania znajdują się części tego rezerwatu.”;

3) w art. 28:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 położonego na obszarze działania więcej niż jednego regionalnego dyrektora ochrony środowiska

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2249 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 132, 1074, 1566 i 1595.

ustanawiają wspólnie, w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia, regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, na których obszarze działania znajdują się części tego obszaru Natura 2000.”,

b) ust. 11d otrzymuje brzmienie:

„11d. W przypadku gdy projekt planu urządzenia lasu, o którym mowa w ust. 11 pkt 3a, obejmuje obszar Natura 2000 lub jego część, położony na obszarze działania więcej niż jednego regionalnego dyrektora ochrony środowiska do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 11a, stosuje się odpowiednio art. 57 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

4) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53. Regionalny dyrektor ochrony środowiska może wprowadzić na obszarze swojego działania, na czas określony, w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia, ochronę gatunków roślin, zwierząt lub grzybów, nieobjętych ochroną określoną w przepisach, o których mowa w art. 48–50, a także właściwe dla nich zakazy wybrane spośród zakazów, o których mowa w art. 51 ust. 1 i 1a oraz art. 52 ust. 1 i 1a, a także odstępstwa od zakazów wybrane spośród odstępstw, o których mowa w art. 51 ust. 2 oraz art. 52 ust. 2.”;

5) w art. 56:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) objętych ochroną ścisłą i częściową – na czynności podlegające zakazom określonym w art. 51 ust. 1 i 1a oraz art. 52 ust. 1 i 1a, jeżeli zezwolenie dotyczy obszaru wykraczającego poza obszar działania dwóch regionalnych dyrektorów ochrony środowiska lub jeżeli ma to związek z działaniami podejmowanymi przez ministra właściwego do spraw środowiska, w tym dotyczącymi realizacji programu ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej, programów ochrony gatunków zagrożonych wyginięciem lub umów międzynarodowych.”,

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, w odniesieniu do obszarów morskich, właściwość miejscową regionalnego dyrektora ochrony środowiska ustala

się wzdłuż wybrzeża na obszarze działania danego regionalnego dyrektora ochrony środowiska.”;

6) w art. 62 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Koszty transportu oraz utrzymywania żywych okazów gatunków chronionych na podstawie przepisów, o których mowa w art. 61 ust. 1, zatrzymanych przez właściwe organy, ponosi Skarb Państwa, a ich rozliczenia dokonuje regionalny dyrektor ochrony środowiska właściwy ze względu na położenie podmiotu, któremu zostały przekazane zatrzymane okazy. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska upoważnia do dokonywania rozliczeń.”;

7) w art. 118 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy działania, o których mowa w ust. 1, wykraczają poza obszar działania jednego regionalnego dyrektora ochrony środowiska, zgłoszenia dokonuje się regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, na którego obszarze działania znajduje się największa część terenu, na którym mają być prowadzone te działania.”;

8) w art. 118a ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. W przypadku działań, o których mowa w art. 118 ust. 1, wykraczających poza obszar działania jednego regionalnego dyrektora ochrony środowiska decyzję o warunkach prowadzenia działań wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska, na którego obszarze działania znajduje się największa część terenu, na którym mają być prowadzone te działania, w porozumieniu z właściwymi regionalnymi dyrektorami ochrony środowiska.”;

9) w art. 126 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Odszkodowania za szkody spowodowane przez zwierzęta łowne w parku narodowym oraz strefie ochronnej zwierząt łownych są pokrywane ze środków parku narodowego, a za szkody spowodowane w rezerwach przyrody – ze środków Dyrekcji Ochrony Środowiska.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2014 r. poz. 1789, z 2015 r. poz. 277 i 1926 oraz z 2017 r. poz. 1215 i 1566) w art. 7:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli bezpośrednie zagrożenie szkodą w środowisku lub szkoda w środowisku wystąpiły na obszarze działania więcej niż jednego regionalnego dyrektora ochrony

środowiska, właściwy jest regionalny dyrektor ochrony środowiska, który pierwszy powziął informację o ich wystąpieniu.”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku wystąpienia bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku w wodach na obszarach morskich, właściwość miejscową regionalnego dyrektora ochrony środowiska ustala się wzdłuż linii brzegu morskiego na obszarze działania danego regionalnego dyrektora ochrony środowiska.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1889 i 2203) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:

„3b) Centrali Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz oddziałach regionalnych Dyrekcji Ochrony Środowiska.”;

2) w art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stanowisko dyrektora generalnego urzędu tworzy się w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w urzędzie ministra, urzędzie przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów, Dyrekcji Ochrony Środowiska, urzędzie centralnego organu administracji rządowej oraz w urzędzie wojewódzkim.”;

3) w art. 52 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kierującego departamentem lub komórką równorzędną w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędzie ministra, urzędzie obsługującym przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów, Centrali Dyrekcji Ochrony Środowiska, urzędzie centralnego organu administracji rządowej oraz kierującego wydziałem lub komórką równorzędną w urzędzie wojewódzkim, a także zastępcy tych osób”.

Art. 6. 1. Dotychczasowy Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska pełni swoją funkcję do czasu powołania Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, zgodnie z przepisami ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Powołanie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska powoduje z mocy prawa odwołanie dotychczasowego Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Przepis art. 70 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, 2138 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 60 i 962) stosuje się odpowiednio.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotychczasowi zastępcy Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz dotychczasowi regionalni dyrektorzy ochrony środowiska

i ich zastępcy przestają pełnić swoje funkcje, co jest równoznaczne z ich odwołaniem. Przepis art. 70 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy stosuje się odpowiednio.

3. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy minister właściwy do spraw środowiska powołuje regionalnych dyrektorów ochrony środowiska zgodnie z przepisami ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. W terminie 14 dni od dnia powołania Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska minister właściwy do spraw środowiska powołuje, na wniosek Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, zastępców Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

5. W terminie 14 dni od dnia swojego powołania Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska powołuje, na wniosek regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, zastępców regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

Art. 7. 1. Sprawy wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzone przez dotychczasowych regionalnych dyrektorów ochrony środowiska prowadzą, z dniem wejścia w życie tej ustawy, stosownie do swojej właściwości, regionalni dyrektorzy ochrony środowiska.

2. W sprawach administracyjnych, sądowno-administracyjnych lub egzekucyjnych, w których stroną lub uczestnikiem jest Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska lub regionalna dyrekcja ochrony środowiska, stroną lub uczestnikiem staje się, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, Dyrekcja Ochrony Środowiska.

3. W sprawach administracyjnych, sądowno-administracyjnych lub egzekucyjnych, w których stroną lub uczestnikiem jest dotychczasowy regionalny dyrektor ochrony środowiska, stroną lub uczestnikiem staje się, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosownie do swojej właściwości, regionalny dyrektor ochrony środowiska.

4. W sprawach sądowych, w których Skarb Państwa jest reprezentowany przez Generalną Dyrekcję Ochrony Środowiska lub regionalną dyrekcję ochrony środowiska, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, Skarb Państwa jest reprezentowany przez Dyrekcję Ochrony Środowiska.

5. W sprawach sądowych, w których Skarb Państwa jest reprezentowany przez dotychczasowego regionalnego dyrektora ochrony środowiska, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, Skarb Państwa jest reprezentowany przez właściwego regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

Art. 8. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy kończą się kadencje Wspólnej Komisji Dyscyplinarnej do rozpatrywania spraw dyscyplinarnych członków korpusu służby cywilnej zatrudnionych w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz regionalnych dyrekcjach ochrony środowiska oraz komisji dyscyplinarnych w regionalnych dyrekcjach ochrony środowiska.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przestają pełnić swoje funkcje rzecznicy dyscyplinarni i ich zastępcy, powołani w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcjach ochrony środowiska, co jest równoznaczne z ich odwołaniem z tych funkcji.

3. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowania wyjaśniające albo dyscyplinarne, prowadzone na podstawie rozdziału 9 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1889 i 2203), prowadzą odpowiednio rzecznik dyscyplinarny albo komisja dyscyplinarna w Dyrekcji Ochrony Środowiska, przy czym wszystkie dotychczas podjęte czynności pozostają w mocy.

Art. 9. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosownie do swojej właściwości, regionalni dyrektorzy ochrony środowiska przejmują dokumentację związaną z wykonywaniem zadań regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, w szczególności akta zakończonych i będących w toku spraw, rejestry, spisy, wykazy, ewidencje i bazy danych.

2. Do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dotychczasowi regionalni dyrektorzy ochrony środowiska przygotowują dokumentację, o której mowa w ust. 1.

Art. 10. 1. Tworzy się Dyrekcję Ochrony Środowiska.

2. Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska staje się Centralą Dyrekcji Ochrony Środowiska.

3. Regionalne dyrekcje ochrony środowiska stają się oddziałami regionalnymi Dyrekcji Ochrony Środowiska, stosownie do właściwości regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

Art. 11. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dyrektor generalny Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska staje się dyrektorem generalnym Dyrekcji Ochrony Środowiska.

Art. 12. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pracownicy Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz regionalnych dyrekcji ochrony środowiska stają się pracownikami Dyrekcji Ochrony Środowiska.

2. Dyrektor generalny Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz regionalni dyrektorzy ochrony środowiska są obowiązani w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy zawiadomić na piśmie, odpowiednio pracowników Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunku pracy.

3. W terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pracownik Dyrekcji Ochrony Środowiska może bez wypowiedzenia, za siedmiodniowym uprzedzeniem, rozwiązać stosunek pracy. Rozwiązanie stosunku pracy w tym trybie powoduje dla pracownika skutki, jakie przepisy prawa pracy wiążą z rozwiązaniem stosunku pracy przez pracodawcę za wypowiedzeniem.

4. Stosunek pracy pracowników, o których mowa w ust. 1, wygasa, po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) jeżeli przed upływem 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy, z zastrzeżeniem ust. 7 i 8, albo
- 2) w razie odmowy przyjęcia przez nich nowych warunków pracy lub płacy w terminie nie późniejszym niż 2 tygodnie przed upływem 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do:

- 1) pracowników, którym brakuje nie więcej niż 4 lata do osiągnięcia wieku emerytalnego;
- 2) pracownic w ciąży;
- 3) pracowników w okresie urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego oraz urlopu ojcowskiego.

6. Przy wyborze pracowników, którym zostaną zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy, bierze się pod uwagę potrzeby Dyrekcji Ochrony Środowiska, posiadanie wykształcenia i wiedzy niezbędnych dla zapewnienia należytego wykonywania zadań Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska lub regionalnych dyrektorów ochrony środowiska lub prawidłowego funkcjonowania Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz dotychczasowy przebieg pracy.

7. Jeżeli urzędnikowi służby cywilnej nie zostaną zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy na dalszy okres, Szef Służby Cywilnej przenosi tego urzędnika do innego urzędu w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania od dyrektora generalnego Dyrekcji Ochrony Środowiska informacji o tym, że temu urzędnikowi służby cywilnej nie zostaną zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy na dalszy okres. Przepis art. 70 pkt 7 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej stosuje się odpowiednio.

8. Jeżeli nie jest możliwe przeniesienie, o którym mowa w ust. 7, stosunek pracy urzędnika służby cywilnej wygasa po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jednak nie wcześniej niż po upływie miesiąca od dnia przekazania przez Szefa Służby Cywilnej dyrektorowi generalnemu Dyrekcji Ochrony Środowiska informacji o braku możliwości przeniesienia.

9. W razie wygaśnięcia stosunku pracy urzędnika służby cywilnej na podstawie ust. 8, art. 73 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej stosuje się odpowiednio.

10. Niezapropionowanie osobom zatrudnionym na wyższych stanowiskach w służbie cywilnej w terminie, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, nowych warunków pracy lub płacy albo odmowa przyjęcia przez nich w terminie, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, nowych warunków pracy lub płacy są równoznaczne z odwołaniem. Przepis art. 70 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy stosuje się odpowiednio.

Art. 13. 1. W przypadku rozwiązania stosunku pracy, o którym mowa w art. 12 ust. 3, lub wygaśnięcia stosunku pracy, o którym mowa w art. 12 ust. 4, pracownikom Dyrekcji Ochrony Środowiska niebędącym urzędnikami służby cywilnej, przysługuje odprawa pieniężna przewidziana w przepisach o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do urzędników służby cywilnej, którzy zgodnie z art. 12 ust. 4 pkt 2, odmówili przyjęcia zaproponowanych nowych warunków pracy lub płacy.

3. W razie zbiegu uprawnień, o których mowa w ust. 1, 2 lub art. 12 ust. 9, pracownikowi Dyrekcji Ochrony Środowiska przysługuje jedno z nich – wybrane przez tego pracownika.

Art. 14. 1. W umowach i porozumieniach zawartych przez dotychczasowego regionalnego dyrektora ochrony środowiska Skarb Państwa jest reprezentowany, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

2. W umowach i porozumieniach zawartych przez Generalną Dyrekcję Ochrony Środowiska i regionalne dyrekcje ochrony środowiska Skarb Państwa jest reprezentowany, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przez Dyrekcję Ochrony Środowiska.

Art. 15. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wierzytelności, prawa, zobowiązania i obowiązki Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska stają się wierzytelnościami, prawami, zobowiązaniami i obowiązkami Dyrekcji Ochrony Środowiska.

Art. 16. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy mienie ruchome stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w dyspozycji Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, przejmuje nieodpłatnie Dyrekcja Ochrony Środowiska.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w trwałym zarządzie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, na mocy ustawy przechodzą nieodpłatnie w trwały zarząd Dyrekcji Ochrony Środowiska.

3. W terminie 7 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy dyrektor generalny Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalni dyrektorzy ochrony środowiska sporządzają wykazy:

- 1) mienia ruchomego Skarbu Państwa, o którym mowa w ust. 1;
- 2) nieruchomości Skarbu Państwa, o których mowa w ust. 2.

Art. 17. W celu wykonania przepisów ustawy Prezes Rady Ministrów może dokonać, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych, w tym wynagrodzeń, między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.

Art. 18. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 125 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 125 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19. 1. Akty prawa miejscowego ustanowione na podstawie art. 13 ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc na obszarze działania dotychczasowych regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, którzy je ustanowili, i mogą być zmieniane lub uchylane.

2. Akty prawa miejscowego ustanowione na podstawie art. 19 ust. 6 i 7, art. 28 ust. 5 i 8, art. 53 i art. 56a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc na obszarze działania dotychczasowych regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, którzy je ustanowili, przez okres na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż przez 20 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane lub uchylane.

Art. 20. 1. W latach 2016–2028 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2018 r. – 4 340 000 zł;

- 2) 2019 r. – 0 zł;
- 3) 2020 r. – 0 zł;
- 4) 2021 r. – 0 zł;
- 5) 2022 r. – 0 zł;
- 6) 2023 r. – 0 zł;
- 7) 2024 r. – 0 zł;
- 8) 2025 r. – 0 zł;
- 9) 2026 r. – 0 zł;
- 10) 2027 r. – 0 zł.

2. Minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw środowiska stosuje mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu liczby pracowników Dyrekcji Ochrony Środowiska, którym nie zostaną zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy.

Art. 21. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 9 ust. 2, art. 12 ust. 2 i art. 16 ust. 3, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska (GDOŚ) i regionalni dyrektorzy ochrony środowiska (RDOŚ) są wyspecjalizowanymi organami administracji publicznej w zakresie ochrony środowiska i przyrody, w szczególności w zakresie ocen oddziaływania na środowisko. Ich powołanie zostało wysoko ocenione przez Komisję Europejską. Z tego względu zmiany dotyczące funkcjonowania GDOŚ i RDOŚ powinny zmierzać jedynie do jeszcze lepszego usprawnienia funkcjonującego systemu. Taki jest też cel projektowanej ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw. Zawarte w niej propozycje zmian instytucjonalnych w zakresie urzędów obsługujących te organy oraz uelastycznienia właściwości miejscowej RDOŚ powinny wzmocnić skuteczność i zwiększyć efektywność działania GDOŚ i RDOŚ.

Obecnie GDOŚ wykonuje swoje zadania przy pomocy Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, która jest państwową jednostką budżetową – art. 122 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą ocenową”. Z kolei RDOŚ wykonują swoje zadania przy pomocy regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, które są państwowymi jednostkami budżetowymi – art. 124 ust. 1 ustawy ocenowej. Oznacza to, że w obowiązującym systemie prawnym funkcjonuje 17 państwowych jednostek budżetowych – Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska (Generalna Dyrekcja) i 16 regionalnych dyrekcji ochrony środowiska (regionalne dyrekcje). Takie rozwiązanie wymusza utworzenie w każdej z tych jednostek budżetowych komórek organizacyjnych zajmujących się sprawami finansowymi, kadrowymi i administracyjnymi, co generuje dodatkowe koszty związane z ich funkcjonowaniem.

Projektowana ustawa zakłada uproszczenie struktury organizacyjnej urzędów obsługujących GDOŚ i RDOŚ przez utworzenie państwowej jednostki organizacyjnej wyspecjalizowanej w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody – Dyrekcji Ochrony Środowiska (DOŚ), będącej państwową jednostką budżetową, której kierownikiem będzie GDOŚ. Będzie on wykonywał swoje zadania przy pomocy swoich zastępców. Proponuje się, aby w skład DOŚ wchodziła Centrala DOŚ (zapewniająca obsługę realizacji zadań GDOŚ) i oddziały regionalne (zapewniające obsługę realizacji zadań RDOŚ). Mając na uwadze stanowisko doktryny, zgodnie z którym urzędami są „zorganizowane zespoły osób przydane organom administracji publicznej do pomocy w wykonywaniu ich funkcji” – zob. J. Boć (red.), Prawo

administracyjne, Kolonia Limited 2005, s. 141, należy uznać, że chociaż Centrala DOŚ i oddziały regionalne DOŚ znajdować się będą w strukturze jednej jednostki budżetowej (DOŚ), to w ujęciu funkcjonalnym pozostaną odrębnymi urzędami, zapewniającymi obsługę odrębnych organów administracji rządowej dla realizacji ich ustawowych zadań, co jest niezwykle istotne w kontekście dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Statut określający organizację DOŚ ustanawiać będzie minister właściwy do spraw środowiska, mając na względzie zakres działalności DOŚ oraz prawidłowe wykonywanie zadań przez GDOŚ i RDOŚ. Podobnie jak w obecnie obowiązujących statutach Generalnej Dyrekcji i regionalnych dyrekcji, minister właściwy do spraw środowiska, wydając statut DOŚ, będzie mógł określić w nim komórki organizacyjne (departamenty i komórki równorzędne) Centrali DOŚ, którymi kierować będą osoby zajmujące wyższe stanowiska w służbie cywilnej (zgodnie z art. 52 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1889, z późn. zm.)), a także wydziały zamiejscowe w oddziałach regionalnych DOŚ.

Należy podkreślić, że podobne rozwiązanie funkcjonuje także obecnie – zgodnie z art. 37 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.) w sprawach organizacyjno-finansowych izba administracji skarbowej wraz z podległymi urzędami skarbowymi oraz urzędami celno-skarbowymi stanowi jednostkę organizacyjną, której kierownikiem jest dyrektor izby administracji skarbowej.

Proponowane rozwiązanie prowadzić będzie do skonsolidowania na poziomie DOŚ wszystkich procesów pomocniczych, które będą realizowane w Centrali DOŚ i oddziałach regionalnych DOŚ. Dotyczy to przede wszystkim obsługi finansowej i kadrowej, zarządzania majątkiem, remontami i inwestycjami, zamówieniami publicznymi, obsługą informatyczną, audytem, kontrolą zarządczą, zarządzaniem jakością, komunikacją, informacjami prawnie chronionymi i bhp. W efekcie powyższego oraz powierzenia zarządzania środkami finansowymi GDOŚ, nastąpi realne zwiększenie efektywności ekonomicznej działania organów ochrony środowiska i przyrody. Ponadto konsolidacja procesów pomocniczych korzystnie wpłynie na wydajność i szybkość działania DOŚ, bowiem GDOŚ będzie mógł, w zależności od uzasadnionych potrzeb, dokonywać bardziej elastycznego zarządzania kadrami oraz zasobami finansowymi i rzeczowymi, a także ukierunkowania aktywności na realizację zadań priorytetowych, służących ochronie środowiska i przyrody.

Na zasadność skonsolidowania procesów pomocniczych w celu zapewnienia lepszej alokacji środków kadrowych i rzeczowych wskazują dane otrzymane z Generalnej Dyrekcji. Obecnie Generalna Dyrekcja i regionalne dyrekcje dysponują 1221 etatami, spośród których

926 zapewnia obsługę zadań merytorycznych, a 223 obsługę zadań pomocniczych. Etaty obsługowe stanowią zatem aż 24% etatów merytorycznych i 18% wszystkich etatów. Przeniesienie spraw kadrowych i finansowych z poszczególnych regionalnych dyrekcji na poziom Centrali DOŚ pozwoli na wykorzystanie efektu skali i przesunięcie etatów przeznaczonych dotychczas do wykonywania zadań związanych z obsługą procesów pomocniczych do wykonywania ustawowych zadań GDOŚ i RDOŚ, w szczególności do prowadzenia postępowań administracyjnych, co z kolei powinno przełożyć się na sprawniejsze działanie DOŚ i szybsze wydawanie decyzji administracyjnych.

Przejęcie na DOŚ spraw z zakresu gospodarki finansowej i spraw kadrowych odciąży zatem RDOŚ i pozwoli im jeszcze bardziej skupić się na wykonywaniu ustawowych zadań w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody. Projektowane rozwiązanie nie zmniejszy jednocześnie zdolności administracji publicznej do skutecznego stosowania przepisów Unii Europejskiej, w szczególności w zakresie przeprowadzania ocen oddziaływania na środowisko, lecz przyczyni się do jeszcze sprawniejszego wykonywania jej zadań, w szczególności przez opisane powyżej przesunięcie etatów na zadania merytoryczne.

Projekt nie przewiduje zniesienia GDOŚ i RDOŚ, lecz wprowadza jedynie zmiany w organizacji urzędów obsługujących te organy, a także w trybie ich powoływania i w zakresie wymagań, jakie powinni spełniać GDOŚ i RDOŚ. Mają one zapewnić sprawniejsze powoływanie tych organów, przy jednoczesnym zachowaniu kryteriów zapewniających posiadanie przez piastunów tych organów wysokich kwalifikacji. Jednocześnie, wzorując się na przepisach ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2259, z późn. zm.) jako dostosowanych do współczesnych realiów społeczno-gospodarczych, określających wymagania dla kandydatów na członków organów nadzorujących lub zarządzających, proponuje się zastąpienie wymogu posiadania określonego (np. w przypadku GDOŚ – 6-letniego) stażu pracy wymogiem posiadania określonego (np. w przypadku GDOŚ także 6-letniego) okresu zatrudnienia lub świadczenia usług, lub wykonywania działalności gospodarczej na własny rachunek. Umożliwi to powoływanie na stanowiska GDOŚ i RDOŚ oraz ich zastępców osób, które wieloletnie doświadczenie zawodowe w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody nabyły także prowadząc samodzielnie działalność gospodarczą lub świadcząc usługi na podstawie choćby umów cywilnoprawnych. Proponuje się także odejście od wymagania posiadania przez regionalnego konserwatora przyrody określonego wykształcenia kierunkowego (art. 130 ust. 3 ustawy ocenowej). Zgodnie bowiem z projektowanym art. 130 ust. 1 ustawy ocenowej każdy zastępca

RDOŚ, w tym regionalny konserwator przyrody, będzie musiał posiadać co najmniej 3-letni okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę, lub świadczenia usług na podstawie innej umowy lub wykonywania działalności gospodarczej na własny rachunek, w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody. Projektowana zmiana kładzie zatem nacisk na merytoryczne umiejętności tych osób, a nie na spełnienie formalnych wymagań, które nie gwarantuje, że stanowisko regionalnego konserwatora przyrody zajmować będą osoby posiadające także odpowiednie doświadczenie zawodowe. W przypadku RDOŚ i ich zastępców za zasadne należy uznać rezygnację z wymogu posiadania odpowiedniego doświadczenia na stanowisku kierowniczym, z uwagi na fakt, że sprawy organizacyjne, kadrowe i finansowe, dla których prowadzenia doświadczenie to było konieczne, przejdą do Centrali DOŚ.

Obecnie RDOŚ wykonują swoje zadania na obszarze województwa – art. 123 ust. 1 ustawy ocnowej. Projektowana ustawa zakłada upoważnienie ministra właściwego do spraw środowiska do określenia, w drodze rozporządzenia, terytorialnego zasięgu działania, liczby oraz siedziby RDOŚ z uwzględnieniem potrzeby właściwej organizacji wykonywania zadań. Pozwoli to na dopasowanie struktury DOŚ do aktualnych potrzeb w zakresie zarządzania ochroną środowiska i przyrody. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że nie jest to rozwiązanie nowe w polskim systemie prawnym. Przykładowo art. 20 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, z późn. zm.) upoważnia Ministra Sprawiedliwości do tworzenia sądów oraz ustalania ich siedziby i obszarów właściwości. Elastyczna struktura DOŚ umożliwi zmniejszanie lub zwiększanie liczby RDOŚ (w zależności od potrzeb wynikających z konieczności zapewnienia właściwego wykonywania zadań przez te organy) bez konieczności likwidowania albo tworzenia nowych państwowych jednostek budżetowych, jakimi są obecnie regionalne dyrekcje ochrony środowiska. W nowej strukturze określenie liczby oddziałów terenowych – urzędów (rozumianych jako zorganizowany zespół osób przydanych organowi administracji publicznej do pomocy w wykonywaniu jego funkcji) – odbywać się będzie w ramach jednej jednostki budżetowej – DOŚ. Jednocześnie elastyczna struktura umożliwi alokację środków kadrowych i rzeczowych w zależności od potrzeb, co przyczyni się do efektywniejszego zarządzania w zakresie ochrony środowiska i przyrody. Z uwagi na kompetencje RDOŚ w zakresie stanowienia aktów prawa miejscowego uelastycznienie struktury DOŚ (umożliwiający zmiany terytorialnego zasięgu działania RDOŚ) wymaga wprowadzenia przepisu regulującego kwestię obowiązywania aktów prawa miejscowego ustanowionych przez RDOŚ przed zmianą ich terytorialnego zasięgu

działania. Nie jest to rozwiązanie nowe – przykładowo art. 4ea ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875) reguluje kwestie aktów prawa miejscowego ustanowionych przez organy gminy przed połączeniem gmin. W przypadku aktów prawa miejscowego stanowiących przez RDOŚ, ze względu na specyfikę tych aktów (są to np. akty tworzące rezerwy przyrody albo ustanawiające wieloletnie plany ochrony dla obszarów chronionych), znaczne koszty i nakłady pracy poniesione na ich przygotowanie oraz fakt finansowania ich ze środków unijnych, zasadne jest utrzymanie ich w mocy, na czas, na jaki zostały wydane. Jednocześnie z uwagi na dynamikę procesów przyrodniczych należy umożliwić ich zmianę lub uchylenie przez RDOŚ, który po zmianie terytorialnego zasięgu działania stanie się właściwy miejscowo. W sytuacji gdy obszar, którego dany akt prawa miejscowego dotyczy, będzie znajdował się na obszarze działania więcej niż jednego RDOŚ, właściwym do jego zmiany lub uchylenia powinni być wspólnie RDOŚ, na których obszarze właściwości znajdują się części tego obszaru.

Zmiana art. 123 ust. 1 ustawy ocenowej wymaga wprowadzenie zmian wynikowych w przepisach, które określają właściwość miejscową RDOŚ przez odesłanie do obszaru województwa. Dotyczy to art. 57 ust. 2a, 3 i 4 oraz art. 75 ust. 2 i 5 ustawy ocenowej, art. 13 ust. 3e, art. 19 ust. 7, art. 28 ust. 8 i 11d, art. 53, art. 56 ust. 1 pkt 2 i ust. 2a, art. 118 ust. 4 i art. 118a ust. 13 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134, z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2014 r. poz. 1789, z późn. zm.). Zmiany w ww. przepisach polegają co do zasady na zastąpieniu w nich wyrazu „województwo” wyrazami „obszar działania regionalnego dyrektora ochrony środowiska”.

Omawiając projektowaną ustawę należy podkreślić, że wprowadza ona jedynie zmiany w zakresie organizacji urzędów obsługujących GDOŚ i RDOŚ, nie dotyka natomiast kompetencji i zadań tych organów w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody, w szczególności w zakresie ocen oddziaływania na środowisko i zarządzania formami ochrony przyrody.

Jak już wyżej wspomniano, zmiany te przyczynią się do sprawniejszego działania GDOŚ i RDOŚ, uwzględniającego także uwarunkowania przyrodnicze, a nie tylko podział terytorialny kraju. Jednocześnie projektowana ustawa nie prowadzi do likwidacji Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, lecz do ich przekształcenia, odpowiednio w Centralę DOŚ i oddziały regionalne DOŚ.

Projektowana ustawa, przewidująca zachowanie dotychczasowych kompetencji GDOŚ i RDOŚ przy jednoczesnym zwiększeniu efektywności ich działania, nie wpłynie negatywnie na zdolność instytucjonalną Polski w zakresie stosowania prawa Unii Europejskiej, w szczególności w zakresie przeprowadzania ocen oddziaływania na środowisko. Jednocześnie w celu wyeliminowania ryzyka dla terminowej realizacji projektów współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej podjęte zostaną działania zarządczo-organizacyjne polegające m.in. na określeniu ryzyk związanych z planowaną reorganizacją i właściwych środków zaradczych oraz właściwym planowaniu procesów reorganizacyjnych. Należy także zauważyć, że DOŚ, podobnie jak Generalna Dyrekcja i regionalne dyrekcje, będzie państwową jednostką budżetową. W tym kontekście nie nastąpi zmiana statusu prawnego jednostek zapewniających obsługę GDOŚ i RDOŚ, z tą różnicą, że w miejsce 17 funkcjonować będzie 1 jednostka budżetowa. Można więc uznać, że projektowana ustawa nie naruszy zasady trwałości projektów realizowanych przez GDOŚ i RDOŚ.

Konsekwencją utworzenia DOŚ i przekształcenia regionalnych dyrekcji z państwowych jednostek budżetowych na jednostki organizacyjne DOŚ są zmiany w art. 62 ust. 1 i art. 126 ust. 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Po wejściu w życie projektowanej ustawy GDOŚ jako kierownik odpowiadający za gospodarkę finansową DOŚ będzie upoważniał RDOŚ do rozliczania kosztów transportu oraz utrzymywania żywych okazów gatunków chronionych CITES. Upoważnienie to będzie miało charakter stały. Z kolei wypłacanie odszkodowań za szkody spowodowane w rezerwatach przyrody będzie bowiem możliwe jedynie ze środków DOŚ, a nie jak dotychczas ze środków regionalnych dyrekcji ochrony środowiska. Zmiana ta nie wpłynie na wysokość odszkodowań, gdyż przepisy dotyczące ich szacowania nie będą nowelizowane.

Centrala DOŚ i oddziały DOŚ zapewnią obsługę, odpowiednio GDOŚ i RDOŚ. Będą więc urzędami w ujęciu funkcjonalnym, będąc jednocześnie jednostkami organizacyjnymi jednej jednostki budżetowej. Z uwagi na brak ustawowej definicji urzędu, w celu rozwiania jakichkolwiek wątpliwości, należy zatem w art. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej przesądzić wprost, że pracownicy Centrali DOŚ i oddziałów regionalnych DOŚ zatrudnieni na stanowiskach urzędniczych tworzą korpus służby cywilnej. Ponadto w art. 25 ust. 1 tej ustawy należy wskazać, że w DOŚ tworzy się stanowisko dyrektora generalnego DOŚ. Konieczna jest także zmiana art. 52 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, polegająca na wskazaniu, że wyższymi stanowiskami w służbie cywilnej są stanowiska

kierującego departamentem lub komórką równorzędną w Centrali DOŚ, a także zastępcy tych osób.

Konieczna jest także zmiana ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2142, z późn. zm.), przesądzająca o tym, że ustawę tę stosuje się do tych pracowników Centrali DOŚ i oddziałów regionalnych DOŚ, wobec których nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia. Jednocześnie, aby DOŚ mógł zacząć funkcjonować od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, konieczne jest wcześniejsze wejście w życie jej niektórych przepisów. Dotyczy to m.in. art. 12 ust. 2 projektowanej ustawy. Wejścia w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia ustawy wymagają bowiem przepisy dotyczące poinformowania pracowników Generalnej Dyrekcji i regionalnych dyrekcji o planowanych zmianach w ich stosunkach pracy – pracownicy ci staną się bowiem pracownikami, odpowiednio Centrali DOŚ albo oddziałów regionalnych DOŚ, chyba że przed upływem 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nie zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy albo odmówią oni przyjęcia tych warunków. Mając na względzie konieczność jeszcze efektywniejszego działania DOŚ określono kryteria, jakimi będzie obowiązany kierować się GDOŚ przy wyborze pracowników, którym zostaną zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy. Będą nimi potrzeby DOŚ, posiadanie wykształcenia i wiedzy niezbędnej dla zapewnienia należytego wykonywania zadań GDOŚ lub RDOŚ lub prawidłowego funkcjonowania DOŚ oraz dotychczasowy przebieg pracy. Takie rozwiązanie wynika z celu projektowanej ustawy, jakim jest zwiększenie efektywności działania GDOŚ i RDOŚ. Jego osiągnięcie będzie możliwe nie tylko przez zmiany w strukturze urzędów obsługujących te organy, lecz także przez przejście do DOŚ z Generalnej Dyrekcji i regionalnych dyrekcji pracowników posiadających odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie oraz dających rękojmię rzetelnego i sprawnego wykonywania powierzonych im obowiązków. Wiązać się to może ze zmniejszeniem stabilności zatrudnienia w służbie cywilnej pracowników Generalnej Dyrekcji i regionalnych dyrekcji, ale jak zauważył Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 14 czerwca 2011 r., Kp 1/11, *stabilizacja stosunku pracy w ramach korpusu służby cywilnej nie ma jednak w żadnym razie charakteru absolutnego. Zdaniem TK podstawowym celem stabilności zatrudnienia w służbie cywilnej ma być bowiem zagwarantowanie obywatelom prawa do dobrej administracji. Tym samym ochrona trwałości stosunku pracy służy, w pierwszej kolejności, interesowi publicznemu, a dopiero na drugim miejscu samym urzędnikom.* Wążąc zatem stabilność zatrudnienia

pracowników Generalnej Dyrekcji i regionalnych dyrekcji z interesem publicznym, jakim jest zapewnienie bardziej efektywnej administracji w ochronie środowiska i przyrody, należy przyznać pierwszeństwo tej drugiej wartości. Określenie kryteriów wyboru pracowników, którym zostaną zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy, służy więc nie tylko wyeliminowaniu dowolności wyboru, lecz ma również zapewnić profesjonalną kadrę urzędniczą w DOŚ. Podkreślenia wymaga, że stosunek pracy z tymi pracownikami DOŚ, którym nie zaproponowano nowych warunków pracy lub płacy albo którzy tych warunków nie przyjęli, wygasa dopiero po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Proponowane rozwiązanie oznacza, że pracownicy DOŚ, których stosunki pracy ostatecznie wygasną, będą mieli zagwarantowany 3-miesięczny okres zatrudnienia, licząc od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Jednocześnie pracownicy ci otrzymają odprawy na zasadach określonych w przepisach o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników. Proponowane rozwiązania wystarczająco chronią prawa pracowników. W przypadku urzędników służby cywilnej zaproponowano rozwiązania analogiczne do rozwiązań zastosowanych już w projekcie ustawy o zmianie ustawy o służbie zagranicznej oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1385), zgodnie z którymi Szef Służby Cywilnej przenosi urzędnika, któremu w DOŚ nie zaproponowano nowych warunków pracy lub płacy, do innego urzędu w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania od dyrektora generalnego DOŚ informacji o tym, że temu urzędnikowi służby cywilnej nie zostaną zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy na dalszy okres. Stosunek pracy z takimi urzędnikami wygaśnie po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli przeniesienie to nie będzie możliwe. Z kolei w przypadku osób zatrudnionych na wyższych stanowiskach w służbie cywilnej zaproponowano rozwiązanie, zgodnie z którym nieprzedstawienie im nowych warunków pracy lub płacy albo odmowa ich przyjęcia skutkować będą ich odwołaniem. Odwołanie będzie równoznaczne z wypowiedzeniem umowy o pracę. W okresie wypowiedzenia pracownik będzie miał prawo do wynagrodzenia w wysokości przysługującej przed odwołaniem, nie będzie mu natomiast przysługiwała odprawa w zakresie ich stosunku pracy wynikającego z powołania. Takie rozwiązanie pozwoli na uniknięcie nierównego traktowania pracowników zatrudnionych na wyższych stanowiskach w służbie cywilnej. Skoro bowiem zgodnie z obowiązującymi przepisami pracownikowi zatrudnionemu na wyższym stanowisku w służbie cywilnej, odwołanemu na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej nie przysługuje odprawa, to odprawa nie powinna przysługiwać także pracownikom zatrudnionym na wyższych stanowiskach w służbie cywilnej,

którym nie zostaną zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy albo którzy takich warunków nie przyjmą, co będzie równoznaczne z ich odwołaniem. Jednocześnie stosunek pracy z powołania charakteryzuje się mniejszą stabilnością niż stosunek na podstawie umowy o pracę. Odwołanie może nastąpić w każdym czasie, podczas gdy rozwiązanie umowy o pracę następuje co do zasady po upływie okresu wypowiedzenia. Ponadto wypowiedzenie umowy zawartej na czas nieokreślony musi być uzasadnione – art. 45 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, z późn. zm.). Odprawa ma zatem co do zasady zrekompensować pracownikom zatrudnionym na podstawie umowy o pracę to zmniejszenie stabilności zatrudnienia, które następuje w wyniku wygaśnięcia stosunku pracy. Odprawa nie będzie przysługiwała również RDOŚ i ich zastępcom, którzy w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy przestaną pełnić swoje funkcje, co będzie tożsame z ich odwołaniem. Odwołanie będzie równoznaczne z wypowiedzeniem umowy o pracę. W okresie wypowiedzenia RDOŚ i ich zastępcy będą mieli prawo do wynagrodzenia w wysokości przysługującej przed odwołaniem.

Szacuje się, że kwota odpraw może wynieść 4,34 mln zł. W przeciwieństwie do kosztów związanych z utworzeniem DOŚ, takich jak np. wynajem dodatkowej powierzchni biurowej dla pracowników Centrali DOŚ lub zakup programu komputerowego do obsługi księgowo-finansowo-kadrowej DOŚ, które zostaną pokryte z oszczędności wynikających z konsolidacji procesów pomocniczych i zmniejszenia liczby RDOŚ, nie jest możliwe sfinansowanie odpraw w ramach dotychczasowego limitu środków. Z tego względu, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077) w projektowanym art. 20 określono wysokość skutków finansowych oraz wprowadzono mechanizm korygujący. Podkreślenia wymaga, że zwiększenie wydatków będzie miało miejsce tylko w 2018 r., co wynika z jednorazowego charakteru odpraw pieniężnych.

Utworzenie nowej jednostki budżetowej – DOŚ, która powstanie z połączenia 17 jednostek – Generalnej Dyrekcji i regionalnych dyrekcji, wymusza rozwiązania, zgodnie z którym GDOŚ i jego zastępcy oraz RDOŚ i ich zastępcy przestaną pełnić swoje funkcje z mocy prawa z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy (co będzie tożsame z ich odwołaniem w rozumieniu art. 70 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy). Jednocześnie w dniu wejścia w życie ustawy w życie wejdzie rozporządzenie Ministra Środowiska określające siedzibę i zasięg terytorialny RDOŚ. Nie jest zatem możliwe odwołanie dotychczasowych GDOŚ, RDOŚ i ich zastępców w terminie późniejszym od dnia wejścia w życie ustawy. Powinni oni przestać pełnić swoje funkcje z dniem wejścia w życie ustawy, który jest tożsamy z dniem powstania

DOŚ z oddziałami regionalnymi, których zasięg terytorialny może być różny od zasięgu terytorialnego 16 regionalnych dyrekcji.

Uelastycznienie struktury DOŚ wiąże się także ze zmianą terytorialnego zasięgu działania RDOŚ. Z tego względu konieczne jest wprowadzenie przepisu przejściowego dotyczącego aktów prawa miejscowego ustanowionych przez dotychczasowych RDOŚ na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Z uwagi na specyfikę tych aktów, znaczne koszty i nakłady pracy poniesione na ich przygotowanie oraz fakt finansowania ich ze środków unijnych, akty te zostaną utrzymane w mocy, przy czym akty ustanowione na podstawie art. 13 ust. 3 i 4 ww. ustawy bezterminowo, a pozostałe na okres, na jaki zostały wydane, nie dłuższy niż 20 lat (jest to najdłuższy okres, na jaki mogą być ustanawiane przez RDOŚ akty prawa miejscowego o określonym czasie obowiązywania), i będą mogły być zmieniane lub uchylane. Jednocześnie należy wyjaśnić, że w systemie prawa funkcjonują już rozwiązania, gdzie w przypadku zmiany właściwości miejscowej organów administracji rządowej niezespolonej ustanowione przez nich akty prawa miejscowego zostały utrzymane w mocy z możliwością ich zmieniania – np. art. 565 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. poz. 1566, z późn. zm.) utrzymał w mocy akty prawa miejscowego ustanowione przez dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej, chociaż ustawa ta zmieniła terytorialny zakres ich działania przez zwiększenie ich liczby z 7 do 11, a nawet przeniosła kompetencje do ich wydawania na wojewodów.

Projekt został zamieszczony, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy nie wpływa na działalność mikro, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Andrzej Szweda-Lewandowski, podsekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska, Główny Konserwator Przyrody</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Agnieszka Chilmon, Dyrektor Departamentu Prawnego w Ministerstwie Środowiska, tel. 22 369-24-86</p>	<p>Data sporządzenia 23.11.2017 r.</p> <p>Źródło:</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UD288</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska (GDOŚ) i regionalni dyrektorzy ochrony środowiska (RDOŚ) są wyspecjalizowanymi organami administracji publicznej w zakresie ochrony środowiska i przyrody, w szczególności w zakresie ocen oddziaływania na środowisko. Komisja Europejska wysoko oceniła powołanie tych organów. Zmiany dotyczące funkcjonowania GDOŚ i RDOŚ powinny zmierzać jedynie do jeszcze lepszego usprawnienia funkcjonującego systemu. Na podstawie prawie 10-letniego okresu funkcjonowania tych organów oraz obsługujących ich urzędów – odpowiednio Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska (Generalna Dyrekcja) oraz regionalnych dyrekcji ochrony środowiska (regionalne dyrekcje) wskazać można pewne obszary problematyczne, w których zmiany o charakterze instytucjonalnym zwiększą jeszcze bardziej skuteczność i efektywność GDOŚ i RDOŚ.

Istotnym problemem jest dublowanie się procesów pomocniczych w Generalnej Dyrekcji i w regionalnych dyrekcjach. Obecnie bowiem GDOŚ wykonuje swoje zadania przy pomocy Generalnej Dyrekcji, która jest państwową jednostką budżetową – art. 122 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, z późn. zm.), zwanej dalej „u.o.o.ś.”. Z kolei RDOŚ wykonują swoje zadania przy pomocy regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, które są państwowymi jednostkami budżetowymi – art. 124 ust. 1 u.o.o.ś. Oznacza to, że w obowiązującym systemie prawnym funkcjonuje 17 państwowych jednostek budżetowych – Generalna Dyrekcja i 16 regionalnych dyrekcji. Takie rozwiązanie wymusza zatrudnienie w każdej z tych jednostek budżetowych osób zajmujących się sprawami finansowymi, kadrowymi i administracyjnymi. Przy dostępnych środkach zmniejsza to z kolei liczbę pracowników, którzy byliby odpowiedzialni za ustawowe zadania GDOŚ i RDOŚ w ochronie środowiska i przyrody. Jednocześnie sami RDOŚ są obciążeni nie tylko zadaniami merytorycznymi, lecz także sprawami finansowymi, kadrowymi i administracyjnymi. Obecnie, zgodnie z danymi przedstawionymi przez GDOŚ, Generalna Dyrekcja i regionalne dyrekcje dysponują 1221 etatami, spośród których 926 zapewnia obsługę zadań merytorycznych, a 223 obsługę zadań pomocniczych. Etaty obsługowe stanowią zatem aż 24% etatów merytorycznych i 18% wszystkich etatów.

Jednocześnie istnienie 17 odrębnych jednostek budżetowych w powiązaniu z obowiązującymi przepisami uniemożliwia dopasowanie struktury organizacyjnej tych wyspecjalizowanych organów do aktualnych potrzeb w zakresie zarządzania ochroną środowiska i ochroną przyrody. Zgodnie bowiem z art. 123 ust. 1 u.o.o.ś. RDOŚ jest organem administracji rządowej niezespolonej na obszarze województwa.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana ustawa zakłada uproszczenie struktury organizacyjnej urzędów obsługujących GDOŚ i RDOŚ przez utworzenie państwowej jednostki organizacyjnej wyspecjalizowanej w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody – Dyrekcji Ochrony Środowiska (DOŚ), będącej państwową jednostką budżetową, kierowaną przez GDOŚ. Proponuje się, aby w skład DOŚ wchodziła Centrala (jako urząd obsługujący GDOŚ) i oddziały regionalne (jako urzędy obsługujące RDOŚ). Organizację DOŚ oraz jej statut określać będzie minister właściwy do spraw środowiska, mając na względzie zakres działalności DOŚ oraz prawidłowe wykonywanie zadań przez GDOŚ i RDOŚ. Projektowane rozwiązanie nie jest nowe w polskim systemie prawnym. Podobne rozwiązanie funkcjonuje także obecnie – zgodnie z art. 37 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.). W sprawach organizacyjno-finansowych izba administracji skarbowej wraz z podległymi urzędami skarbowymi oraz urzędami celno-skarbowymi stanowi jednostkę organizacyjną, której kierownikiem jest dyrektor izby administracji skarbowej.

Jednocześnie projektowana ustawa zakłada, że terytorialny zasięg działania, liczbę oraz siedziby RDOŚ będzie określał, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw środowiska, uwzględniając przy tym potrzebę właściwej organizacji wykonywania zadań.

Należy przy tym podkreślić, że oba proponowane rozwiązania współgrają ze sobą. Elastyczna struktura organizacyjna sprawdzi się w ramach jednej państwowej jednostki budżetowej – DOŚ – posiadającej centralę i oddziały regionalne. Ta elastyczna struktura umożliwi z kolei zmniejszanie lub zwiększanie liczby RDOŚ (w zależności od potrzeb wynikających z konieczności zapewnienia właściwego wykonywania zadań przez te organy) bez konieczności likwidowania albo tworzenia nowych państwowych jednostek budżetowych, jakimi są obecnie regionalne dyrekcje ochrony środowiska. W nowej strukturze określenie liczby oddziałów terenowych – urzędów (rozumianych jako zorganizowany zespół osób przydanych organowi administracji publicznej do pomocy w wykonywaniu jego funkcji) – odbywać się będzie w ramach jednej jednostki budżetowej – DOŚ. Jednocześnie na poziomie DOŚ skonsolidowane zostaną procesy pomocnicze, które będą realizowane w centrali i oddziałach regionalnych Dyrekcji Ochrony Środowiska. Dotyczy to przede wszystkim obsługi finansowej i kadrowej, zarządzania majątkiem, remontami i inwestycjami, zamówieniami publicznymi, obsługą informatyczną, audytem, kontrolą zarządczą, zarządzaniem jakością, komunikacją, informacjami prawnie chronionymi i bhp. Konsolidacja ta zwiększy wydajność i szybkość działania DOŚ, bowiem GDOŚ będzie mógł, w zależności od uzasadnionych potrzeb, dokonywać bardziej elastycznego zarządzania kadrami oraz zasobami finansowymi i rzeczowymi, a także ukierunkowania aktywności na realizację zadań priorytetowych, służących ochronie środowiska i przyrody. Ponadto przeniesienie spraw kadrowych i finansowych z poszczególnych RDOŚ na poziom centrali DOŚ pozwoli na wykorzystanie efektu skali i przesunięcie części etatów przeznaczonych dotychczas do wykonywania zadań związanych z realizacją procesów pomocniczych do wykonywania ustawowych zadań RDOŚ, w szczególności do prowadzenia postępowań administracyjnych. Przyjęto, że do zapewnienia obsługi tych procesów w DOŚ (centrali i oddziałach regionalnych) potrzebne będą 136 etaty (72 etaty w centrali DOŚ i 64 etaty w oddziałach regionalnych). Tym samym pozostałe etaty obsługowe w liczbie 87, pozostałe z wymienionej w pkt 1 osr ogólnej liczby 223 etatów obsługowych, będzie można przekształcić w etaty merytoryczne, bez zwiększenia ogólnej liczby etatów w DOŚ. Z uwagi na koszty związane z utworzeniem DOŚ proces ten będzie odbywał się stopniowo. W 2018 r., w którym ww. koszty będą najwyższe, w miejsce pracowników do obsługi procesów pomocniczych zostanie zatrudnionych 6 pracowników do wykonywania zadań merytorycznych. W 2019 r. zostanie zatrudnionych pozostałych 81 pracowników merytorycznych. Podkreślenia wymaga, że dzięki konsolidacji procesów pomocniczych, bez zmiany ogólnej liczby etatów w DOŚ, możliwe będzie zwiększenie etatów merytorycznych o blisko 10%, z 926 etatów do 1017. Z kolei oszczędności wynikające ze zmniejszenia liczby RDOŚ i ich zastępców pozwolą w 2019 r. zwiększenie liczby etatów merytorycznych o kolejne 21 etatów. Wzrost liczby etatów merytorycznych o blisko 11,5% powinien przełożyć się na 11,5% wzrost efektywności działań DOŚ. Projektowane przesunięcie etatów jest konieczne z uwagi na zmiany w przepisach, które od 1 stycznia 2017 r. skutkują większą liczbą postępowań administracyjnych prowadzonych przez DOŚ. Brak przesunięcia etatów mogłoby natomiast spowodować zmniejszenie efektywności działań DOŚ i tym samym dłuższe terminy załatwiania spraw, gdyż większa liczba spraw prowadzona byłaby przy takiej samej liczbie pracowników. Jednocześnie wzrost efektywności DOŚ i tym samym skrócenie terminów załatwiania spraw, w szczególności w zakresie ocen oddziaływania na środowisko, ułatwi realizację inwestycji.

Zmiana art. 123 ust. 1 u.o.o.ś. wymaga wprowadzenie zmian wynikowych w przepisach, które określają właściwość miejscową RDOŚ przez odesłanie do obszaru województwa. Dotyczy to art. 57 ust. 2a, 3 i 4 oraz art. 75 ust. 2 i 5 u.o.o.ś., art. 13 ust. 3e, art. 19 ust. 7, art. 28 ust. 8 i 11d, art. 53, art. 56 ust. 1 pkt 2 i ust. 2a, art. 118 ust. 4 i art. 118a ust. 13 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz art. 7 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie. Zmiany w ww. przepisach polegają co do zasady na zastąpieniu w nich wyrazu „województwo” wyrazami „obszar działania regionalnego dyrektora ochrony środowiska”.

Konsekwencją powołania DOŚ są także inne zmiany ustawy o ochronie przyrody, polegające m.in. na tym, że odszkodowania za szkody spowodowane przez zwierzęta łowne w rezerwach przyrody będą pokrywane ze środków DOŚ, a nie jak dotychczas ze środków regionalnych dyrekcji.

W celu uniknięcia jakichkolwiek wątpliwości interpretacyjnych proponuje się wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, przesądzających jednoznacznie, że pracownicy DOŚ zatrudnieni na stanowiskach urzędniczych są w korpusie służby cywilnej. Ponadto w art. 25 ust. 1 tej ustawy należy wskazać, że w DOŚ tworzy się stanowisko dyrektora generalnego DOŚ. Konieczna jest także zmiana art. 52 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, polegająca na wskazaniu, że wyższymi stanowiskami w służbie cywilnej są stanowiska kierującego departamentem lub komórka równorzędną w Centrali DOŚ, a także zastępcy tych osób.

Konieczna jest także zmiana ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych przesądzająca o tym, że ustawę tę stosuje się do tych pracowników Centrali DOŚ i oddziałów regionalnych DOŚ, wobec których nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

Jednocześnie podkreślenia wymaga, że projektowana ustawa nie zmierza do zniesienia GDOŚ i RDOŚ. Organy te zostaną utrzymane w polskim systemie prawnym. Projekt nie prowadzi też do likwidacji Generalnej Dyrekcji i regionalnych dyrekcji, lecz jedynie do ich przekształcenia, odpowiednio w Centralę DOŚ i oddziały regionalne DOŚ.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przepisy dyrektyw UE, w szczególności dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, nie regulują kwestii instytucjonalnych w państwach członkowskich. Określenie organów właściwych do przeprowadzania ocen oddziaływania na środowisko należy zatem do właściwości tych państw.

I tak np. w Republice Federalnej Niemiec, z uwagi na federalny charakter tego państwa i wynikającą z tego swobodę krajów związkowych w zakresie stanowienia prawa i stanowienia o strukturze organizacji administracji, kraje związkowe mają odmienną strukturę urzędów. Jednocześnie ze względu na to, że w Niemczech przyjęto tak zwany zintegrowany system w zakresie ooś (włączony w procedury wydawania pozwoleń, przyjmowania programów i planów) liczba urzędów, które prowadzą postępowania ooś, jest znacząca.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska	1	ustawa	Przekształcenie Generalnej Dyrekcji w centralę DOŚ
Regionalne dyrekcje ochrony środowiska	16	ustawa	Przekształcenie regionalnych dyrekcji w oddziały terenowe DOŚ
GDOŚ i jego zastępca, RDOŚ i ich zastępcy	18	ustawa	Dotychczasowy GDOŚ pełnił swoją funkcję do czasu powołania GDOŚ zgodnie z przepisami zmienianej ustawy. Dotychczasowi zastępcy GDOŚ i RDOŚ oraz ich zastępcy przestaną pełnić swoje funkcje z dniem wejścia w życie ustawy, co będzie równoznaczne z ich odwołaniem. W ich miejsce powołani zostaną nowi GDOŚ, RDOŚ i ich zastępcy.
Pracownicy Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska	1221 etatów	Dane GDOŚ	Zmiany w zakresie stosunku pracy – dotychczasowi pracownicy Generalnej Dyrekcji i regionalnych dyrekcji staną się z mocy prawa pracownikami DOŚ. Stosunek pracy wygaśnie z nimi, jeżeli w terminie 2 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy nie zostaną zaproponowane im nowe warunki pracy lub płacy. Wybór pracowników nastąpi w oparciu o określone w projektowanej ustawie kryteria.
Podmioty zamierzające realizować przedsięwzięcia wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko	Wielkość trudna do oszacowania		Sprawniejsze prowadzenie procesu inwestycyjnego przez zwiększenie efektywności działania GDOŚ i RDOŚ (skrócenie terminów załatwiania spraw)

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

- Projekt ustawy został:
- 1) zamieszczony, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny;
 - 2) skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759);
 - 3) skierowany do zaopiniowania przez reprezentatywne organizacje związkowe;

- 4) poddany opiniowaniu przez:
- Szefa Służby Cywilnej,
 - marszałków województw,
 - Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska,
 - regionalnych dyrektorów ochrony środowiska,
 - Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad,
 - Państwową Radę Ochrony Przyrody,
 - Państwową Radę Ochrony Środowiska,
 - Radę Służby Publicznej,
 - Związek Powiatów Polskich,
 - Związek Miast Polskich,
 - Związek Gmin Wiejskich RP,
 - Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych;
- 5) poddany konsultacjom publicznym, w szczególności z:
- Ligą Ochrony Przyrody,
 - Polskim Związkiem Łowieckim,
 - Polskim Towarzystwem Leśnym,
 - PKP S.A.,
 - PGNiG S.A.,
 - KGHM Polska Miedź S.A.,
 - PSE S.A.,
 - PGE S.A.,
 - GAZ-SYSTEM S.A.

Skrócenie terminu konsultacji publicznych wynikało z konieczności pilnego procedowania projektu, z uwagi na jego znaczenie dla funkcjonowania GDOŚ i RDOŚ.

W ramach opiniowania uwagi zostały zgłoszone przez Szefa Służby Cywilnej, GDOŚ, RDOŚ w Opolu, Warszawie i Szczecinie, marszałków województw: lubelskiego, śląskiego, świętokrzyskiego, podkarpackiego i warmińsko-mazurskiego.

W ramach konsultacji publicznych uwagi zostały zgłoszone przez Konfederację Lewiatan, organizacje społeczne i osoby fizyczne.

Rada Służby Publicznej, na posiedzeniu w dniu 25 września 2017 r., pozytywnie zaopiniowała projekt, z zastrzeżeniem uwzględnienia uwag zgłoszonych przez Szefa Służby Cywilnej.

Zestawienie uwag zgłoszonych w ramach opiniowania i konsultacji publicznych i stanowisko do nich przedstawiono w raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240).

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz dokonania uzgodnienia z innymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Oszczędności ogółem	4,3	2,64	2,64	2,64	2,64	2,64	2,64	2,64	2,64	2,64	2,64	2,64	30,7
budżet państwa	4,3	2,64	2,64	2,64	2,64	2,64	2,64	2,64	2,64	2,64	2,64	2,64	30,7
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem	-8,64	-2,64	-2,64	-2,64	-2,64	-2,64	-2,64	-2,64	-2,64	-2,64	-2,64	-2,64	-35,04
budżet państwa	-9,3	-2,64	-2,64	-2,64	-2,64	-2,64	-2,64	-2,64	-2,64	-2,64	-2,64	-2,64	-35,04
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem	- 6	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	- 4,34
budżet państwa	- 6	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	- 4,34

JST														
pozostałe jednostki (oddzielnie)														
Źródła finansowania														
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Utworzenie DOŚ będzie wymagało poniesienia w 2018 r. kosztów, które zostaną zrównoważone oszczędnościami. Zgodnie z danymi GDOŚ w 2018 r. konieczne będzie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wynajęcie dodatkowych pomieszczeń dla pracowników Centrali DOŚ – ok.0,54 mln zł w 2018 r., 2) zakupienie i wdrożenie programu komputerowego do obsługi księgowo-kadrowej oraz zintegrowanego systemu obiegu dokumentów – 0,85 mln zł, 3) zakupienie mebli i wyposażenia biurowego do nowych pomieszczeń – 0,12 mln zł, 4) przygotowanie infrastruktury teleinformatycznej oraz zakupienie sprzętu komputerowego (do nowych pomieszczeń biurowych) – ok. 0,99 mln zł, 5) wypłacenie ekwiwalentów urlopowych – 0,08 zł, 6) wypłacenie odpraw emerytalnych – 1,74 mln zł <p>– co daje łączną kwotę 4,3 mln zł.</p> <p>Planuje się, że liczba RDOŚ zostanie zmniejszona do 8. Tym samym oszczędności na wynagrodzeniu dla RDOŚ i ich zastępców wyniosą 1,32 mln zł (średnie łączne miesięczne wynagrodzenie 8 RDOŚ i ich 8 zastępców w wysokości 0,22 mln zł x 6 miesięcy¹). Kolejne oszczędności w wysokości 3 mln zł wynikają z vacatu dla 81 etatów merytorycznych w 2018 r. (średnie miesięczne wynagrodzenie w wysokości 6,2 tys. zł x 81 x 6 miesięcy²). Jak już wyżej wspomniano, w 2018 r. w miejsce pracowników do obsługi procesów pomocniczych zostanie zatrudnionych jedynie 6 pracowników do wykonywania zadań merytorycznych. Pozostałe 81 etatów merytorycznych zostanie obsadzonych w 2019 r.</p> <p>Projektowana ustawa przewiduje odprawy dla pracowników, których stosunki pracy wygasną. Przekształcenie 87 etatów obsługowych w etaty merytoryczne powoduje, że wygaśnie stosunek pracy z 87 osobami zatrudnionymi w RDOŚ na stanowiskach obsługowych. Przy średnim, miesięcznym wynagrodzeniu w wysokości 6,2 tys. zł daje to kwotę 1,62 mln zł (87 osób x 6,2 tys. zł x 3 miesiące³). Na obecnym etapie nie można jednak oszacować, w jakim zakresie konieczne będzie wypłacenie odpraw dla innych pracowników DOŚ. Nie jest bowiem znana liczba osób, które nie przyjmą nowych warunków pracy lub płacy albo którym warunki te nie zostaną zaproponowane. Mając na uwadze, że liczba oddziałów regionalnych będzie o połowę mniejsza niż obecna liczba regionalnych dyrekcji, można przyjąć, że o połowę zmniejszy się także liczba naczelników w oddziałach regionalnych w stosunku do liczby naczelników w regionalnych dyrekcjach. Koszt odpraw dla naczelników może wynieść 1,215 mln zł (45 osób x średnie wynagrodzenie w wysokości 9 tys. zł x 3 miesiące³). Można także przyjąć, że wygasną stosunki pracy 10% pracowników merytorycznych, co daje potencjalną kwotę odpraw w wysokości 1,45 mln zł (93 osoby x średnie wynagrodzenie w wysokości 5,2 tys. zł x 3 miesiące³). Można więc przyjąć, że szacunkowy koszt odpraw wyniesie ok. 5 mln zł. Wariant ten przyjęto w powyższej tabeli. Podkreślenia wymaga, że z uwagi na ww. niewiadomą, jest to potencjalnie możliwy koszt odpraw. Gdyby jednak przykładowo wygasły stosunki pracy 30% pracowników merytorycznych, to koszt ten wzrósłby o 2,9 mln zł do kwoty 7,9 mln zł.</p> <p>W pozostałych latach, począwszy od 2019 r., dodatkowymi wydatkami będą: koszt wynajmu dodatkowych pomieszczeń dla pracowników Centrali DOŚ w wysokości 0,73 mln zł rocznie, dalsze koszty zakupu, wdrożenia i utrzymania zintegrowanego systemu obiegu dokumentów w wysokości 0,57 mln zł rocznie oraz koszt zatrudnienia pracowników na dodatkowych etatach merytorycznych w oddziałach regionalnych wysokości 1,34 mln zł rocznie (średnie miesięczne wynagrodzenie w wysokości 5,2 tys. zł x 12 miesięcy x 21 dodatkowych etatów). Oszczędności (2,64 mln zł rocznie – średnie łączne miesięczne wynagrodzenie 8 RDOŚ i ich 8 zastępców w wysokości 0,22 mln zł x 12 miesięcy), wynikające ze zmniejszenia liczby RDOŚ i ich zastępców, będą te wydatki równoważyły.</p> <p>Podkreślenia wymaga, że skutki finansowe projektowanej ustawy równoważone będą przez usprawnienie funkcjonowania GDOŚ i RDOŚ. W wyniku konsolidacji procesów pomocniczych do ich obsługi potrzebnych będą 136 etaty (przy 223 obecnie). Pozwoli to na przesunięcie 87 etatów do wykonywania zadań merytorycznych. Z kolei zmniejszenie liczby RDOŚ i ich zastępców pozwoli na zwiększenie liczby etatów merytorycznych o kolejne 21 etatów. Wzrost liczby etatów merytorycznych o blisko 11,5% znacznie usprawni działanie DOŚ, w szczególności prowadzenie postępowań administracyjnych, co z kolei przyczyni się do szybszego wydawania decyzji, w szczególności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,</p>													

	<p>i tym samym do przyspieszenia procesów inwestycyjnych, co będzie miało niewątpliwie pozytywny wpływ na rozwój gospodarczy kraju.</p> <p>1) Przy założeniu, że rozwiązanie stosunku pracy nastąpi w lipcu 2018 r., co uwzględni wejście w życie ustawy na przełomie I. i II. kwartału oraz 3-miesięczny okres wypowiedzenia.</p> <p>2) Przy założeniu, że stosunki pracy 87 pracowników obsługowych wygasną w lipcu 2018 r., co uwzględni wejście w życie ustawy na przełomie I. i II. kwartału oraz 3-miesięczny okres wypowiedzenia.</p> <p>3) Z uwagi na fakt, że Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska i regionalne dyrekcje ochrony środowiska funkcjonują ponad 8 lat, założono, że pracownikom przysługiwać będą 3-miesięczne odprawy.</p>
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Zmiany instytucjonalne w zakresie organizacji GDOŚ i RDOŚ, zwiększając efektywność działania tych organów o 10%, powinny przyczynić się do sprawniejszego i szybszego prowadzenia przez te organy postępowań administracyjnych, w szczególności w zakresie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co z kolei powinno usprawnić i przyspieszyć realizację przedsięwzięć wymagających przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Zmiany instytucjonalne w zakresie organizacji GDOŚ i RDOŚ, zwiększając efektywność działania tych organów o 10%, powinny przyczynić się do sprawniejszego i szybszego prowadzenia przez te organy postępowań administracyjnych, w szczególności w zakresie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co z kolei powinno usprawnić i przyspieszyć realizację przedsięwzięć wymagających przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Z uwagi na fakt, że przedsięwzięciami wymagającymi przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko zazwyczaj są inwestycje infrastrukturalne, w szczególności drogi lub linie kolejowe, należy uznać, że przyspieszenie realizacji tych inwestycji wpłynie pozytywnie na rodzinę, obywateli oraz gospodarstwa domowe.						
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
--	---

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronicznej.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Projektowana ustawa nie wprowadza zmian proceduralnych, w szczególności w zakresie przeprowadzenia oddziaływania ocen na środowisko. Niemniej jednak proponowane zmiany zwiększą efektywność działania GDOŚ i RDOŚ, co powinno przyczynić się do skrócenia terminów na załatwienie spraw, w tym na wydawanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.			
9. Wpływ na rynek pracy			
Projektowana ustawa nie wpłynie na rynek pracy w ujęciu globalnym. Zmiany w zakresie instytucjonalnym – przekształcenie Generalnej Dyrekcji i regionalnych dyrekcji, odpowiednio w Centralę i oddziały regionalne DOŚ, związane będą ze zmianami w stosunku pracy dotychczasowych pracowników Generalnej Dyrekcji i regionalnych dyrekcji.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:		☐ demografia ☒ mienie państwowe	
		☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu		GDOŚ przejmie mienie ruchome stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w dyspozycji RDOŚ. Z kolei nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa będące w trwałym zarządzie regionalnych dyrekcji ochrony środowiska oraz Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska przejdą nieodpłatnie w trwałe zarząd DOŚ.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Planuje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, co powinno nastąpić w I/II kwartale 2018 r. Dla jej wykonania konieczne będzie wcześniejsze wydanie rozporządzenia określającego terytorialny zasięg działania, liczbę oraz siedziby RDOŚ oraz zarządzenia określającego organizację i statut DOŚ. Akty te powinny wejść w życie z dniem wejścia w życie ustawy. Konieczne będzie także przeprowadzenie w okresie <i>vacatio legis</i> zmiany rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych oraz ustawy budżetowej.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Jako miernik wzrostu efektywności działania proponuje się przyjąć uśredniony termin załatwiania spraw. Pierwsze badanie miernika przeprowadzone zostanie przed wejściem w życie projektowanej ustawy, drugie po dwóch latach od tego terminu.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (UD288)

W ramach opiniowania projekt ustawy został przekazany do:

- 1) marszałków województw,
- 2) Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska,
- 3) regionalnych dyrektorów ochrony środowiska,
- 4) Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad,
- 5) Państwowej Rady Ochrony Przyrody,
- 6) Państwowej Rady Ochrony Środowiska,
- 7) Związku Powiatów Polskich,
- 8) Związku Miast Polskich,
- 9) Związku Gmin Wiejskich RP,
- 10) Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych,
- 11) reprezentatywnych organizacji związkowych.

W ramach konsultacji publicznych projekt ustawy został skierowany do:

- 1) Ligi Ochrony Przyrody,
- 2) Polskiego Związku Łowieckiego,
- 3) Polskiego Towarzystwa Leśnego,
- 4) PKP S.A.,
- 5) PGNiG S.A.,
- 6) KGHM Polska Miedź S.A.,
- 7) PSE S.A.,
- 8) PGE S.A.,
- 9) GAZ-SYSTEM S.A.

Projekt ustawy został zamieszczony, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Każdy zainteresowany podmiot mógł się zapoznać z projektem i zgłosić do niego uwagi. Nie wpłynęło żadne zgłoszenie zainteresowania pracami nad projektem.

Projekt został przekazany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. Zespół do Spraw Infrastruktury, Rozwoju Lokalnego, Polityki Regionalnej i Środowiska KWRiST, na posiedzeniu w dniu 19 września 2017 r., pozytywnie zaopiniował projekt.

Projekt został także przekazany do zaopiniowania przez Radę Służby Publicznej. Rada na posiedzeniu w dniu 25 września 2017 r. pozytywnie zaopiniowała projekt, z zastrzeżeniem uwzględnienia uwag zgłoszonych przez Szefa Służby Cywilnej.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240).

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz dokonania uzgodnienia z innymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

W ramach opiniowania zostały zgłoszone przez Szefa Służby Cywilnej, GDOŚ, RDOŚ w Opolu, Warszawie i Szczecinie, marszałków województw: lubelskiego, śląskiego, świętokrzyskiego, podkarpackiego i warmińsko-mazurskiego.

W ramach konsultacji publicznych uwagi zostały zgłoszone przez Konfederację Lewiatan, organizacje społeczne i osoby fizyczne.

Zestawienie zgłoszonych uwag i stanowisko do nich przedstawia poniższa tabela

Uwagi zgłoszone w ramach opiniowania i konsultacji publicznych do projektu ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy o ochronie przyrody (UD288)			
Lp.	Podmiot zgłaszający uwagi	Treść uwagi	Stanowisko Ministerstwa Środowiska
1.	Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska	Uwagi do projektu ustawy: 1) do art. 1 – należy podać aktualny publikator zmienianej ustawy, 2) do projektowanego art. 123 ust. 5 - terytorialny zasięg działania regionalnych dyrektorów ochrony środowiska ma kluczowe znaczenie dla możliwości realizacji zadań ustawowych przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, zwanych dalej „RDOŚ”, mając przy tym na uwadze zapewnienie bezpośredniego kontaktu z interesantami (samorządy, inwestorzy, rolnicy poszkodowani przez zwierzęta objęte ochroną), szybkość załatwiania spraw, konieczność dokonywania lustracji terenowych, zarządzanie ochroną przyrody. Istniejący	Ad 1. Uwaga uwzględniona. Ad 2. Uwaga częściowo uwzględniona. Projektowany art. 123 ust. 6 nie wyklucza możliwości ustalenia właściwości miejscowej RDOŚ zgodnie z podziałem administracyjnym kraju. Jednocześnie pozwala na określenie tej właściwości w sposób optymalny z punktu widzenia sprawnego i efektywnego zarządzania ochroną środowiska i przyrody. W Ministerstwie przeprowadzono analizy mające na celu jak najlepsze dostosowanie organizacji Dyrekcji Ochrony Środowiska do istniejących możliwości i potrzeb. Ponadto zostanie przeprowadzona analiza pod kątem konieczności zmiany innych

	<p>podział terytorialny wydaje się przejrzysty i powszechnie znany, a oparcie go o granice obszarów chronionych (jak to wskazano w uzasadnieniu do projektu ustawy) może być niemożliwe do zrealizowania. Na granicy województw znajduje się bowiem wiele wzajemnie przenikających się obszarów chronionych, tworzących często bardziej rozległe ciągi, wobec czego oparcie zasięgu terytorialnego działania RDOŚ na granicy pojedynczego obszaru chronionego będzie także podziałem dość sztucznym i uznaniowym, rodzącym wątpliwości. [...] Dlatego obecne rozwiązanie, w którym RDOŚ działa na obszarze województwa, wydaje się rozwiązaniem znanym i przejrzystym zarówno dla mieszkańców jak i gmin, które dokładnie wiedzą poprzez podział terytorialny, gdzie mają składać wnioski. Dodatkowo należy zauważyć, iż wprowadzenie nowego zasięgu działania RDOŚ będzie wymagało zmian wielu przepisów merytorycznych odnoszących się do obowiązującego obecnie podziału terytorialnego [...]. Nowe zasięgi terytorialne działania RDOŚ, a ponadto potencjalna zmiana liczby tych jednostek, mogą powodować inne potencjalne utrudnienia dla obywateli, związane przykładowo z wydłużoną drogą dojazdu do urzędu i utrudnionym z nim kontaktem. Wątpliwości powstają także w świetle zarejestrowania 16 regionalnych dyrekcji ochrony środowiska w systemie EMAS. W sytuacji stworzenia jednostki centralnej odpowiedzialnej za rejestrację organizacji w systemie EMAS, pojawia się pytanie, czy możliwe będzie dalsze utrzymanie regionalnych dyrekcji ochrony środowiska w rejestrze,</p> <p>3) do projektowanego art. 124a ust. 3 - należy wskazać, iż RDOŚ są zestawiani z centralą Dyrekcji Ochrony Środowiska w kontekście obsługi Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, co może stanowić wypaczenie odrębności instytucyjnej i wertykalnej organów, jakimi są</p>	<p>przepisów w związku z projektowaną zmianą.</p> <p>Ad 3. Uwaga uwzględniona. Projektowany art. 124a ust. 4 otrzyma brzmienie: „3. Dyrekcją Ochrony Środowiska kieruje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska przy pomocy swoich zastępców, w tym zastępcy właściwego do spraw organizacji, gospodarki finansowej i prawa pracy.”. Odnosząc się do kwestii</p>
--	--	--

		<p>RDOŚ i Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska. W efekcie, wątpliwa może okazać się kompetencja Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska jako organu drugiej instancji w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. W doktrynie przyjęto, iż organ wyższego stopnia jest „organem strukturalnie odrębnym i kompetencyjnie nadrzędnym nad organem niższego stopnia”. Projektowany przepis, zgodnie z treścią uzasadnienia do projektu ustawy, odnoszony jest w drodze analogii do pozycji prawnej Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad. Niemniej jednak treść przepisu art. 18a ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440, z późn. zm.) wskazuje na dwie zasadnicze grupy zadań realizowanych przez GDDKiA, a mianowicie: zadania należące do właściwości Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad oraz zadania zarządu dróg w odniesieniu do dróg krajowych, ale żaden przepis nie statuuje jej podmiotowości jako organu administracji publicznej, podmiotowości tej nie mają także oddziały. Opisana wątpliwość w tym przypadku nie zachodzi. W świetle powyższego zasadna wydaje się propozycja wykreślenia z art. 124a ust. 4 projektu ustawy zwrotu „oraz regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.”. Uwaga wydaje się tym bardziej zasadna, że powiązania finansowo-kadrowe między dwoma organami administracji publicznej powinny być transparentne, natomiast ich uregulowanie powinno być zawarte wprost w przepisach projektu ustawy. Warto podkreślić, że powstanie sytuacja, w której organy administracji rządowej różnych szczebli (GDOŚ – organ II instancji i RDOŚ – organy I instancji) będą obsługiwane przez ten sam urząd (Dyrekcję Ochrony Środowiska). Należy pamiętać, że organ II instancji (GDOŚ) rozpoznaje odwołania i zażalenia od orzeczeń wydawanych przez organy I instancji (RDOŚ) i stąd</p>	<p>dwuinstancyjności należy zauważyć, że GDOŚ i RDOŚ pozostaną odrębnymi, niezależnymi organami. Jednocześnie w polskim systemie prawnym występuje już podobne rozwiązanie, w którym organy I i II instancji są obsługiwane przez jedną jednostkę. Zgodnie z art. 37 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.) w sprawach organizacyjno-finansowych izba administracji skarbowej wraz z podległymi urzędami skarbowymi oraz urzędami celno-skarbowymi stanowi jednostkę organizacyjną, której kierownikiem jest dyrektor izby administracji skarbowej. Jednocześnie rozwiązania organizacyjne w zakresie procesów pomocniczych w administracji skarbowej nie oznaczają zerwania z zasadą dwuinstancyjności. Zgodnie bowiem z art. 13 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.) dyrektor izby administracji skarbowej jest organem odwoławczym od decyzji naczelnika urzędu skarbowego albo naczelnika urzędu celno-skarbowego. Skoro zatem kwestia zachowania zasady dwuinstancyjności w przypadku administracji skarbowej nie budzi wątpliwości, to nie ma podstaw do formułowania podobnych zastrzeżeń w odniesieniu do projektowanych zmian, jeśli nadal będzie obowiązywał art. 127 ust. 3 ustawy ocenowej, zgodnie z którym GDOŚ pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do RDOŚ.</p>
--	--	--	--

		<p>organy te nie powinny być obsługiwane przez ten sam urząd;</p> <p>4) do projektowanego art. 124a ust. 5 i 6 - powstaje uzasadniona wątpliwość co do sposobu zarządzania i nadzoru nad realizacją projektów dofinansowanych ze środków europejskich lub NFOŚiGW i wfośigw, a także zakresu odpowiedzialności za terminową i sprawną realizację zadań, w tym obsługę finansową, kadrową, zamówień publicznych. Dotyczy to, zarówno projektów obecnie realizowanych w regionalnych dyrekcjach ochrony środowiska, jak i przygotowywania aplikacji o kolejne środki. W ramach projektów są realizowane zadania, zarówno o charakterze merytorycznym, jak i „pomocniczym”, które wzajemnie się przenikają oraz są niemożliwe do rozdzielenia. Procesy te są ze sobą bardzo ściśle powiązane i niezbędna jest bieżąca współpraca zespołu osób za nie odpowiedzialnych w zakresie merytorycznym, zamówień publicznych (podlegających przepisom ustawy - Prawo zamówień publicznych oraz zamówień tzw. podprogowych), nadzoru nad wykonawcami, planu finansowego, odbiorów i rozliczeń wydatków, wykupu gruntów, sporządzania sprawozdań i wniosków o płatność itp. Centralizacja zadań obsługowych znacznie utrudni, a wręcz uniemożliwi tę współpracę, rzutując na jakość i terminowość wykonywania zadań. Warto również zwrócić uwagę, iż centralizacja zadań związanych z realizacją zamówień publicznych będzie miała istotny wpływ na dotychczas realizowane projekty, zawarte umowy w sprawie zamówienia publicznego, przede wszystkim uniemożliwi sprawną realizację zamówień publicznych z uwagi na fakt, iż przedmiot zamówień publicznych jest ściśle związany z położeniem regionalnych dyrekcji, obszarem ich działania, jak również rynkiem lokalnych wykonawców. Ponadto, realizacja projektów oraz w ich ramach realizacja zamówień</p>	<p>Ad 4. Uwaga częściowo uwzględniona. W celu sprawnej realizacji projektów realizowanych ze środków europejskich w art. 7 projektowanej ustawy zostaną dodane nowe kryteria, które będą brane pod uwagę przy wyborze pracowników, którym zostaną zaproponowane zostaną nowe warunki pracy lub płacy – kryterium zaangażowania w realizację projektów współfinansowanych ze środków zagranicznych. W ten sposób zapewniona zostanie „pamięć instytucjonalna”, która zapewni sprawną realizację tych projektów. Jednocześnie nie przewiduje się całkowitej rezygnacji z etatów do obsługi procesów pomocniczych w oddziałach regionalnych DOŚ. Liczba ich, w związku z konsolidacją tych procesów, ulegnie natomiast zmniejszeniu. Za bezzasadne należy natomiast uznać twierdzenie, że „centralizacja zadań obsługowych znacznie utrudni, a wręcz uniemożliwi” współpracę przy realizacji tych projektów. Przy obecnym stopniu rozwoju technik porozumiewania się na odległość współpraca pomiędzy pracownikami przy realizacji różnych zadań może odbywać się skutecznie przy wykorzystaniu tych technik. Z kolei skonsolidowanie zamówień publicznych umożliwi wykorzystanie efektu skali i pozwoli, dzięki większym zamówieniom, odnieść korzyści ekonomiczne. Dobrym przykładem takiej konsolidacji może być Centrum Usług Wspólnych, które przeprowadza wspólne zamówienia dla administracji rządowej. W związku z wątpliwościami dotyczącymi wykonywania przez GDOŚ i RDOŚ czynności z zakresu prawa pracy w projektowanej ustawie zostanie dodana zmiana w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, 1605, 1807, 1948 i 2260), zgodnie z którą stanowisko dyrektora generalnego nie będzie tworzone w DOŚ. Czynności z zakresu gospodarki finansowej i prawa pracy będzie więc wykonywał GDOŚ jako kierownik DOŚ. Do wykonywania określonych czynności z tego zakresu GDOŚ</p>
--	--	--	---

	<p>publicznych odbywa się ściśle we współpracy pomiędzy obsługą finansową a obsługą zamówień publicznych i komórkami merytorycznymi, zatem w przypadku „przeniesienia” dwóch pierwszych obszarów do centrali Dyrekcji Ochrony Środowiska może to skutkować realnym zagrożeniem dla kontynuacji już realizowanych projektów. Ponadto zamówienia publiczne, realizowane dotąd samodzielnie przez GDOŚ i poszczególne RDOŚ, będą podlegać sumowaniu, co z kolei wpłynie na wybór bardziej rygorystycznych i mniej elastycznych trybów udzielania zamówień i wydłużenie procedury udzielenia zamówienia. Centralizacja obsługi zamówień publicznych (jako część obsługi finansowej) znacząco utrudni również udzielanie zamówień w ramach projektów finansowanych ze źródeł zewnętrznych, które są realizowane w oparciu o procedury szczególne, a także ich odbiór i prawidłowe rozliczenie. Dodatkowo, warto zwrócić uwagę, iż ilość prowadzonych spraw w regionalnych dyrekcjach ochrony środowiska rodzi w aktualnym stanie techniki niezbędną konieczność korzystania przez pracowników z dostępnych urządzeń teleinformatycznych (ostatnia nowelizacja Kodeksu postępowania administracyjnego zmiana – art. 39). Zatem niezbędna jest stała opieka informatyczna, bezpośredni do niej dostęp, szybkość reakcji na zgłoszony problem techniczny, co dla terminowości wykonywanych obowiązków przez pracowników ma bardzo istotne, a wręcz podstawowe znaczenie. Należy także zdawać sobie sprawę, iż nie sposób przenieść całości etatów „obsługowych” do centrali – m.in. za względu na konieczność wykonywania zadań na miejscu, w tym części zadań informatycznych, księgowych, kadrowych. Zadania te realizowane są w RDOŚ przez pojedyncze etaty finansowane w części z różnych źródeł, w tym zewnętrznych. Skomplikowany montaż finansowy uniemożliwia w takim przypadku proste przeniesienie etatu</p>	będzie mógł upoważnić RDOŚ.
--	--	-----------------------------

		<p>i środków na ten cel do centrali. Rodzi to ten skutek, iż potencjalne oszczędności etatowe w RDOŚ po zmianie ustawy będą znikome, przy równoczesnym znaczącym wzroście obciążenia i poziomemu zatrudnienia w centrali. Zatem skutek finansowy zmiany może być odwrotny od zakładanego. Podsumowując powyższe uwagi stwierdzić można, iż proponowana centralizacja zadań rodzi wiele zagrożeń i ryzyk, natomiast opisane w uzasadnieniu projektu korzyści z tym związane są dyskusyjne. Istotne zastrzeżenia budzi zawarta w ust. 6 art. 124a regulacja, zgodnie z którą Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może upoważnić regionalnych dyrektorów ochrony środowiska do wykonywania określonych czynności z zakresu prawa pracy w świetle art. 25 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, z późn. zm.), zgodnie z którym dyrektor generalny urzędu dokonuje czynności z zakresu prawa pracy wobec osób zatrudnionych w urzędzie oraz realizuje politykę personalną. Ponadto w świetle ustawy o służbie cywilnej, dyrektor generalny urzędu gospodaruje mieniem urzędu i w granicach ustawowych reprezentuje Skarb Państwa, co również pozostaje w sprzeczności z projektowanym przepisem umożliwiającym Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska udzielanie upoważnień w zakresie gospodarki finansowej,</p> <p>5) do projektowanego art. 124a ust. 7 – przepis ten określa poprzez odesłanie do art. 126 ust. 3 pkt 1 ustawy oś wymagania konieczne do spełnienia przez pracowników Dyrekcji Ochrony Środowiska. W efekcie zatrudnione w Dyrekcji Ochrony Środowiska będą mogły być tylko i wyłącznie osoby posiadające wykształcenie i wiedzę niezbędną dla zapewnienia należytego wykonywania zadań lub prawidłowego funkcjonowania Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska lub RDOŚ, ale tylko te, które będą posiadać tytuł zawodowy magistra lub równorzędny.</p>	<p>Ad 5. Uwaga uwzględniona. W DOŚ będzie funkcjonował korpus służby cywilnej. Tym samym do pracowników DOŚ zastosowanie znajdzie m.in. art. 4 ustawy o służbie cywilnej, określający wymagania, które powinna spełniać osoba zatrudniona w służbie cywilnej. Z tego względu projektowany art. 124a ust. 7 zostanie wykreślony.</p>
--	--	--	---

		<p>Wymóg ten będzie zatem dotyczył także pracowników sekretariatów, pracowników technicznych, kierowców czy obsługi kancelaryjnej. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż pozostawienie tego przepisu w proponowanym brzmieniu spowoduje konieczność zwolnienia również szeregu pracowników merytorycznych, którzy posiadają tytuł licencjata lub inżyniera, a którzy dobrze wywiązują się z powierzonych im obowiązków oraz otrzymują pozytywne oceny okresowe. Warto w tym miejscu nadmienić, iż w 16 regionalnych dyrekcjach i GDOŚ na dzień 30 czerwca br. 57 pracowników zatrudnionych w służbie cywilnej posiadało wykształcenie średnie. Pracownicy ci stracą pracę w sposób automatyczny, łącznie z inżynierami i licencjatami, co biorąc pod uwagę ich liczbę, czas trwania procesu rekrutacji oraz sytuację na rynku pracy na długie miesiące utrudni działalność GDOŚ i regionalnych dyrekcji. Takie podejście jest odmienne od podejścia Szefa Służby Cywilnej, który w instrukcji do aktualnie sporządzanej ankiety wpisał definicję pojęcia „wykształcenie wyższe”, przez które należy rozumieć kwalifikacje pierwszego stopnia (tytuł licencjata, inżyniera, równorzędny) lub wyższe, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 18f-18h ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, z późn. zm.).</p> <p>W takiej sytuacji zaproponowane brzmienie ust. 7 wymaga dodatkowego przeformułowania na następujące: „7. <i>Pracownikiem Dyrekcji Ochrony Środowiska może być osoba spełniająca wymagania, o których mowa w art. 126 ust. 3 pkt 2-4, oraz posiadająca wykształcenie i wiedzę niezbędną dla zapewnienia należytego wykonywania zadań Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska lub regionalnych dyrektorów ochrony środowiska lub prawidłowego funkcjonowania Dyrekcji Ochrony Środowiska.</i>”,</p>	
--	--	--	--

	<p>6) do projektowanego art. 124a ust. 8 - proponuje się, aby organizację Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz jej statut określał minister właściwy do spraw środowiska w drodze rozporządzenia, a nie zarządzenia. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż statuty centralnych organów administracji co do zasady stanowią prawo powszechnie obowiązujące i wpisują się przez to w zasadę pewności prawa, a także chociażby w zasadę prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników. Przykładowo centralnymi organami administracji, którym nadano statut w drodze rozporządzenia są: Główny Urząd Statystyczny, Urząd Dozoru Technicznego czy Główny Urząd Geodezji i Kartografii</p> <p>7) do uchylecia art. 130 ust. 3 - wydaje się, iż uchylenie ust. 3 w art. 130 projektu ustawy, w którym są wymienione odpowiednie kierunki studiów, jakie powinien mieć ukończony regionalny konserwator przyrody spowoduje brak rozróżnienia zastępcy regionalnego dyrektora ochrony środowiska, będącego regionalnym konserwatorem przyrody od zastępcy bez funkcji konserwatora, co jest istotne w przypadku połączenia dwu lub więcej regionalnych dyrekcji ochrony środowiska w jeden oddział,</p> <p>8) do art. 2 projektu (zmiana ustawy o ochronie przyrody) należy zwrócić uwagę, iż w zakresie realizacji zadań dotyczących odszkodowań za szkody spowodowane przez zwierzęta chronione, ewentualne ograniczenie ilości</p>	<p>Ad 6. Uwaga nieuwzględniona. Statut DOŚ reguluje jedynie wewnętrzną organizację tej jednostki i jest aktem prawa wewnętrznego.</p> <p>Ad 7. Uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z projektowanym art. 130 ust. 1 zastępca RDOŚ, w tym regionalny konserwator przyrody, będzie musiał posiadać co najmniej 3-letni okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę, lub świadczenia usług na podstawie innej umowy lub wykonywania działalności gospodarczej na własny rachunek, w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody. Obecnie obowiązujący art. 130 ust. 3 wprowadza jedynie wymóg formalny – posiadanie określonego wykształcenia. Nie gwarantuje to, że stanowisko regionalnego konserwatora przyrody zajmować będą osoby posiadające także odpowiednią wiedzę, potwierdzoną odpowiednim doświadczeniem. Projektowana zmiana kładzie zatem nacisk na merytoryczne umiejętności tych osób, a nie na spełnienie formalnych wymagań, co powinno przyczynić się do zwiększenia jakości wydawanych decyzji.</p> <p>Ad 8. Uwaga częściowo uwzględniona. Art. 126 ust. 9 otrzyma brzmienie: „9. Odszkodowania za szkody spowodowane przez zwierzęta łowne w parku narodowym oraz w strefie ochronnej zwierząt łownych są pokrywane ze środków parku narodowego,</p>
--	---	---

		<p>oddziałów regionalnych może spowodować konieczność szacowania oględzin na znacznie większym terenie, co wydłuży czas oczekiwania na wypłatę środków i zwiększy koszty przejazdów pracowników zajmujących się szacowaniem. Jednocześnie proponuje się doprecyzowanie brzmienia ust. 9 w celu zapewnienia zgodności z pozostałymi przepisami tego artykułu, na następujący: „9. Odszkodowania za szkody spowodowane przez zwierzęta łowne w parku narodowym oraz w strefie ochronnej zwierząt łownych są pokrywane ze środków parku narodowego, a za szkody spowodowane w rezerwach przyrody – wypłaca Dyrekcja Ochrony Środowiska ze środków budżetu państwa.”. Ponadto należy rozważyć zmianę innych przepisów uop. I tak w myśl obowiązującego art. 62 ust. 1 uop, koszty transportu oraz utrzymywania żywych okazów gatunków chronionych zatrzymanych przez właściwe organy, ponosi Skarb Państwa, a ich rozliczenia dokonuje regionalny dyrektor ochrony środowiska właściwy ze względu na położenie podmiotu, któremu zostały przekazane zatrzymane okazy. Skoro kwestie finansowe będą w gestii centrali DOŚ, wówczas przepis ten należy odpowiednio zredagować. Nie jest również jasne, co w przypadku odszkodowań za szkody wyrządzone przez zwierzęta objęte ochroną gatunkową. RDOŚ nie może ich wypłacać, bo wyklucza to proponowane brzmienie art. 124a ust. 5 ustawy ooś. Warto też zwrócić uwagę na inne wątpliwości w zakresie stosowania uop w świetle proponowanych zmian. I tak art. 18 uop wskazuje, iż dla parków narodowych, rezerwatów przyrody i parków krajobrazowych sporządza się i realizuje plany ochrony. Ponadto, w art. 19 uop jako sporządzający projekt planu dla rezerwatu przyrody wskazany jest regionalny dyrektor ochrony środowiska. Należy podkreślić, iż w wielu przypadkach sporządzenie planu ochrony dla rezerwatu przyrody wiąże się z</p>	<p>a za szkody spowodowane w rezerwach przyrody – ze środków Dyrekcji Ochrony Środowiska.”. Odpowiednio zmieniony zostanie także art. 62 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody. Odnosząc się do kwestii wypłat odszkodowań oraz zawierania umów na badania terenowe itp. należy zauważyć, że GDOŚ będzie mógł na podstawie projektowanego art. 124a ust. 9 upoważnić RDOŚ do wykonywania tych czynności. Nie budzi wątpliwości, że GDOŚ będzie z tej możliwości korzystał, jeżeli przyczyni się to do sprawnego działania DOŚ. Obawy, że projektowana ustawa opóźni wypłatę odszkodowań lub zawieranie umów i przez to realizację ustawowych zadań RDOŚ można uznać za bezpodstawne.</p>
--	--	---	--

	<p>wykonaniem badań terenowych. Nie zawsze badania te mogą zostać wykonane przez pracowników regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, w związku z czym są zlecane wykonawcom zewnętrznym – specjalistom z zakresu nauk przyrodniczych. Analogiczna sytuacja odnosi się do art. 28 i 29 uop, w których regionalny dyrektor ochrony środowiska sporządza kolejno plan zadań ochronnych i plan ochrony dla obszaru Natura 2000. Jak pokazuje kilkuletnie doświadczenie w prowadzeniu tego typu działań, poparte wynikami projektu POIiŚ.05.03.00-00-186/09 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000 na terenie Polski” współfinansowanego ze środków Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko, w którym opracowano około 400 planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000 w całej Polsce, RDOŚ zleca opracowanie dokumentacji planistycznej wykonawcom wyłonionym w procedurach zamówień publicznych. Należy podkreślić, iż przy ogromnym obciążeniu innymi zadaniami ustawowymi oraz wobec ograniczonych zasobów kadrowych, a także wobec liczby dokumentów planistycznych dla obszarów Natura 2000, które na podstawie prawa polskiego i europejskiego należy ustanowić w przeciągu dwóch kolejnych lat, często nie ma możliwości wykonania tych zadań w ramach pracy własnej pracowników regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, czy według projektu ustawy – oddziałów Dyrekcji Ochrony Środowiska. Zadania z zakresu planowania ochrony, według projektu ustawy, może zlecić jedynie Dyrektor Generalny Dyrekcji Ochrony Środowiska. Należy zatem rozważyć, jaka potencjalna liczba zleceń zewnętrznych z zakresu samego tylko planowania ochrony zostałaby nałożona na Dyrektora Generalnego DOŚ. Szacuje się, iż Dyrektor Generalny Dyrekcji Ochrony Środowiska musiałby przygotować, wyłonić wykonawców i podpisać około 400 umów z tego</p>	
--	--	--

		<p>zakresu o różnym charakterze (najlepiej do końca 2018 r.). Należy dodać, iż w zakończonym już projekcie, o którym mowa powyżej (jedynie plany zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000), regionalni dyrektorzy ochrony środowiska podpisali ponad 600 umów o różnym charakterze. Przytoczone liczby wyraźnie wskazują, iż centralizacja w tym zakresie (brak budżetów regionalnych dyrektorów ochrony środowiska) spowoduje znaczące utrudnienie realizacji zadań ustawowych regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, a początkowo nawet może zagrozić możliwości wykonywania zadań w ogóle,</p> <p>9) do art. 3 - proponuje się uwzględnienie tak, jak w zmienianych przepisach ustawy o oś, udziału odpowiednio Generalnego Dyrektora i regionalnych dyrektorów w powoływaniu nowych regionalnych dyrektorów i ich zastępców w następujący sposób: <i>„W terminie 7 dni od wejścia w życie niniejszej ustawy minister właściwy do spraw środowiska odwołuje dotychczasowych regionalnych dyrektorów ochrony środowiska oraz powołuje, na wniosek Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, nowych regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.”</i>. <i>„W terminie 14 dni od wejścia w życie niniejszej ustawy Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska odwołuje dotychczasowych zastępców regionalnych dyrektorów ochrony środowiska oraz powołuje na wniosek regionalnych dyrektorów ochrony środowiska nowych zastępców regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.”</i>. Ponadto mając na uwadze celowościowe przesłanki projektowanej zmiany ustawy proponuje się rozważyć dodanie przepisów przejściowych, zgodnie z którymi dotychczasowi regionalni dyrektorzy ochrony środowiska stają się regionalnymi dyrektorami ochrony środowiska w rozumieniu zmienionej ustawy do czasu ich odwołania na zasadach określonych w zmienionej ustawie oraz dotychczasowi zastępcy stają się zastępcami regionalnych</p>	<p>Ad 9. Uwaga częściowo uwzględniona. W wyniku uwagi Minister Beaty Kempy art. 3 zostanie zmieniony. GDOŚ i jego zastępcy oraz RDOŚ i ich zastępcy przestaną pełnić swoje funkcje z mocy prawa (co będzie tożsame z ich odwołaniem) z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy. Jednocześnie w dniu wejścia w życie ustawy w życie wejdzie rozporządzenie Ministra Środowiska określające siedzibę i zasięg terytorialny RDOŚ. Nie jest zatem możliwe odwołanie dotychczasowych RDOŚ w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy. Powinni oni przestać pełnić swoje funkcje z dniem wejścia w życie ustawy, który jest tożsamy z dniem powstania DOŚ z oddziałami regionalnymi, których zasięg terytorialny może być różny od zasięgu terytorialnego 16 regionalnych dyrekcyj ochrony środowiska. Jednocześnie w tym samym dniu Prezes Rady Ministrów powoła GDOŚ, a Minister Środowiska powoła RDOŚ. Zastępcy RDOŚ zostaną natomiast powołani, zgodnie z przedstawioną uwagą, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy.</p>
--	--	--	---

		<p>dyrektorów ochrony środowiska w rozumieniu zmienionej ustawy do czasu ich odwołania na zasadach określonych w zmienionej ustawie,</p> <p>10) proponuje się także rozważenie dodania przepisu przejściowego, zgodnie z którym niezakończone postępowania administracyjne prowadzone przez dotychczasowego Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska toczą się nadal przed Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska,</p> <p>11) do art. 7 ust. 4 i art. 8 ust. 4 - zastrzeżenia budzą kryteria wyboru pracowników DOŚ. W myśl projektu ustawy jednym z nich będzie „postawa pracownika” oraz „zaangażowanie w postępy w pracy”. W uzasadnieniu do projektu ustawy brak jest jednak przesłanek, jak kryteria te będą oceniane, na podstawie jakich dokumentów oraz kto będzie dokonywał oceny. Ponadto, gdyby pracownicy nie wykazywali właściwej postawy i zaangażowania ich dotychczasowe oceny byłyby negatywne albo dużo niższe, zatem przeprowadzone oceny muszą być brane pod uwagę w procesie dalszego zatrudniania pracowników. Ocena ta odbiega od oceny okresowej w służbie cywilnej, czyli tej której dokonuje bezpośredni przełożony pracownika. Dodatkowo w świetle projektowanych zmian może pojawić się taka sytuacja, w której oceny będzie dokonywała osoba do tej pory nie współpracująca z osobą podlegającą ocenie,</p> <p>12) do art. 9 ust. 1 - przepis ten wymaga zmiany tak, aby odpowiadał powszechnie obowiązującemu prawu. Regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, a także Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska zawierając umowy i porozumienia działają jako Skarb Państwa, stąd stroną umów i porozumień może być Skarb Państwa reprezentowany przez właściwe <i>stacio fisci</i> (Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska reprezentujący Skarb Państwa). Uwaga ta dotyczy, zarówno ust. 2</p>	<p>Ad 10. Uwaga nieuwzględniona. Projekt ustawy nie przewiduje zmian instytucjonalnych. GDOŚ nie będzie nowym organem. W wyniku ustawy dojdzie jedynie do zmiany osoby pełniącej funkcje piastuna tego organu.</p> <p>Ad 11. Uwaga nieuwzględniona. Kryteria są zgodne z kryteriami oceny pracowników służby cywilnej.</p> <p>Ad 12. Uwaga uwzględniona – dodano odpowiedni przepis.</p>
--	--	---	--

		<p>tego przepisu, jak i art. 10 ust. 1 projektu ustawy. Przepis art. 9 ust. 1 projektu ustawy wymaga zmiany również z tego względu, iż niecelowe wydaje się spowodowanie sytuacji, w której stroną wszystkich umów zawartych przez RDOŚ stanie się Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska. Pamiętać należy, że dotychczasowi regionalni dyrektorzy ochrony środowiska pełnili również funkcję kierowników urzędów w związku z tym zawierali również umowy związane z bieżącym funkcjonowaniem urzędu, dlatego też Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, jako organ administracji rządowej nie powinien być stroną takich umów. Przepis ten powinien zatem brzmieć następująco:</p> <p>„Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stroną zawartych wcześniej przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska porozumień i umów w sprawach merytorycznych staje się Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, a stroną zawartych wcześniej przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska porozumień i umów w sprawach związanych z funkcjonowaniem urzędu staje się Dyrektor Generalny Dyrekcji Ochrony Środowiska.”,</p> <p>13) do art. 10 ust. 1 - trudno uzasadnić dlaczego ruchomości miałyby przejmować organ (i nie do dyspozycji), skoro całe mienie będzie użytkowane przez urząd (Dyrekcję Ochrony Środowiska). Dodatkowo art. 10 projektu ustawy z momentem wejścia w życie opiniowanej ustawy pozbawia regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, jako kierowników nowych urzędów, prawa do używania i korzystania z mienia ruchomego znajdującego się w jednostce, co jest niespójne z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2259, z późn. zm.). Warto też wskazać na skalę przejmowanych nieruchomości. Przykładowo Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w</p>	<p>Ad 13. Uwaga nieuwzględniona. Przepisy nie budzą wątpliwości, co potwierdza brak uwag w ramach uzgodnień. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska będzie kierownikiem jednostki budżetowej - Dyrekcji Ochrony Środowiska.</p>
--	--	---	--

		<p>Szczecinie celem sprawnej i skutecznej realizacji zwłaszcza zadań ochrony czynnej posiada w trwałym zarządzie blisko 7,5 tys. ha nieruchomości rolnych położonych na obszarach chronionych. Część z nich oddana została w dzierżawę – w ten sposób są realizowane również zadania ochrony czynnej, których kosztów nie ponosi budżet państwa, a wręcz uzyskiwane są z tego tytułu wymierne dochody. W Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie ewidencja środków trwałych zawiera bardzo wiele pozycji, w tym są także grunty Skarbu Państwa w trwałym zarządzie - 150 działek o łącznej powierzchni 1058 ha. Zarządzanie nieruchomościami będącymi w trwałych zarządach i w użytkowaniu RDOŚ będzie w znacznym stopniu utrudnione z poziomu centrali. Brak możliwości nadzoru ze strony GDOŚ nad wykonywaniem prac w obiektach użytkowanych przez RDOŚ, ze względu na duże rozproszenie jednostek na terenie Polski. Wydaje się także, że w celu zapobieżenia ewentualnym wątpliwościom, które mogłyby się pojawić, po wejściu w życie procedowanej obecnie ustawy, warto rozstrzygnąć, czy zastosowanie będzie miał art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147, z późn. zm.), w myśl którego jeżeli likwidacja jednostki organizacyjnej następuje w wyniku przekształceń organizacyjnych, właściwy organ albo minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w odniesieniu do nieruchomości ujętych w ewidencji, o której mowa w art. 60 ust. 2 pkt 1 tejsze ustawy, orzeka o wygaśnięciu trwałego zarządu przysługującego likwidowanej jednostce organizacyjnej albo o wygaśnięciu trwałego zarządu przysługującego likwidowanej jednostce organizacyjnej z równoczesnym ustanowieniem trwałego zarządu na rzecz jednostek organizacyjnych utworzonych w wyniku tych</p>	
--	--	--	--

		<p>przekształceń lub na rzecz jednostek przejmujących zadania jednostki likwidowanej.</p> <p>Uwagi do uzasadnienia:</p> <p>1) odnosząc się do uzasadnienia nie można przychylić się w pełni do argumentów o wymiernej korzyści w postaci uwolnienia etatów poprzez scentralizowanie obsługi, ponieważ:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) w oddziałach regionalnych musi pozostać część obsługi – związana choćby z kancelarią i obsługą informatyczną, czy udostępnianiem informacji o środowisku (w niektórych RDOŚ zadanie to realizowane jest w Wydziale Organizacyjno-Prawnym); b) przeprowadzanie naborów w centrali DOŚ stwarza dodatkowe bariery dla kandydatów (tych jest obecnie niewiele) – choćby droga do Warszawy, należy prognozować, że czas przeprowadzania naborów znacznie się wydłuży, co w przypadku konieczności szybkiego uzupełniania kadr choćby w przypadku zastępstw jest bardzo niekorzystne; c) okres przejściowy to odpływ kadr (niepewność dalszego zatrudnienia i płacy), chaos organizacyjny, niższe morale pracowników – co przełoży się na szybkość załatwiania spraw. Niewątpliwie przełoży się to na terminy załatwiania spraw, co w kontekście pozyskania środków jest niekorzystne, <p>2) uwagi wymaga również, iż w uzasadnieniu projektu ustawy błędnie zostały podane dane dotyczące ilości pracowników zajmujących się sprawami organizacyjnymi, finansowymi i kadrowymi oraz liczby prowadzonych postępowań administracyjnych w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Rzeszowie w 2016 r. Stosunek pracowników (uwzględniając ilość etatów) zajmujących się sprawami organizacyjnymi, finansowymi i kadrowymi</p>	<p>Ad 1. Uwaga częściowo uwzględniona. Planuje się pozostawić część etatów obsługowych w oddziałach regionalnych. Za bezpodstawne należy natomiast uznać twierdzenie o przeprowadzaniu naborów w centrali DOŚ. Nie wskazuje na to żaden przepis projektowanej ustawy. Jednocześnie GDOŚ będzie mógł upoważnić RDOŚ na podstawie art. 124a ust. 8 do przeprowadzania naborów w oddziałach regionalnych DOŚ.</p> <p>Ad 2. Uwaga uwzględniona. Dane zostaną skorygowane. Podkreślenia przy tym wymaga, że uzasadnienie zostało opracowane na podstawie danych przedstawionych przez GDOŚ.</p>
--	--	---	--

		<p>do ogółu zatrudnionych wynosi 10,83% (6,5/60), a nie jak podano 23%, a faktyczna ilość prowadzonych postępowań administracyjnych wynosi za rok 2016 do 31 maja 2017 r.: 18 952, a nie jak podano 3 775 [...]Oдноśnie prowadzonej liczby postępowań należy wskazać, że dane (liczba prowadzonych postępowań przez poszczególne RDOŚ) są zawyżone np. RDOŚ Wrocław (podano, że w 2016 roku wydano 10620 postępowań), natomiast wg danych GDOŚ w 2015 roku liczba postępowań dla ww. RDOŚ wynosiła 5613, a w 2016 roku w okresie styczeń –maj 2016. Również, należy wskazać, że prowadzone postępowania przez poszczególne RDOŚ w około 40% tych postępowań jest uzgadnianych w formie milczącej zgody - bez konieczności wydania postanowienia lub decyzji. Natomiast w GDOŚ wszystkie rozpatrywane zakończone są wydaniem postanowienia lub decyzji. Ponadto około 20% prowadzonych spraw przez GDOŚ jest zaskarżana do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Również zdarza się, że Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska składa skargi kasacyjne do Naczelnego Sądu Administracyjnego na rozstrzygnięcia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego,</p> <p>3) ponadto odnosząc się do twierdzenia, iż za racjonalne należy uznać rozwiązanie, kiedy jeden RDOŚ odpowiada za cały obszar chroniony, należy zaznaczyć, iż zarządzanie jednym obszarem chronionym przez dwie regionalne dyrekcje ochrony środowiska, tak jak odbywa się to obecnie - przy jednoznacznie określonych zasadach zarządzania i jednolitym zasobie danych o danym obszarze, nie sprawia trudności. Wprowadzenie podziału jedynie po to, żeby jeden zarządca był przypisany do jednego obszaru będzie implikowało znaczny chaos kompetencyjny w przypadku wydawania decyzji z obszaru realizacji inwestycji, co może wpłynąć na wydłużenie procesu inwestycyjnego i pociągnąć za sobą ryzyko</p>	<p>Ad 3. Uwaga uwzględniona. Jak już wyżej wspomniano, projektowany art. 123 ust. 6 nie wyklucza możliwości ustalenia właściwości miejscowej RDOŚ zgodnie z podziałem administracyjnym kraju. Uzasadnienie zostało odpowiednio zmienione.</p>
--	--	--	---

		<p>niewykorzystania środków unijnych. Ponadto praktycznie, z uwagi na pokrywanie się obszarowych form ochrony przyrody jest to niewykonalne. Sprawowanie nadzoru nad obszarem chronionym nie polega jedynie na fizycznym wykonywaniu działań ochronnych, czy omawianiu spraw „zarządczych” z właścicielami gruntów, na których znajdują się obszary chronione. Takie zadania odpowiadałyby raczej trzeciemu poziomowi zarządzania obszarami chronionymi, niewystępującemu w polskim prawodawstwie. Według modeli zarządzania np. Naturą 2000 w różnych państwach członkowskich UE, można wyróżnić kilka poziomów zarządczo nadzorczych – najczęściej są to poziomy: centralny, regionalny i obszarowy. I tak w Polsce za koordynowanie funkcjonowania obszarów chronionych odpowiada Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, natomiast za sprawowanie nadzoru (w prawodawstwie polskim rozumianego również jako wykonywanie działań ochronnych) odpowiadają regionalne dyrekcje ochrony środowiska. Należy podkreślić zatem, iż sprawowanie nadzoru polega w dużej mierze na opiniowaniu dokumentów związanych z obszarami chronionymi z wojewodami (np. plany zadań ochronnych) oraz jednostkami samorządu terytorialnego, czy regionalnymi radami ochrony przyrody. Oznacza to, że nie ma znaczenia czy za obszar odpowiada jeden regionalny dyrektor ochrony środowiska, czy dwóch – uzgodnienia wymagane przy np. aktach planistycznych i tak muszą odnosić się ściśle do podziału terytorialnego państwa. Należy również podkreślić, iż zgodnie z art. 20 ust. 5 uop plan ochrony parku krajobrazowego zawierający zakres obszaru Natura 2000 może stać się dokumentem planistycznym dla tego obszaru. Parki krajobrazowe są obszarami chronionymi tworzonymi w drodze uchwał sejmików województw i również odnoszą się do podziału terytorialnego państwa.</p>	
--	--	---	--

		<p>Dodatkowo w zakresie spraw dotyczących szkód w środowisku i historycznych zanieczyszczeń powierzchni ziemi brak jest uzasadnienia dla podziału właściwości miejscowej RDOŚ uwzględniając usytuowanie form ochrony przyrody (według uzasadnienia do projektu ustawy np. rezerwy lub obszary Natura 2000). Podobnie w odniesieniu do spraw z zakresu ustawy o odpadach i pozwoleń na terenach zamkniętych na podstawie ustawy - Prawo ochrony środowiska. Niewątpliwie zaburzona zostanie sprawność prowadzenia tych postępowań po wprowadzeniu zmian kompetencyjnych. Powołanie się w drugim akapicie uzasadnienia na przykład Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad również budzi zastrzeżenia. Podobieństwem jest fakt, iż GDDKiA jako centralny urząd administracji rządowej jest powołany do swoich ustawowych zadań, a także realizacji budżetu państwa w tym zakresie. Organ ten jednak posiada 16 oddziałów terenowych, których obszar działania pokrywa się z granicami województw. W każdym oddziale funkcjonuje komórka organizacyjna zapewniająca obsługę kadrową, księgową oraz zamówienia publiczne. Ponadto, uzasadnienie koncentruje się na wykazaniu usprawnienia w postępowaniach administracyjnych poruszając kwestie innych obszarów działania RDOŚ i Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Przykładowo brak jest wykazania jak proponowane zmiany wpłyną na realizację projektów i w obszarze zamówień publicznych. Wydaje się to istotne w świetle przedstawionych poniżej informacji,</p> <p>4) dla realizacji działań statutowych GDOŚ oraz RDOŚ – poza funduszami pochodzącymi z budżetu państwa - pozyskują środki ze źródeł zewnętrznych, w tym z funduszy unijnych: Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014-2020, Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2014-2020, LIFE, a także z funduszy krajowych przekazywanych za pośrednictwem NFOŚiGW</p>	<p>Ad 4. Odnosząc się do tej uwagi, należy w pierwszej kolejności podkreślić, że Minister Środowiska jest świadomy znaczenia programów współfinansowanych ze środków europejskich i konieczności ich terminowej realizacji. Wymaga to jednak nie tyle zmian w projekcie, ile odpowiedniego zaplanowania procesów organizacyjnych, właściwego rozpoznania ryzyk i podjęcia odpowiednich środków zaradczych. Do środków tych</p>
--	--	---	--

		<p>oraz wfośigw. Dzięki tym środkom możliwe jest prowadzenie szeregu projektów, które pozwalają m.in. na tworzenie dokumentów zarządczych dla obszarów chronionych oraz działania ochrony czynnej, ale także zapewniają finanse na wynagrodzenia pracowników zaangażowanych w procedury ocen oddziaływania na środowisko. Proponowane zmiany mogą implikować zagrożenia w realizacji projektów – w szczególności współfinansowanych ze środków unijnych - w zakresie formalnoprawnym, zarządczym i finansowym. Zmiany te mogą również spowodować wielomiesięczne opóźnienia we wdrażaniu projektów, a tym samym brak wydatkowania środków finansowych w ramach perspektywy finansowej 2014-2020, co może wpłynąć na zmniejszenie certyfikowanych do Komisji Europejskiej środków. Mogą tym samym przyczynić się do niewywiązania się Polski z podjętych zobowiązań. W Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska prowadzonych jest obecnie 9 projektów. Trzy największe z nich - finansowane z funduszu POIiŚ 2014-2020 na łączną kwotę 105 mln zł - wdrażane są we współpracy z RDOŚ, dzięki czemu mają zasięg ogólnokrajowy i są szczególnie istotne z punktu widzenia resortu środowiska:</p> <p>1) POIS.02.04.00-00-0193/16 pn. Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000 – wartość projektu około 27,9 mln zł;</p> <p>2) POIS.02.04.00-00-0108/16 pn. Ochrona siedlisk i gatunków trenów nieleśnych zależnych od wód – wartość projektu około 39,5 mln zł (obecnie trwa procedura rozszerzenia zakresu rzeczowego projektu oraz tym samym jego wartości do 43,5 mln zł);</p> <p>3) POIS.02.04.00-00-0191/16 pn. Inwentaryzacja cennych siedlisk przyrodniczych kraju, gatunków występujących w ich obrębie oraz stworzenie banku Danych o Zasobach Przyrodniczych – wartość projektu około 38,5 mln zł.</p>	<p>zaliczyć można:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zabezpieczenie zasobów kadrowych (osoby zaangażowane w realizację projektu w poszczególnych jednostkach), w szczególności w centrali DOŚ, 2) wsparcie pionu odpowiedzialnego na szczeblu centralnym za prowadzenie i obsługę projektów finansowanych ze środków POIiŚ 2014-2020 i innych środków zewnętrznych, 3) zabezpieczenie odpowiedniego potencjału organizacyjnego (szybkość przekształceń, ciągłość realizacji zadań, określenie zakresu kompetencji i zasad współpracy pomiędzy GDOŚ a rdoś oraz centralą a oddziałami DOŚ), 4) dokonanie niezbędnych uzgodnień dotyczących zmian w projektach i ich sformalizowanie w takich dokumentach, jak umowy o dofinansowanie.
--	--	---	--

		<p>W zakresie formalno-prawnym wszystkie ww. projekty wymagały będą uzgodnienia nowych warunków z Instytucjami Wdrażającymi (IW) i Instytucjami Pośredniczącymi (IP). Jeśli po wejściu w życie ww. projektu nastąpi zmiana struktury organizacyjnej GDOŚ i RDOŚ (w tym szczególnie zmiana zasięgu terytorialnego poszczególnych jednostek), realizacja zadań projektowych wymagać będzie całkowitej przebudowy harmonogramów projektów oraz stworzenia nowej struktury zarządczej i montażu finansowego w ramach już przydzielonych jednostkom funduszy. Ponowny podział prac wynikających z zobowiązań podpisanych umów o dofinansowanie dla poszczególnych projektów, będzie możliwy dopiero w momencie, kiedy zostaną określone kompetencje nowopowstałych jednostek terenowych. Dopiero wtedy możliwe będzie utworzenie harmonogramów dostosowanych do zmienionej struktury DOŚ. Dodatkowo, należy zwrócić uwagę, iż tak znaczące zmiany w projektach pociągają mogą za sobą konieczność przeprowadzenia ponownej ich oceny przez Instytucję Wdrażającą.</p> <p>W skrajnym przypadku, gdyby zmiana będzie dotyczyła realizacji projektu lub wskaźników, i projekt po zmianie nie spełniałby kryteriów ocen zagrożeniem byłoby cofnięcie dofinansowania. W każdym jednak przypadku wprowadzenie zmian w zakresie reorganizacji struktury oddziałów wpłynie m.in. na konieczność przeprowadzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ponownej analizy zasobów GDOŚ i RDOŚ w odniesieniu do potrzeb projektów: zarówno osobowych, jak i sprzętowych oraz wprowadzenie zmian w dokumentach projektowych i uzyskanie zgody IW lub IP; 2) analizy zadań zaplanowanych do realizacji, ich ewentualną modyfikację oraz przygotowanie i uzyskanie akceptacji zmian IW lub IP dla nowego podziału zadań; w tym struktury projektu; 	
--	--	---	--

		<p>3) analizy finansowej projektów – w kontekście zmian i ewentualnych zmian wartości projektów czy wskaźników (np. zmniejszenie ilości zakupionych komputerów) oraz uzyskania akceptacji dla zmian przez IW lub IP.</p> <p>Mając na uwadze, że projekty są na różnym etapie wykonania i zaawansowania rzeczowego i finansowego - wpływ projektowanych zmian może stanowić zagrożenie dla terminowości ich realizacji m.in. z uwagi na konieczność uzyskania wspomnianej akceptacji dla zmian przez instytucje nadrzędne czy przede wszystkim z uwagi na zmiany zarządce w oddziałach mające wpływ na ukonstytuowane już struktury projektów. Dodatkowo, w ramach ww. projektów poszczególne zaangażowane RDOŚ zostały w umowach o dofinansowanie wskazane jako podmioty upoważnione do ponoszenia wydatków kwalifikowalnych, tym samym są odpowiedzialne za realizację zadeklarowanego zakresu rzeczowego, który obejmuje w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none">1) przygotowanie oraz przeprowadzenie procedur zamówień publicznych dla zaplanowanych działań (łącznie ponad 1 100 zadań w skali trzech ww. projektów);2) prowadzenie zaplanowanych działań związanych z zakresem rzeczowym projektów;3) nadzór oraz odbiór prowadzonych umów z wykonawcami zewnętrznymi. <p>Zcentralizowanie działań związanych z zamówieniami publicznymi czy zarządczymi będzie wymagało zwiększenia zasobów kadrowych na poziomie jednostki centralnej, a jednocześnie ich realizacja nie będzie możliwa bez zaangażowania poszczególnych jednostek regionalnych. Z uwagi na specyfikę realizowanych prac, tj. ich przyrodniczy charakter, nie istnieje możliwość prowadzenia zamówień publicznych bez zaangażowania pracowników merytorycznych z jednostki sprawującej nadzór, którzy mają najlepszą wiedzę w tym obszarze i</p>	
--	--	---	--

	<p>znają teren objęty danym projektem. Proponowana w projekcie ustawa zmiana struktury organizacyjnej przyczyni się do skomplikowania procedur, zwłaszcza zamówień publicznych, co z dużym prawdopodobieństwem przełoży się na wydłużenie procesów związanych z wyłanianiem wykonawców. Należy pamiętać, iż wykonawcy prac związanych bezpośrednio z przedmiotem projektu są wybierani w długotrwałych procedurach zamówień publicznych, tj. w trybach unijnych. Dalsze ich wydłużanie z pewnością będzie skutkowało koniecznością aktualizacji terminów zakończenia zadań oraz może wpłynąć na brak możliwości zrealizowania zakresu rzeczowego projektów w pierwotnie zakładanym terminie. Podkreślić należy, że działania w ramach ww. projektów zostały rozłożone na cały okres trwania poszczególnych projektów, biorąc pod uwagę nie tylko możliwości kadrowe poszczególnych jednostek, ale też warunki przyrodnicze, w których działania mogą zostać przeprowadzone (dopasowanie zadań do sezonów wegetacyjnych). Opóźnienia w realizacji projektów spowodują prawdopodobnie kumulację prac na koniec projektów, tym samym konieczność przeprowadzenia większej ilości działań w krótszym czasie, podczas gdy liczba osób zatrudnionych do działań projektowych nie będzie dostosowana do takiej intensyfikacji prac. Spośród pozostałych prowadzonych w GDOŚ projektów należy wskazać również zagrożenia dla realizacji trzech projektów prowadzonych z udziałem środków funduszu - Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2014-2020. Zagrożenia mogą w szczególności dotyczyć możliwości utraty części dofinansowania na wynagrodzenia czy wyposażenie stanowisk pracy ze względu na potrzebę aneksowania porozumień warunkujących uzyskanie środków. Dotyczy to zwłaszcza projektu nr POPT.01.01.00-00-140/17 pn. Wsparcie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz</p>	
--	---	--

		<p>regionalnych dyrekcji ochrony środowiska w zakresie finansowania kosztów zatrudnienia pracowników w 2017 roku. W 2016 roku sfinansowano wynagrodzenia i pochodne od wynagrodzeń (składki na ZUS i Fundusz Pracy) dla 87,28 pracowników rdoś zajmujących się m.in. zadaniami związanymi z wydawaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla projektów planowanych do sfinansowania ze środków funduszy unijnych, opiniowaniem kluczowych dla polityki spójności strategii oraz realizacją i obsługą perspektywy UE na lata 2014-2020. Łączna kwota uzyskiwanego dofinansowania to około 8 mln zł w skali roku. Zmiana liczby etatów w RDOŚ na realizację ww. zadań może spowodować zmianę wartości projektu i liczby dofinansowanych etatów, co może w dalszej perspektywie skutkować opóźnieniami we wdrażaniu przez Polskę perspektywy finansowej na lata 2014-2020. Podkreślenia wymaga także, iż liczba realizowanych obecnie przez regionalne dyrekcje ochrony środowiska oraz planowanych do realizacji projektów łącznie wynosi 110. Obejmują one wszystkie dostępne źródła finansowania (środki krajowe: NFOŚiGW i wfośigw) środki unijne (POIŚ, LIFE, RPO, tzw. środki norweskie), a ogółem budżety wszystkich projektów wynoszą 294 852 063,95 zł. Należy podkreślić, że w przypadku zadań wiążących się z prowadzonymi projektami, zmiany strukturalne dotyczące kompetencji w regionach i centralizacja prowadzenia postępowań przetargowych oraz obsługi księgowej wywołają potrzebę ponownego uzgodnienia wielu zaplanowanych działań i wypracowanie nowych dokumentów i procedur, z istniejącym ryzykiem niewydatkowania lub utraty części środków,</p> <p>5) przeniesienie spraw kadrowych i finansowych z poszczególnych RDOŚ do centrali DOŚ nie spowoduje przesunięcia części etatów w oddziałach regionalnych do</p>	<p>Ad 5. Uwaga nieuwzględniona. Nawet jeśli w wyniku konsolidacji procesów pomocniczych nastąpi zwiększenie etatów obsługowych w centrali DOŚ, to i tak zostanie</p>
--	--	--	--

	<p>realizacji zadań merytorycznych związanych np. z ocenami oddziaływania na środowisko ponieważ w centrali DOŚ nastąpi potrzeba zwiększenia etatów do obsługi spraw kadrowych, płacowych, finansowych, czy zamówień publicznych</p> <p>Uwagi dotyczące skutków finansowych: Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy przeniesienie spraw kadrowych i finansowych z poszczególnych RDOŚ na poziom centrali DOŚ pozwoli na przesunięcie części etatów przeznaczonych dotychczas do wykonywania zadań związanych z obsługą kadrową i finansową do wykonywania ustawowych zadań RDOŚ, w szczególności do prowadzenia postępowań administracyjnych. Pozostała część etatów wykazywanych w uzasadnieniu do projektu ustawy jako etaty administracyjno-gospodarczych musi pozostać w oddziałach do obsługi sekretariatów oraz kancelarii. W związku z tym, w celu zapewnienia obsługi kadrowej oraz finansowej oddziałów regionalnych oraz centrali, DOŚ będzie musiała zatrudnić dodatkowe osoby, a co za tym idzie ponieść dodatkowe koszty. Z chwilą przejęcia przez Dyрекcję Ochrony Środowiska spraw związanych z gospodarką finansową oraz kadrową zwiększą się roczne koszty w wysokości min. 4 023 234,32 zł związane z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wynajęciem pomieszczeń biurowych dla około 52 osób (65 000 miesiąc) – 780 000 zł; 2) pozostałymi usługami (dostęp do internetu, telefony, sprząatanie i inne) – 120 000 zł; 3) zatrudnieniem nowych osób do obsługi przejętych od Regionalnych Dyрекcji Ochrony Środowiska zadań związanych z gospodarką finansową (w tym płace, księgowość, kadrową, zamówienia publiczne oraz administracyjne) około 30 osób – średnia 6 683,38 *12*30=2 406 015,54 zł wynagrodzenie, dodatkowe wynagrodzenie roczne 204 511,31 zł oraz pochodne 512 707,47 zł; razem 3 	<p>to zrekompensowane zmniejszeniem ilości etatów obsługowych w oddziałach regionalnych DOŚ. Planowane jest ponadto przesunięcie części etatów na zadania merytoryczne (poprawiono OSR).</p> <p>Dane i informacje przedstawione przez GDOŚ zostały zweryfikowane, a skutki finansowe przedstawione w ocenie skutków regulacji do projektowanej ustawy.</p>
--	---	--

		<p>123 234,32 zł. Przy wyliczeniu potrzeb w zakresie etatów przyjęto zasadę, iż do obsługi placowej 1 260 osób będzie potrzebnych 8,50 etatów (1 260 osób /150 osób =8,50 etatu), ewidencja księgowo (w tym między innymi projekty, rezerwy celowej, wypłata odszkodowań) 6 etatów, obsługa kadrowa 8,50 etatów (1 260 osób /150 osób =8,50 etatu), obsługa środków trwałych 2 etaty oraz zamówienia publiczne 5 etatów (co jest liczbą i tak zaniżoną).</p> <p>Ponadto, Dyrekcja Ochrony Środowiska będzie musiała ponieść dodatkowe koszty w wysokości 3 693 064,88 zł związane z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakupem nowego programu komputerowego do obsługi kadr, finansowo – księgowego, płace oraz środki trwałe 750 000 zł; 2) zakupem mebli oraz wyposażenia (do nowych pomieszczeń biurowych) – 120 000 zł; 3) przygotowaniem infrastruktury teleinformatycznej oraz zakupem niezbędnego sprzętu komputerowego (do nowych pomieszczeń biurowych) - przewidywana kwota 996 300 zł; 4) w przypadku odwołania dyrektorów i zastępców GDOŚ wypłata ekwiwalentów za urlop 68 112,13 zł + pochodne 13 377,22 zł = 81 489,35 zł; 5) w przypadku przekształcenia RDOŚ w oddziały część pracowników RDOŚ odejdzie na emerytury i DOŚ będzie zobowiązany do wypłaty odpraw emerytalnych w wysokości 1 745 275,53 zł. <p>W związku z powyższym, Dyrekcja Ochrony Środowiska w 2018 roku będzie musiała ponieść dodatkowe wydatki w kwocie 7 716 299,20 zł. Natomiast w latach następnych wydatki DOŚ zwiększą się o kwotę 4 023 234,32 zł. Projekt budżetu na 2018 rok wynosi 102 473 000 zł, natomiast kwota 7 716 299,20 zł będzie stanowiła dodatkowe obciążenie DOŚ i nie jest uwzględniona w projekcji budżetu na rok 2018.</p> <p>Wątpliwości również budzi fakt, kto przejmie realizację 2 projektów realizowanych przez RDOŚ w Lublinie oraz</p>	
--	--	---	--

	<p>RDOŚ w Szczecinie, które są finansowane ze środków UE w ramach Life+. Są to projekty, na które część środków z UE jest przekazana na wyodrębniony rachunek w banku, a co za tym idzie, Dyrekcja Ochrony Środowiska nie będzie mogła przejąć zobowiązań z tego tytułu. W przypadku braku zgody UE na aneksowanie umowy DOŚ będzie zobowiązana do zwrócenia środków, zarówno tych, które zostały na wyodrębnionych rachunkach bankowych, jak również wykorzystanych już przez RDOŚ przy realizacji projektów – jednostka nie osiągnie efektu rzeczowego i ekologicznego wynikającego z podpisanej umowy z UE. Zostały podpisane umowy na kwotę 29 537 908 zł.</p> <p>Warto w tym miejscu zwrócić uwagę, co jest niezwykle istotne dla sprawnego funkcjonowania GDOŚ i RDOŚ, iż etaty „merytoryczne” i „obsługowe” są finansowane, zarówno ze środków budżetowych, jak i pomocowych (środki pochodzące z UE w ramach: POPT, POIS, czy LIFE+).</p> <p>Ponadto, prowadzenie spraw z zakresu informacji prawnie chronionych centralnie w świetle przeprowadzonych w ostatnich latach prac i nakładów (prowadzonych m.in. wspólnie z urzędami wojewódzkimi w zakresie korzystania z certyfikowanych systemów teleinformatycznych w zakresie informacji niejawnych) budzi również poważne wątpliwości w zakresie racjonalności wydatkowanych w tym zakresie nakładów finansowych. Z racji na wejście w życie regulacji zmieniających wiek emerytalny oraz z racji na zbieżne w czasie zmiany organizacyjne struktury GDOŚ i RDOŚ i zmniejszenie wieku emerytalnego należy liczyć się z możliwością odejścia z pracy większej liczby pracowników na emeryturę. Wiąże się to kosztami odpraw, jak również dezorganizacją pracy, gdyż wymusza konieczność szybkiego naboru na zwolnione stanowisko i generuje kolejne koszty pracodawcy na jego wynagrodzenie.</p>	
--	--	--

2.	RDOŚ w Opolu	<p>1. Z treści art. 123 ust. 5 ustawy o oś wynika, że minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, terytorialny zasięg działania, liczbę oraz siedziby regionalnych dyrektorów ochrony środowiska. Na granicy województw znajduje się wiele wzajemnie przenikających się obszarów chronionych, tworzących często bardziej rozległe ciągi, wobec czego oparcie zasięgu terytorialnego działania rdoś na granicy pojedynczego obszaru chronionego będzie podziałem dość sztucznym i uznaniowym, rodzącym wątpliwości. W sytuacji, gdy obecne rdoś „zarządzają” formami ochrony przyrody (rezerwaty przyrody i obszary Natura 2000) wspólnie np. z trzema ościennymi rdoś, spodziewać się można rozdziału dotychczasowych kompetencji pomiędzy 3 lub 4 rdoś, a w skrajnym przypadku „zlikwidowania” mniejszej jednostki kosztem rozrostu większych. Taka sytuacja nie sprzyja budowaniu zaufania obywateli do urzędu, co wobec już skomplikowanego podziału kompetencji z zakresu ochrony środowiska i przyrody pomiędzy wieloma organami, wprowadzi chaos w zakresie rozdziału terytorialnego (np. odszkodowania za szkody wyrządzone przez gatunki chronione na terenie jednego województwa mogą być w zależności od miejsca szkody, załatwiane w kilku rdoś). Nie bez znaczenia będzie również kwestia marginalizacji znaczenia regionu, w którym rdoś-ie zostaną zlikwidowane. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134, z późn. zm.), zwana dalej „uop”, w jej obecnym kształcie - reguluje sposób zarządzania w sytuacji, jeżeli dany obszar Natura 2000 lub rezerwat przyrody znajduje się na terenie kilku województw. Przykładowo zgodnie z art. 19 ust. 7 uop, plan ochrony dla rezerwatu przyrody położonego na terenie więcej niż jednego, województwa ustanawiają wspólnie, w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia, regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, na</p>	<p>Ad 1. Uwaga częściowo uwzględniona. Projektowany art. 123 ust. 6 nie wyklucza możliwości ustalenia właściwości miejscowej RDOŚ zgodnie z podziałem administracyjnym kraju. Jednocześnie pozwala na określenie tej właściwości w sposób optymalny z punktu widzenia sprawnego i efektywnego zarządzania ochroną środowiska i przyrody. Projekt rozporządzenia określającego terytorialny zasięg działania, liczbę i siedziby RDOŚ został załączony do projektu ustawy przekazanego do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów. Projekt ten zawiera optymalne rozwiązania i dopasowuje strukturę DOŚ do aktualnych potrzeb w zakresie zarządzania ochroną środowiska i przyrody, uwzględniając zasadniczy podział terytorialny kraju.</p>
----	--------------	--	--

		<p>których obszarze działania znajdują się części tego rezerwatu,, a w myśl art. 28 ust. 8 uop, plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 położonego na terenie więcej niż jednego województwa ustanawiają wspólnie, w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia, regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, na których obszarze działania znajdują się części tego obszaru. Terytorialny zasięg działania regionalnych dyrektorów ochrony środowiska ma kluczowe znaczenie dla możliwości realizacji zadań ustawowych przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, zwanych dalej „RDOŚ”, mając przy tym na uwadze zapewnienie bezpośredniego kontaktu z interesantami (samorządy, inwestorzy, rolnicy poszkodowani przez zwierzęta objęte ochroną), szybkość załatwiania spraw, konieczność dokonywania lustracji terenowych, zarządzanie ochroną przyrody. Istniejący podział terytorialny wydaje się przejrzysty i powszechnie znany, a oparcie go o granice obszarów chronionych (jak to wskazano w uzasadnieniu do projektu ustawy) może być niemożliwe do zrealizowania. Wydaje się, że planowane zmiany, w przypadku kiedy zasięgi terytorialne oddziałów doś nie będą odpowiadały zasięgom terytorialnym obecnych rdoś, nie mają zupełnie uzasadnienia w odniesieniu do procedowania ocen oddziaływania na środowisko i spowodują poważne zagrożenie dla terminowości i sprawności prowadzenia postępowań, dotyczących strategicznych przedsięwzięć, jakimi są np. inwestycje realizowane przez PKP, czy GDDKiA (w przypadku konieczności przekazania akt sprawy do nowych jednostek i konieczności zapoznania się z obszernymi aktami sprawy przez nowych pracowników). Proponowane zmiany wydają się więc nie służyć ani podmiotom, które rdoś-ie aktywnie wspomagają w procesie inwestycyjnym, w tym w pozyskiwaniu i angażowaniu środków pozabudżetowych na inwestycję i</p>	
--	--	---	--

		<p>rozwój kraju, ani obywatelom, ani też pracownikom rdoś. Wskazać również należy, że w sytuacji, gdy jeden RDOŚ będzie właściwy w stosunku do całego obszaru podlegającego ochronie może okazać się, że z powodu dużej odległości utrudnione lub wręcz niemożliwe będzie przeprowadzanie czynności dowodowych w poszczególnych sprawach, takich jak np. wizje terenowe (związane z zadaniami z zakresu ochrony przyrody, ocen oddziaływania na środowisko i szkód w środowisku), szacowanie szkód Dlatego obecne rozwiązanie, w którym RDOŚ działa na obszarze województwa, wydaje się być rozwiązaniem optymalnym: znanym i przejrzystym zarówno dla inwestorów, społeczeństwa, jak i gmin.</p> <p>2. Art. 124a ust. 5 i 6 ustawy ooś, zakłada, że oddziałem regionalnym kieruje regionalny dyrektor ochrony środowiska, z wyłączeniem spraw z zakresu gospodarki finansowej oraz czynności z zakresu prawa pracy, a regionalny dyrektor ochrony środowiska może być jedynie upoważniony do wykonywania określonych obowiązków w tym zakresie przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Komplikuje to znacząco sposób zarządzania i nadzoru nad realizacją projektów dofinansowanych ze środków europejskich lub NFOŚiGW i wfośigw, a także zakresu odpowiedzialności za terminową i sprawną realizację zadań, w tym obsługę finansową, kadrową, zamówień publicznych. Zgodnie z uzasadnieniem do projektowanych zmian ich celem jest usprawnienie funkcjonującego systemu - istotnym ich skutkiem będą zmiany w zakresie zamówień publicznych zlecanych przez jednostkę centralną - zsumowanie zamówień dotychczas zlecanych przez 17 odrębnych jednostek spowoduje, że prawie wszystkie zamówienia zlecane będą w trybach ustawy Prawo zamówień publicznych przewidzianych dla tzw. „zamówień unijnych”, co spowoduje znaczne wydłużenie procedur (szczególnie istotne będzie to w</p>	<p>Ad 2. Uwaga częściowo uwzględniona. W celu sprawnej realizacji projektów realizowanych ze środków europejskich w art. 7 projektowanej ustawy zostaną dodane nowe kryteria, które będą brane pod uwagę przy wyborze pracowników, którym zostaną zaproponowane zostaną nowe warunki pracy lub płacy – kryterium zaangażowania w realizację projektów współfinansowanych ze środków zagranicznych. W ten sposób zapewniona zostanie „pamięć instytucjonalna”, która zapewni sprawną realizację tych projektów. Jednocześnie nie przewiduje się całkowitej rezygnacji z etatów do obsługi procesów pomocniczych w oddziałach regionalnych DOŚ. Liczba ich, w związku z konsolidacją tych procesów, ulegnie natomiast zmniejszeniu. Za bezzasadne należy natomiast uznać twierdzenie, że „centralizacja zadań obsługowych znacznie utrudni, a wręcz uniemożliwi” współpracę przy realizacji tych projektów. Przy obecnym stopniu rozwoju technik porozumiewania się na odległość współpraca pomiędzy pracownikami przy realizacji różnych zadań może odbywać się skutecznie przy wykorzystaniu tych technik. Z kolei skonsolidowanie zamówień publicznych umożliwi wykorzystanie efektu skali i pozwoli, dzięki większym zamówieniom, odnieść korzyści ekonomiczne. Dobrym</p>
--	--	--	--

	<p>projektach finansowanych ze środków zewnętrznych, które kalkulowano wg innych założeń czasowych) oraz wymusi znacznie większe zasoby ludzkie niezbędne do obsługi tych procesów. W ramach projektów są realizowane zadania, zarówno o charakterze merytorycznym, jak i „pomocniczym”, które wzajemnie się przenikają oraz są niemożliwe do rozdzielenia. Procesy te są ze sobą bardzo ściśle powiązane i niezbędna jest bieżąca współpraca zespołu osób za nie odpowiedzialnych w zakresie merytorycznym, zamówień publicznych (podlegających przepisom ustawy - Prawo zamówień publicznych oraz zamówień tzw. pod progowych), nadzoru nad wykonawcami, planu finansowego, odbiorów i rozliczeń wydatków, wykupu gruntów, sporządzania sprawozdań i wniosków o płatność itp. Zmiany te niepokoją zwłaszcza w kontekście projektów realizowanych przez GDOŚ/rdoś ze środków zewnętrznych, w tym unijnych (NFOŚiGW, WFOŚiGW, POliŚ, RPO itp.), a w szczególności wieloletnich (RDOŚ w Opolu podpisał umowy na realizację projektu POliŚ i 2 projektów RPO do roku 2021 na kwotę ok 8 mln zł). Zebranie tych wszystkich zadań w jednej jednostce będzie niezmiernie trudne, żeby nie stwierdzić, że niemożliwe - stwarza to spore ryzyko związane z ich realizacją, uzasadnione obawy nakładania korekt finansowych lub utraty przyznanych środków. Nie dokonano kalkulacji możliwych w wyniku planowanych zmian oszczędności - należałoby je skalkulować w kontekście kwot, których ryzyko utraty zachodzi.</p> <p>3. W art. 124a ust 7 ustawy ooś określa się także, poprzez odesłanie do art. 126 ust. 3 pkt 1 ustawy ooś, wymagania konieczne do spełnienia przez pracowników Dyrekcji Ochrony Środowiska. W efekcie zatrudnione w Dyrekcji Ochrony Środowiska będą mogły być tylko i wyłącznie osoby posiadające wykształcenie i wiedzę niezbędną dla zapewnienia należytego wykonywania zadań lub</p>	<p>przykładem takiej konsolidacji może być Centrum Usług Wspólnych, które przeprowadza wspólne zamówienia dla administracji rządowej. W związku z wątpliwościami dotyczącymi wykonywania przez GDOŚ i RDOŚ czynności z zakresu prawa pracy w projektowanej ustawie zostanie dodana zmiana w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, 1605, 1807, 1948 i 2260), zgodnie z którą stanowisko dyrektora generalnego nie będzie tworzone w DOŚ. Czynności z zakresu gospodarki finansowej i prawa pracy będzie więc wykonywał GDOŚ jako kierownik DOŚ. Do wykonywania określonych czynności z tego zakresu GDOŚ będzie mógł upoważnić RDOŚ.</p> <p>Ad 3. Uwaga uwzględniona. W DOŚ będzie funkcjonował korpus służby cywilnej. Tym samym do pracowników DOŚ zastosowanie znajdzie m.in. art. 4 ustawy o służbie cywilnej, określający wymagania, które powinna spełniać osoba zatrudniona w służbie cywilnej. Z tego względu projektowany art. 124a ust. 7 zostanie wykreślony.</p>
--	---	---

		<p>prawidłowego funkcjonowania Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska lub RDOŚ, ale tylko te, które będą posiadać tytuł zawodowy magistra lub równorzędny. Wymóg ten będzie zatem dotyczył także pracowników sekretariatów, pracowników technicznych, czy obsługi kancelaryjnej. Pozostawienie tego przepisu w proponowanym brzmieniu spowoduje konieczność zwolnienia również szeregu pracowników merytorycznych, którzy posiadają tytuł licencjata lub inżyniera, a którzy dobrze wywiązują się z powierzonych im obowiązków oraz otrzymują pozytywne oceny okresowe.</p> <p>4. Równocześnie należy zwrócić uwagę na odmienny sposób powoływania regionalnych konserwatorów przyrody w stosunku do ustawowej propozycji powoływania regionalnych dyrektorów. Dla zapewnienia ciągłości i „płynnego” przejścia z jednego systemu organizacji w drugi zasadnym i prawnie możliwym jest powoływanie regionalnych konserwatorów w trybie zaproponowanym dla regionalnych dyrektorów, tj. ich powołanie w dniu odwołania dotychczasowych zastępców regionalnych dyrektorów. Nie do końca jasne wydaje się rozwiązanie, co do daty z jaką następują ww. zmiany, a to w kontekście czasu w jakim nastąpić miałyby protokolarne przekazanie spraw administracyjnych, wykazu ruchomości i nieruchomości. Ustawa nie wskazuje czy protokoły te mają być sporządzone według stanu na dzień 31 grudnia br. i przekazane w dniu odwołania nowo powoływanym dyrektorom czy na ręce pełnomocnika, który będzie upoważniony do ich przekazania. Mając na uwadze celowościowe przesłanki projektowanej zmiany ustawy (racjonalizacja zarządzania mieniem i zasobem kadrowym), dostrzegając potrzebę utrzymania najwyższych standardów jakości pracy, potwierdzonych pozytywnymi opiniami KE, zasadnym może być zmiana brzmienia art. 3 projektu ustawy poprzez zmianę treści ust.</p>	<p>Ad 4. Uwaga nieuwzględniona. Z dniem wejścia w życie ustawy regionalne dyrekcje ochrony środowiska zostaną wraz z Generalną Dyrekcją Ochrony Środowiska połączone w DOŚ. Z 17 jednostek budżetowych powstanie jedna jednostka budżetowa. Jednocześnie wejdzie w życie rozporządzenie określające zasięg terytorialny, liczbę i siedziby RDOŚ, które będą odmienne niż w obowiązującym stanie prawnym. RDOŚ przestaną więc pełnić swoje funkcje z mocy prawa w dniu wejścia w życie ustawy, co będzie tożsame z ich odwołaniem. Jednocześnie powołani zostaną nowi RDOŚ, w liczbie wynikającej z ww. rozporządzenia. Ciągłość i płynność zmiany zapewniają przepisy przejściowe dotyczące przejścia mienia oraz wiarygodności i zobowiązań. Dopiero powołani rdoś z dniem wejścia w życie ustawy będą mogli powołać, we wskazanym terminie swoich zastępców czyli regionalnych konserwatorów przyrody.</p>
--	--	--	--

		<p>2 na zapis o treści: „Dotychczasowi regionalni dyrektorzy ochrony środowiska stają się regionalnymi dyrektorami ochrony środowiska w rozumieniu zmienionej ustawy do czasu ich odwołania na zasadach określonych w zmienionej ustawie”, zmianę treści ust. 4 na zapis o treści: „Dotychczasowi z-cy rds stają się z-cami rds w rozumieniu zmienionej ustawy do czasu ich odwołania na zasadach określonych w zmienionej ustawie”, wykreślenie ust. 3 i ust. 5. Spowodowałoby to płynne przejście z dotychczasowego systemu zarządzania do nowego, zwłaszcza w sytuacji braku wiedzy na temat docelowej właściwości miejscowej rds, możliwość rzetelnego przygotowania spraw do przekazania ewentualnie nowo powoływanym dyrektorom i ich zastępców.</p> <p>5. W myśl projektu ustawy jednym z nich będzie „postawa pracownika” oraz „zaangażowanie w postępy w pracy”. W uzasadnieniu do projektowanego dokumentu brak jest natomiast jakichkolwiek przesłanek, jak kryteria te będą oceniane, na podstawie jakich dokumentów oraz kto będzie dokonywał oceny. Należy zauważyć, że kryteria te są oceniane podczas oceny okresowej przeprowadzanej na podstawie ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej. Tymczasem w uzasadnieniu ustawy wskazano, że ocena ta będzie odrębna od oceny okresowej. Dodatkowo ustawa jest niezgodna z zasadami rozwiązania umowy pracy z przepisami prawnymi dotyczącymi rozwiązania stosunku pracy z urzędnikami służby cywilnej zawartymi we wspomnianej ustawie.</p>	<p>Ad. 5. Uwaga nieuwzględniona. Kryteria są zgodne z kryteriami oceny pracowników służby cywilnej. Jednocześnie przepisy projektowanej ustawy są przepisami szczególnymi w stosunku do ustawy o służbie cywilnej. Wiązać się to może ze zmniejszeniem stabilności zatrudnienia w służbie cywilnej pracowników Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, ale jak zauważył Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 14 czerwca 2011 r., Kp 1/11, <i>stabilizacja stosunku pracy w ramach korpusu służby cywilnej nie ma jednak w żadnym razie charakteru absolutnego</i>. Zdaniem TK <i>podstawowym celem stabilności zatrudnienia w służbie cywilnej ma być bowiem zagwarantowanie obywatelom prawa do dobrej administracji</i>. Tym samym <i>ochrona trwałości stosunku pracy służy, w pierwszej kolejności, interesowi publicznemu, a dopiero na drugim miejscu samym urzędnikom</i>. Wążąc zatem stabilność zatrudnienia pracowników Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska z interesem publicznym, jakim jest zapewnienie bardziej efektywnej administracji w ochronie środowiska i przyrody, należy przyznać pierwszeństwo tej drugiej wartości. Określenie kryteriów wyboru pracowników, którym zostaną</p>
--	--	--	---

			zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy, służy więc nie tylko wyeliminowaniu dowolności wyboru, lecz ma również zapewnić profesjonalną kadreę urzędniczą w DOŚ.	
3.	RDOŚ Warszawie	w	<p>1. Uwaga do projektowanego art. 123 ust. 5 - projekt ustawy zmieniającej zawiera przepis odsyłający dotyczący wydania aktu wykonawczego przez ministra właściwego do spraw środowiska odnośnie terytorialnego zasięgu działania, liczby oraz siedziby regionalnych dyrektorów ochrony środowiska. Terytorialny zasięg działania regionalnych dyrektorów ochrony środowiska ma kluczowe znaczenie dla możliwości realizacji zadań ustawowych wynikających z reżimu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017r. poz. 1405) [dalej jako: ustawa ocenowej. Bez znajomości wskazanych danych trudno oceniać na podstawie ogólnego przepisu ustawowego skutki oddziaływania przygotowanego projektu ustawy. związanych z ochroną przyrody. Funkcjonująca struktura nie powoduje zaburzenia spójności obszarowych form ochrony przyrody i nadzoru nad nimi. Istniejący podział administracyjny na przykładzie Regionalnej Dyrekcji-Ochrony Środowiska w Warszawie jest zbieżny z interesem społecznym. W pierwszej kolejności zauważyć należy, że osoby fizyczne załatwiają wiele spraw na miejscu, preferując osobisty kontakt z pracownikami w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie i terenowymi oddziałami. Ewentualna likwidacja tych jednostek w terenie spowoduje powstanie dużych trudności logistycznych w dojeździe klientów urzędu do biur Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie. Warto zaznaczyć, że ostatnia zmiana organizacyjna polegająca na utworzeniu Wydziału Terenowego w</p>	<p>Ad 1. Uwaga częściowo uwzględniona. Projekt rozporządzenia określającego terytorialny zasięg działania, liczbę i siedziby RDOŚ został załączony do projektu ustawy przekazanego do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów. Projekt ten zawiera optymalne rozwiązania i dopasowuje strukturę DOŚ do aktualnych potrzeb w zakresie zarządzania ochroną środowiska i przyrody.</p>

		<p>Ciechanowie została dokonana w październiku 2016 r. - co było związane z zapewnieniem bardziej elastycznego funkcjonowania RDOŚ w Warszawie, tzn. bliżej jednostki oraz efektywnego wykonywania zadań. Pozostawienie zatem struktury RDOŚ w Warszawie jest celowe z uwagi na konieczność realizacji zasady ułatwienia dostępu urzędu dla obywatela oraz zapewnienia usług publicznych realizowanych przez Regionalną Dyрекcję Ochrony Środowiska w Warszawie. Ponadto pracownicy RDOŚ w Warszawie posiadają znajomość terenu i lokalnych uwarunkowań. Również ewentualna likwidacja wydziałów terenowych RDOŚ w Warszawie i w związku z tym przesunięcie wszystkich zadań do siedziby w Warszawie będzie niecelowe. W związku ze wzrostem liczby wniosków o odszkodowania za szkody wyrządzone przez zwierzęta objęte ochroną gatunkową należy zauważyć, iż działanie to doprowadziłoby do podwyższenia kosztów związanych z wyjazdami w zakresie szacowania szkód spowodowanych przez zwierzęta objęte ochroną gatunkową (bobry, wilki). Ewentualne zmiany organizacyjne będą zatem sprzeczne z interesem ogólnospołecznym, którego ochronę gwarantują przepisy obowiązującej Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a także inne przepisy ustawowe.</p> <p>2. W art. 2 <i>projektu ustawy zmieniającej</i> przewidziano zmianę art. 126 ust. 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134, z późn. zm.) poprzez odniesienie do odszkodowań za szkody spowodowane przez zwierzęta łowne w parkach narodowych oraz w strefach ochronnych zwierząt łownych i rezerwach przyrody. Jednakże <i>projekt ustawy zmieniającej</i> nie odnosi się do najważniejszej kwestii w zakresie odszkodowań dotyczących szkód wyrządzanych przez zwierzęta objęte ochroną gatunkową, zwłaszcza szkód wyrządzanych przez bobry. Brak istnienia</p>	<p>Ad 2. Uwaga wykracza poza zakres regulacji. Szacowanie szkód wyrządzonych przez zwierzęta objęte ochroną gatunkową odbywa się na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody. Wydanie rozporządzenia w tej sprawie nie ma związku z projektowaną nowelizacją.</p>
--	--	---	---

		<p>rozporządzenia w zakresie szacowania szkód jest zaznaczany, jako istotny problem, przez każdy skład orzekający w sądach powszechnych przy sprawach z powództw przeciwko Skarbowi Państwa - regionalnych dyrektorów ochrony środowiska. Dodać należy, że w wyniku wnoszenia powództw od wielu lat zasądzane są przez sądy powszechne duże kwoty odszkodowań na rzecz skarżących.</p> <p>3. Zgodnie z brzmieniem art. 124a ust. 7 <i>projektu ustawy zmieniającej</i> wskazano, że pracownikiem Dyrekcji Ochrony Środowiska może być osoba spełniająca wymagania, o których mowa w art. 126 ust. 3 pkt 1-4 ustawy ocenowej, oraz posiadająca wykształcenie i wiedzę niezbędną dla zapewnienia należytego wykonywania zadań lub prawidłowego funkcjonowania Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska lub regionalnych dyrektorów ochrony środowiska. Ze wskazanej regulacji wynika, że pracownikiem Dyrekcji Ochrony Środowiska może być tylko osoba posiadająca wyższe wykształcenie. Rozwiązanie to jest niezgodne z przepisami prawa powszechnie obowiązującego, w tym m.in. z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej (Dz.U. z 2016 r. poz. 125, ze zm.). Zgodnie z tymi przepisami pracownikami służby cywilnej mogą być również osoby posiadające średnie wykształcenie. Ponadto przepisy powszechnie obowiązujące dopuszczają zatrudnianie osób ze średnim wykształceniem w państwowych jednostkach budżetowych na stanowiskach np. sekretarki, obsługi kancelaryjnej, archiwisty, czy sprzątaczk. Obowiązujące rozwiązania</p>	<p>Ad 3. Uwaga uwzględniona. W DOŚ będzie funkcjonował korpus służby cywilnej. Tym samym do pracowników DOŚ zastosowanie znajdzie m.in. art. 4 ustawy o służbie cywilnej, określający wymagania, które powinna spełniać osoba zatrudniona w służbie cywilnej. Z tego względu projektowany art. 124a ust. 7 zostanie wykreślony.</p>
--	--	--	---

		<p>prawne wskazują zatem, że wyższe wykształcenie nie jest i być nie może podstawowym miernikiem przydatności pracownika do pracy w korpusie służby cywilnej.</p> <p>4. Niejasność wzbudza również likwidacja wymogu posiadania wykształcenia kierunkowego przez kandydatów na regionalnego konserwatora przyrody. Zajmowanie wskazanego stanowiska jest związane z koniecznością posiadania bogatej wiedzy przyrodniczej i doskonałej znajomości terenu.</p> <p>5. Wątpliwości wzbudza również art. 7 ust. 4 oraz art. 8 ust. 4 <i>projektu ustawy zmieniającej</i> dotyczący kryteriów wyboru pracowników, w zależności od wykształcenia i wiedzy niezbędnej dla zapewnienia należytego wykonywania zadań lub prawidłowego funkcjonowania Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska lub regionalnych dyrektorów ochrony środowiska oraz dotychczasowy przebieg pracy uwzględniający określone uwarunkowania. Ponadto w projektowanych przepisach prawnych brak jest wskazania kto ma dokonywać oceny pracownika. Ocena ta jest oderwana od oceny okresowej służby cywilnej, czyli tej której dokonuje bezpośredni przełożony pracownika. Tu</p>	<p>Ad 4. Uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z projektowanym art. 130 ust. 1 zastępca RDOŚ, w tym regionalny konserwator przyrody, będzie musiał posiadać co najmniej 3-letni okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę, lub świadczenia usług na podstawie innej umowy lub wykonywania działalności gospodarczej na własny rachunek, w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody. Przepis ten stanowi wystarczającą gwarancję, że zastępcy regionalnego dyrektora ochrony środowiska będą posiadali kompetencje adekwatne do zajmowanego stanowiska. Co więcej, obecnie obowiązujący art. 130 ust. 3 wprowadza jedynie wymóg formalny – posiadanie określonego wykształcenia. Nie gwarantuje to, że stanowisko regionalnego konserwatora przyrody zajmować będą osoby posiadające także odpowiednią wiedzę, potwierdzoną odpowiednim doświadczeniem. Projektowana zmiana kładzie zatem nacisk na merytoryczne umiejętności tych osób, a nie na spełnienie formalnych wymagań, co powinno przyczynić się do zwiększenia jakości wydawanych decyzji.</p> <p>Ad 5. Uwaga nieuwzględniona. Kryteria są zgodne z kryteriami oceny pracowników służby cywilnej.</p>
--	--	--	--

		nie wiadomo kto będzie tym oceniającym. W świetle projektowanych przepisów prawnych może się tak zdarzyć, że oceny tej będzie dokonywała osoba, która nigdy wcześniej nie współpracowała z osobą ocenianą	
4.	RDOŚ Szczecinie	w Uwagi zostały uwzględnione w stanowisku GDOŚ.	
5.	Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego	Projekt wprowadza istotne zmiany w zakresie organizacji urzędów obsługujących Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz regionalnych dyrektorów ochrony środowiska. Wątpliwości budzą w szczególności zapisy dotyczące pracowników tych instytucji. Wygaszenie stosunku pracy po upływie 3 miesięcy od dnia wejście w życie projektowanej ustawy może naruszać konstytucyjne prawo ochrony pracy zapewnione w art. 24 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a tym samym naruszyć konstytucyjną zasadę praworządności państwa. Proponowane zmiany nie dotyczą kompetencji i zadań w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody, niemniej jednak zmiany osobowe, które dotyczą także pracowników merytorycznych Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, mogą negatywnie wpłynąć na sposób i terminowość załatwiania spraw, a w szczególności spraw dotyczących ocen oddziaływania przedsięwzięć na środowisko, a tym samym mogą negatywnie wpłynąć na rozwój gospodarczy kraju poprzez utrudnienia w realizacji planowanych przedsięwzięć gospodarczych.	Ad 1. Uwaga nieuwzględniona. Z art. 24 Konstytucji wynika nakaz dla Państwa, aby wszystkie czynniki warunkujące tworzenie i utrzymanie miejsc pracy były wzajemnie zharmonizowane. Jednocześnie Państwo musi wypełniać swoją regulacyjną rolę, wkraczając w stosunki pracodawca–pracownik, starając się zrównoważyć dominującą pozycję pracodawcy, chroniąc wszystkie uprawnione interesy pracownika przed przedmiotowym traktowaniem go, jako jedynie mechanizmu produkcji, w tym wyzyskiem czy niesprawiedliwym traktowaniem (zob. L. Gardocki, M. Zubik (red.), Komentarz do art. 24 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, LEX). Z przepisu tego nie wynika natomiast zakaz wprowadzania przepisów dotyczących wygaśnięcia stosunku pracy, w szczególności przy wprowadzaniu zmian organizacyjnych. Podkreślenia przy tym wymaga, że w dniu wejścia w życie ustawy wszyscy pracownicy GDOŚ i RDOŚ staną się pracownikami DOŚ. Wygaśnięcie stosunków pracy z pracownikami, którym nie zostaną zaproponowane nowe warunki pracy i płacy, nastąpi dopiero po pewnym czasie. W okresie tym pracownicy Ci będą mogli poszukiwać nowej pracy. Jednocześnie ustawodawca musi ważyć wartości konstytucyjne. Trybunał Konstytucyjny zauważył w wyroku z dnia 14 czerwca 2011 r., Kp 1/11, że <i>stabilizacja stosunku pracy w ramach korpusu służby cywilnej nie ma jednak w żadnym razie charakteru absolutnego. Zdaniem TK podstawowym celem stabilności zatrudnienia w służbie cywilnej ma być bowiem zagwarantowanie obywatelom prawa do dobrej administracji. Tym samym ochrona trwałości stosunku pracy służy, w pierwszej kolejności, interesowi publicznemu, a dopiero na</i>

			<p><i>drugim miejscu samym urzędnikom. Ważąc zatem stabilność zatrudnienia pracowników Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska z interesem publicznym, jakim jest zapewnienie bardziej efektywnej administracji w ochronie środowiska i przyrody, należy przyznać pierwszeństwo tej drugiej wartości. Określenie kryteriów wyboru pracowników, którym zostaną zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy, służy więc nie tylko wyeliminowaniu dowolności wyboru, lecz ma również zapewnić profesjonalną kadre urzędniczą w DOŚ, co z kolei zapewni wysoki poziom działania tej instytucji.</i></p>
6.	Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego	<p>1. Z uwagi na planowane skonsolidowanie GDOŚ i RDOŚ należy odpowiedzieć na pytanie jaki organ będzie organem wyższego stopnia w stosunku do nowego organu. Jak dotąd organem odwoławczym dla RDOŚ był GDOŚ, natomiast po wprowadzeniu zmian nie wiadomo kto będzie organem odwoławczym. Jeśli Minister Środowiska – spowoduje to konieczność wzrostu zatrudnienia w Ministerstwie Środowiska (odwołania mają być ustawowo rozpoznawane w jeden miesiąc). Spowoduje to kolejny wzrost kosztów, a to rzekome oszczędności są wskazane de facto jako cel opiniowanej ustawy.</p> <p>2. Uwaga do art. 1 pkt 3 - to ustawodawca, a nie Minister Środowiska, powinien określić terytorialny zasięg działania, liczbę oraz siedziby regionalnych dyrektorów ochrony środowiska. Jest to ważne z uwagi na zapewnienie stabilności prawa, procesów inwestycyjnych, co ma wpływ na zaufanie obywateli do organów państwa. Proponuje się rezygnację z regulacji.</p> <p>3. Istnieje duże prawdopodobieństwo, że projektowane zmiany ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i</p>	<p>Ad. 1. Projekt nie wprowadza zmian w tym zakresie. I tak nie zmieniony pozostanie przepis art. 129 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405), zgodnie z którym GDOŚ pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do RDOŚ. GDOŚ pozostanie centralnym organem administracji rządowej z dotychczasowymi kompetencjami. RDOŚ pozostanie terenowym organem niezespółonej administracji rządowej z dotychczasowymi kompetencjami.</p> <p>Ad 2. Uwaga nieuwzględniona. Projektowane rozwiązanie zwiększa elastyczność w zakresie dostosowania struktury organizacyjnej Dyrekcji Ochrony Środowiska do aktualnych potrzeb w zakresie zarządzania ochroną środowiska i ochroną przyrody. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że nie jest to rozwiązanie nowe w polskim systemie prawnym. Np. art. 20 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, z późn. zm.) upoważnia Ministra Sprawiedliwości do tworzenia sądów oraz ustalania ich siedziby i obszarów właściwości.</p> <p>Ad 3. Projektowane zmiany nie wpływają na samodzielność RDOŚ w zakresie wykonywania ich ustawowych kompetencji w</p>

		<p>jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wpłyną niekorzystnie na proces pozyskiwania przez inwestorów decyzji środowiskowych. Będzie to miało negatywny wpływ na sprawność wykorzystania funduszy unijnych. Proponowane zmiany burzą wypracowany w ciągu ostatnich 9 lat, po wielu zmianach legislacyjnych, obecnie dobrze oceniany system dotyczący procedur środowiskowych. Zniesienie samodzielności RDOŚ na rzecz DOŚ (podobnie jak to jest w przytoczonym w uzasadnieniu do ustawy przykładzie tj. GDDKiA) powoduje, że wzrasta bezwład decyzyjny. Każda strategiczna/ ważna dla oddziału regionalnego (tym samym dla województwa) decyzja będzie musiała być konsultowana z DOŚ, co wydłuża czas oczekiwania przez inwestorów na decyzje i opóźni proces inwestycyjny. Przykładem jest właśnie wspomniana GDDKiA, gdzie proces decyzyjny co do podejmowania nowych działań, co do jakości i rodzaju dokumentów itp. jest realizowany w centrali. Powoduje to znaczące opóźnienia w realizacji projektów z czym RDOŚ-ie na co dzień się spotykają, gdyż w chwili gdy centrala podejmie już decyzję o przystąpieniu do realizacji danego projektu, czas na przygotowanie inwestycji pod względem dokumentacji i niezbędnych decyzji administracyjnych skurczył się, a termin realizacji jest niewykonalny. Dotychczasowe wyspecjalizowane działania organów administracji publicznej (GDOŚ, RDOŚ) w zakresie ochrony środowiska zostało, jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy, wysoko ocenione przez Komisję Europejską, o czym mowa w Dokumencie Roboczym Służb Komisji z dnia 03.02.2017 r. dot. przeglądu wdrażania polityki ochrony środowiska UE cyt. „Od powstania regionalnych dyrekcji w 2008 r. znacznie poprawiły one jakość procedury OOŚ i Polska obecnie posiada jedną z najbardziej kompleksowych procedur w</p>	<p>sferze <i>imperium</i>, w szczególności w zakresie prowadzenia postępowań administracyjnych i stanowienia aktów prawa miejscowego. Zmiany nie dotyczą także przepisów proceduralnych, w szczególności regulujących procedurę ooś. Utworzenie DOŚ pozwoli natomiast na zintegrowanie procesów pomocniczych (np. z zakresu gospodarki finansowej lub kadrowej). Należy podkreślić, że rozwiązanie takie funkcjonowało i nadal funkcjonuje w polskim systemie prawnym. Na mocy nieobowiązującej już ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 578, z późn. zm.) odrębnymi organami administracji byli dyrektor izby skarbowej i naczelnik urzędu skarbowego. Wykonywali oni swoje zadania odpowiednio przy pomocy izby administracji skarbowej i urzędu skarbowego (art. 5 ust. 7a tej ustawy). Jednocześnie w sprawach organizacyjno-finansowych, w tym z zakresu prawa pracy, izba administracji skarbowej wraz z podległymi urzędami skarbowymi stanowiła jednostkę organizacyjną, której kierownikiem był dyrektor izby skarbowej (art. 5 ust. 7b tej ustawy). Rozwiązanie to poprzez konsolidację procesów pomocniczych umożliwiło podniesienie sprawności działania administracji podatkowej oraz zapewnienie większej elastyczności wykorzystania jej zasobów kadrowych. Warto zauważyć, że zostało ono przejęte - zgodnie z art. 37 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.) w sprawach organizacyjno-finansowych izba administracji skarbowej wraz z podległymi urzędami skarbowymi oraz urzędami celno-skarbowymi stanowi jednostkę organizacyjną, której kierownikiem jest dyrektor izby administracji skarbowej. Projektowane zmiany umożliwią zmniejszenie liczby etatów obsługowych na rzecz zwiększenia liczby pracowników do wykonywania zadań ustawowych RDOŚ, co przyczyni się do sprawniejszego prowadzenia m.in. postępowań administracyjnych.</p>
--	--	---	--

		<p>UE. W prawie polskim uproszczono wymogi wynikające z innych dyrektyw dotyczących środowiska, w szczególności dyrektyw siedliskowej i ptasiej, i zintegrowano je w ramach jednej procedury OOS. Regionalne dyrekcje posiadają niezbędną zdolność do zapewnienia wysokiej jakości zintegrowanych procedur OOS. Regionalne dyrekcje spełniają w sposób właściwy powierzone funkcje, zapewniają – jak wskazano powyżej - wysoką jakość zintegrowanych i skomplikowanych procedur OOS. Planowane zmiany dotyczące struktury organu (centrala Dyrekcji Ochrony Środowiska - państwowej jednostki organizacyjnej wraz z oddziałami regionalnymi jako jednostkami organizacyjnymi DOŚ) być może uproszczą struktury organizacyjne, ale z drugiej wydłużą proces decyzyjny, spowodują zbyt wolną reakcję na zaistniałe problemy i sytuacje w oddziałach. Istnieje ryzyko oderwania centrali od realnych problemów jednostek w terenie.</p> <p>4. Uwaga do art. 1 pkt 5 - Proponuje się rozważyć, czy zakładane oszczędności rzeczywiście będą miały miejsce. Zauważyć należy, że projektodawca nie przedstawił stosownego uzasadnienia przemawiającego za proponowanymi zmianami - nie wykazał realnych korzyści finansowych związanych z przeniesieniem spraw z zakresu prawa pracy oraz finansów z RDOŚ-iów do centrali (należy zauważyć, iż sam pomysł również generuje koszty związane z potrzebą zatrudnienia pracowników w GDOŚ na warszawskich stawkach). Pozbawienie regionalnych dyrektorów ochrony środowiska kompetencji dotyczących spraw z zakresu gospodarki finansowej oraz czynności z zakresu prawa pracy spowoduje trudności w terminowym i sprawnym funkcjonowaniu jednostki (z obecnego brzmieniu przepisu wynika np. że to generalny dyrektor będzie udzielał urlopów pracownikom oddziałów). Scentralizowanie działań obsługowych spowoduje</p>	<p>Ad 4. Celem projektu jest usprawnienie i zwiększenie efektywności GDOŚ i RDOŚ. Skutki finansowe nie są więc zasadniczą przesłanką wprowadzenia projektowanych zmian. Konsolidacja procesów pomocniczych wymaga połączenia Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska w jedną jednostkę budżetową (DOŚ). DOŚ kierował będzie GDOŚ i to on będzie odpowiadał m.in. za gospodarkę finansową DOŚ oraz sprawy kadrowe. Niemniej jednak zgodnie z projektowanym art. 124a ust. 8 (art. 1 pkt 5 projektu) GDOŚ będzie mógł upoważnić RDOŚ do wykonywania określonych obowiązków w zakresie gospodarki finansowej (np. do dokonywania drobnych lub nagłych zakupów) oraz do dokonywania określonych czynności z zakresu prawa pracy (np. do udzielania urlopów wypoczynkowych). Nie jest zasadne więc twierdzenie, że wszystkie czynności z zakresu gospodarki finansowej lub prawa pracy będą wykonywane na poziomie centrali DOŚ.</p>
--	--	---	---

		<p>zwiększenie zatrudnienia w nowej jednostce – DOŚ i to znacznie. Biorąc pod uwagę koszty zatrudnienia pracownika w Warszawie w stosunku do kosztów zatrudnienia pracownika np. w Rzeszowie oszczędności tutaj nie będzie, wydłuży się tylko tryb załatwiania spraw. Kolejnym aspektem sprawy są zamówienia publiczne. Koszt materiałów w ramach zamówień publicznych w Warszawie jest nieporównywalnie wyższy od kosztów zamówienia tych samych materiałów np. w Rzeszowie. Lokalni przedsiębiorcy zawsze oferują niższe ceny na usługi czy dostawy towarów niż firmy w Warszawie. Jaki więc byłby sens ekonomiczny centralizacji spraw z zakresu gospodarki finansowej skoro nie pociągnie to za sobą żadnych wymiernych oszczędności? Ponadto w przypadku RDOŚ w Rzeszowie gdzie jest 7 piętrowy budynek w trwałym zarządzie występują sytuacje, w których trzeba dokonywać zakupów w trybie pilnym (np. awarie). Biorąc powyższe pod uwagę wskazanych oszczędności wynikających z centralizowania obsługi organizacyjno-finansowo-kadrowej najprawdopodobniej nie będzie lub osiągnięty zostanie efekt odwrotny. Na dzień dzisiejszy koszt ten np. w RDOŚ w Rzeszowie wynosi 6,2 % rocznych kosztów funkcjonowania. Cała sytuacja wygeneruje niepotrzebne koszty w postaci potrzeby wzbogacenia etatowego GDOŚ i pozbawienie się wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników w województwach, o których coraz trudniej na rynku pracy, co pokazują organizowane nabory, gdzie bardzo trudno ze względu na małe zainteresowanie zatrudnieniem wyłonić właściwego kandydata. Jeżeli projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych w ujęciu pieniężnym to nie ma potrzeby zmian dotyczących obsługi finansowo-księgowej. Spowoduje tylko chaos organizacyjny i zburzy wypracowany przez ostatnie lata sprawny system organizacyjny funkcjonujący w RDOŚ.</p>	<p>Podkreślenia także wymaga, że konsolidacja procesów pomocniczych umożliwi zmniejszenie etatów przeznaczonych do realizacji tych procesów. Odnosząc się do kosztów zatrudnienia, należy zauważyć, że zasady wynagradzania są jednolite dla całej służby cywilnej (np. rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej (Dz. U. poz. 125, z późn. zm.)). W przypadku zamówień publicznych należy zauważyć, że ich centralizacja poprzez wykorzystanie efektu skali umożliwia uzyskanie niższych cen niż w przypadku stosunkowa małych zamówień realizowanych przez poszczególne urzędy, czego przykładem są zamówienia publiczne realizowane przez Centrum Usług Wspólnych dla administracji rządowej. Wyliczenia skutków finansowych zostały przedstawione w ocenie skutków regulacji do projektowanej ustawy.</p>
--	--	--	--

	<p>5. Uwaga do art. 10 ust. 1 - w projekcie ustawy (ani w jego uzasadnieniu) nie ma zapisów co się stanie z projektami realizowanymi przez RDOŚie ze środków unijnych po wejściu w życie ustawy a także co się ma stać z ruchomościami zakupionymi ze środków unijnych, dla których obowiązuje okres trwałości projektów. Część wyposażenia RDOŚ (część komputerów, samochody) zakupiona została w ramach realizacji różnych projektów finansowanych ze środków zewnętrznych. Jednym z warunków realizacji tych projektów było zachowanie ich trwałości, a co za tym idzie utrzymanie i wykazanie przydatności zakupionych rzeczy przez okres minimum 5 lat od zakończenia projektu w jednostce, która go realizowała. Mając na uwadze powyższe obecnie proponowane zapisy mogą wpłynąć na zobowiązania wynikające z umów o dofinansowanie poszczególnych projektów. W projekcie ustawy (ani w jego uzasadnieniu) nie ma zapisów co się stanie z projektami realizowanymi przez RDOŚie ze środków unijnych po wejściu w życie ustawy. Regionalne dyrekcje prowadzą działania w ramach różnych projektów finansowanych ze środków zewnętrznych, w których w wielu przypadkach przewidziano finansowanie działań księgowych oraz związanych z zamówieniami publicznymi w formie dodatków lub częściowego finansowania obecnych etatów w ramach RDOŚ. Zaproponowane zapisy mające na celu centralizację administracyjno- księgową spowodują zmiany w ramach prowadzonych projektów. Brak pracowników księgowych i rozliczeniowo administracyjnych spowoduje przeniesienie obowiązków realizowanych w ramach poszczególnych projektów na jednostkę centralną.</p> <p>6. Uwaga do art. 7 i art. 8 - w przypadku de facto planowanego przejęcia istniejących rdoś przez jeden urząd (z tymi samymi kompetencjami) należy odpowiedzieć na</p>	<p>Ad 5. Zgodnie z przepisami przejściowymi regionalne dyrekcje ochrony środowiska nie zostaną zlikwidowane, lecz jedynie przekształcone w oddziały regionalne DOŚ. Realizacja rozpoczętych przez nie projektów będzie zatem kontynuowana. Jednocześnie mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, przejmie nieodpłatnie GDOŚ jako kierownik. Mienie to będzie więc nadal wykorzystywane do realizacji ustawowych zadań przez RDOŚ. Ponadto, zgodnie z projektowanym art. 9 z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy stroną zawartych wcześniej przez RDOŚ porozumień i umów staje się GDOŚ, a wierzytelności i zobowiązania Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska staną się wierzytelnościami i zobowiązaniami DOŚ.</p> <p>Ad 6. Przepisy zostały przepracowane.</p>
--	--	--

		pytanie, czy zastosowany nie powinien być art. 23 ¹ kodeksu pracy. Wątpliwości budzą zapisy projektu ustawy dotyczące wygasania stosunków pracy dotychczasowym pracownikom RDOŚ i GDOŚ.	
7.	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego przedmiotowy projekt ustawy opiniuje negatywnie.	Ze względu na zbyt ogólny charakter stanowiska ni można się do niego odnieść w sposób bardziej szczegółowy.
8.	Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego	<p>1. Uwaga dotycząca uchylecia art. 130 ust. 3 zmienianej ustawy - propozycja zniesienia wymogu posiadania kierunkowego wykształcenia przez regionalnego konserwatora przyrody może skutkować obniżeniem jakości podejmowanych decyzji, co w konsekwencji doprowadzi do degradacji środowiska przyrodniczego. Osoby posiadające odpowiednią wiedzę gwarantują poszanowanie wartości środowiskowych. Pozostawić zapis w niezmienionej formie.</p> <p>2. Opinia w sprawie proponowanych zmian terytorialnego zasięgu działania poszczególnych oddziałów DOŚ, bez wiedzy jak ten podział będzie wyglądać jest niemożliwa. Ogólne zapisy dotyczące ilości terenów chronionych pozwalają sądzić, że w województwie świętokrzyskim, z uwagi na 65,06% obszarów prawnie chronionych, w tym 14% obszarów Natura 2000, co stanowi jedną z</p>	<p>Ad 1. Uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z projektowanym art. 130 ust. 2 (art. 1 pkt 7 lit. b) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, na wniosek regionalnego dyrektora ochrony środowiska, powołuje zastępców regionalnego dyrektora ochrony środowiska spośród osób spełniających wymagania, o których mowa w art. 126 ust. 3 pkt 1 – 4, oraz posiadających co najmniej 3-letni okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę, lub świadczenia usług na podstawie innej umowy lub wykonywania działalności gospodarczej na własny rachunek, w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody. Obecnie obowiązujący art. 130 ust. 3 wprowadza jedynie wymóg formalny – posiadanie określonego wykształcenia. Nie gwarantuje to, że stanowisko zastępcy rdoś zajmować będą osoby posiadające także odpowiednią wiedzę, potwierdzoną odpowiednim doświadczeniem. Projektowana zmiana kładzie zatem nacisk na merytoryczne umiejętności tych osób, a nie na spełnienie formalnych wymagań, co powinno przyczynić się do zwiększenia jakości wydawanych decyzji.</p> <p>Ad 2. Obecnie w Ministerstwie Środowiska prowadzone są analizy mające na celu jak najlepsze dostosowanie organizacji Dyrekcji Ochrony Środowiska do istniejących możliwości i potrzeb. Zasięg terytorialny oddziałów regionalnych zostanie tak ukształtowany, aby był najlepiej dopasowany do istniejących potrzeb w zakresie zarządzania ochroną środowiska i ochroną przyrody. Propozycja w tym zakresie zawarta jest we</p>

		<p>najwyższych wartości w Polsce, siedziba regionalnego oddziału DOŚ zostanie utrzymana. Nie można zapomnieć, że praca wysoko wykwalifikowanych ekspertów RDOŚ pozytywnie wpłynęła na jakość dokumentów niezbędnych do oceny wpływu inwestycji na środowisko, wymaganych przez Unię Europejską przy udzielaniu dofinansowania, przez co udało się znacząco zmaksymalizować wydatkowanie funduszy europejskich. Dzięki dobrej współpracy RDOŚ z samorządem województwa przeprowadzono pierwsze w Polsce inwentaryzacje przyrodnicze obszarów chronionego krajobrazu, w których wyznaczono tereny o zróżnicowanych walorach oraz strefy o różnym reżimie ochronnym. Dobór zakazów oraz zaproponowanych odstępstw od tych zakazów, przyczynił się do zachowania wartości przyrodniczych przy jednoczesnym uwzględnieniu potrzeb społecznych i gospodarczych. Dlatego też, nie wyobrażam sobie, aby w tak wrażliwym regionie zabrakło organu sprawującego pieczę nad ochroną przyrody.</p>	<p>wstępnym projekcie rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie liczby, siedzib oraz terytorialnego zasięgu działania, regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, załączonym do projektu ustawy, jako materiał informacyjny.</p>
9.	Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego	<p>1. Istotne wątpliwości budzi odejście od podziału właściwości miejscowej RDOŚ związanej z podziałem na województwa. Proponowane rozwiązanie, to znaczy utworzenie elastycznej struktury umożliwiającej zmniejszanie lub zwiększanie liczby i zasięgu RDOŚ w zależności od potrzeb wynikających z konieczności zapewnienia właściwego wykonywania zadań przez te organy, spowoduje poważne komplikacje w zakresie prowadzenia spraw z udziałem innych instytucji oraz osób prywatnych - trudna będzie do określenia właściwość terenowa odpowiedniego oddziału regionalnego Dyrekcji Ochrony Środowiska. Elastyczna struktura regionalnych oddziałów Dyrekcji Ochrony Środowiska będzie miała niekorzystne skutki dla pracowników z uwagi na niestabilność zatrudnienia, co także z pewnością będzie miało negatywne przełożenie na efektywność</p>	<p>Ad 1. Uwaga nieuwzględniona. Właściwość miejscowa RDOŚ będzie precyzyjnie określona w rozporządzeniu Ministra Środowiska określającym zakres terytorialny, liczbę i siedziby RDOŚ. Jednocześnie elastyczna struktura ma na celu zapewnienie jak najlepszego dopasowania struktury organizacyjnej DOŚ do potrzeb w zakresie zarządzania ochroną środowiska i przyrody. Uelastycznienie struktury nie ma wpływu na stabilność zatrudnienia, gdyż poza sytuacją przejściową związaną z utworzeniem DOŚ - przejściem pracowników Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska do DOŚ, regulowaną przepisami przejściowymi – do pracowników DOŚ jako członków korpusu służby cywilnej zastosowanie znajdują przepisy ustawy o służbie cywilnej.</p>

		<p>wykonywania zadań tego organu.</p> <p>2. Negatywną proponowaną zmianą jest ponadto likwidacja wyboru kadry zarządzającej w drodze otwartych i konkurencyjnych naborów na rzecz nominacji ze strony ministra właściwego do spraw środowiska. Stanowi to naruszenie zasady konkurencyjności i transparentności przy zatrudnianiu na stanowiska w instytucjach publicznych, a także może powodować dowolność wyboru pracowników zamiast wyboru w oparciu o realne kwalifikacje.</p>	<p>Ad 2. Uwaga nieuwzględniona. Podkreślenia wymaga, że ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko od momentu jej wejścia w życie z dniem 15 listopada 2008 r. nie przewidywała powoływania RDOŚ w trybie otwartego konkursu. RDOŚ powoływał i powołuje nadal GDOŚ spośród osób spełniających określone w ustawie wymagania. Określone w ustawie wymagania, w tym wymóg posiadania określonego doświadczenia gwarantują, że na stanowiska GDOŚ i RDOŚ powołane zostaną osoby mające odpowiednie kompetencje. Mimo braku trybu konkursowego od 2008 r. nie słychać przy powoływaniu RDOŚ zarzutów o naruszeniu zasady konkurencyjności i transparentności. Brak jest uzasadnienia do formułowania takich zarzutów w stosunku do powoływania GDOŚ i jego zastępców.</p>
10.	Konfederacja Lewiatan	<p>1. Szczególne wątpliwości budzi fakt, iż w projekcie ustawy dokonywana jest centralizacja w zakresie funkcjonowania Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, a także modyfikacja zakresu właściwości miejscowej poszczególnych regionalnych dyrekcji ochrony środowiska. Wskazane uregulowanie, wbrew twierdzeniom wskazanym w uzasadnieniu projektu, przyczyni się do wydłużenia toczących się postępowań, wprowadzając zupełnie zbędną zmianę organizacyjną, generującą jedynie koszty administracyjne. Rozwiązanie to, odczytywane łącznie z całkowitym brakiem transparentności w wyborze Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (likwidacja konkursu na to stanowisko), spowoduje możliwość politycznego (pozamerytorycznego) wpływania na toczący się proces inwestycyjny, w którym właściwe rzeczowo będą regionalne dyrekcje ochrony środowiska.</p>	<p>Ad 1. Uwaga nieuwzględniona. Projektowana ustawa nie zakłada centralizacji rozumiana jako koncentracja władzy w centrali DOŚ. GDOŚ i RDOŚ pozostaną odrębnymi organami z dotychczasowymi kompetencjami. Oznacza to, że zdecydowana część postępowań administracyjnych oraz innych działań w zakresie ochrony środowiska i przyrody prowadzona będzie na szczeblu regionalnym. Projekt doprowadzi natomiast do koncentracji procesów pomocniczych, które nie są jednak związane ze sferą <i>imperium</i>, lecz z zarządzaniem mieniem Skarb Państwa i kadrami. Jednocześnie konsolidacja ta umożliwi przesunięcie części etatów obsługowych do wykonywania zadań merytorycznych, co przyspieszy prowadzenie postępowań administracyjnych i realizację innych zadań.</p>

		<p>2. Zasadnicze wątpliwości budzi uchylenie przepisów dotyczących obowiązku przeprowadzania konkursu na stanowisko Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (uchylenie art. 126 ust. 4-14). Obecnie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska. Wyeliminowanie z obrotu prawnego uregulowań dotyczących obowiązku przeprowadzenia konkursu powoduje całkowitą dowolność w obsadzaniu tego stanowiska, co nie znajduje żadnego uzasadnienia. W uzasadnieniu do projektu ustawy wskazuje się na rozwiązania prawne analogiczne do tych dotyczących Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad. Tymczasem zgodnie z art. 18 ust. 3 ustawy o drogach publicznych Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu.</p> <p>3. Wątpliwości o charakterze systemowym budzi rozwiązanie, w którym przyjmuje się, że jednostkami organizacyjnymi Dyrekcji Ochrony Środowiska są: centrala oraz oddziały regionalne (dodawany art. 124a ust. 3), a jednocześnie pozostawia się przepis wskazujący, że regionalni dyrektorzy ochrony środowiska podlegają Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska (art. 123 ust. 1a). Przyjęte rozwiązanie może budzić wątpliwości co do tego, czy mamy do czynienia z jednym organem (Dyrekcją Ochrony Środowiska), czy też z wieloma (Dyrekcja i oddziały regionalne). Powyższa wątpliwość może znaleźć przełożenie na tryb dokonywania zaskarżeń rozstrzygnięć administracyjnych. Jeżeli Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska ma pełnić i funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania</p>	<p>Ad 2. Uwaga nieuwzględniona. Podkreślenia wymaga, że ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko od momentu jej wejścia w życie z dniem 15 listopada 2008 r. nie przewidywała powoływania RDOŚ w trybie otwartego konkursu. RDOŚ powoływał i powołuje nadal GDOŚ spośród osób spełniających określone w ustawie wymagania. Określone w ustawie wymagania, w tym wymóg posiadania określonego doświadczenia, gwarantują, że na stanowiska GDOŚ powołana zostanie osoba mająca odpowiednie kompetencje. Mimo braku trybu konkursowego od 2008 r. nie słychać przy powoływaniu RDOŚ zarzutów o naruszeniu zasady transparentności oraz upolitycznieniu tych organów. Brak jest uzasadnienia do formułowania takich zarzutów w stosunku do powoływania GDOŚ.</p> <p>Ad 3. Uwaga nieuwzględniona. Jak już wyżej wspomniano, w zakresie ustrojowym organami administracji publicznej pozostaną GDOŚ - jako centralny organ administracji rządowej oraz regionalny dyrektor ochrony środowiska - jako terenowy organ administracji rządowej niezespołonej Projekt nie zakłada także zmiany art. 127 ust. 3 ustawy ocenowej. Nie budzi więc wątpliwości, że GDOŚ pozostanie organem wyższego stopnia w stosunku do RDOŚ. Kwestia odrębności GDOŚ i RDOŚ również nie budzi wątpliwości. Zapewnienie obsługi różnych organów przez jedną jednostkę organizacyjną nie jest rozwiązaniem nowym, zgodnie z art. 37 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.) w sprawach organizacyjno-finansowych izba administracji skarbowej wraz z podległymi urzędami skarbowymi oraz urzędami celno-skarbowymi stanowi</p>
--	--	--	--

		<p>administracyjnego w stosunku do regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, należy tą kwestię doprecyzować.</p> <p>4. Nie znajduje uzasadnienia wprowadzenie uregulowania statuującego właściwość miejscową regionalnych dyrekcji ochrony środowiska niepokrywającą się z terytorium województw. W obecnie obowiązującej ustawie są przepisy regulujące sytuacje kolizyjne, w których przedsięwzięcie wykracza poza obszar województwa. Właściwym do rozpoznania sprawy jest wówczas organ, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie. Swoją właściwość realizuje wówczas w porozumieniu z pozostałymi zainteresowanymi organami (por. art. 75). Dowolność w kształtowaniu właściwości miejscowej poszczególnych oddziałów regionalnych nie będzie pozytywnie wpływała na pewność obrotu prawnego w trakcie toczących się postępowań administracyjnych.</p>	<p>jednostkę organizacyjną, której kierownikiem jest dyrektor izby administracji skarbowej. Jednocześnie rozwiązania organizacyjne w zakresie procesów pomocniczych w administracji skarbowej nie oznaczają zerwania z zasadą dwuinstancyjności. Zgodnie bowiem z art. 13 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.) dyrektor izby administracji skarbowej jest organem odwoławczym od decyzji naczelnika urzędu skarbowego albo naczelnika urzędu celno-skarbowego. Skoro zatem kwestia zachowania zasady dwuinstancyjności w przypadku administracji skarbowej nie budzi wątpliwości, to nie ma podstaw do formułowania podobnych zastrzeżeń w odniesieniu do projektowanych zmian, jeśli nadal będzie obowiązywał art. 127 ust. 3 ustawy ocenowej, zgodnie z którym GDOŚ pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do RDOŚ.</p> <p>Ad 4. Uwaga nieuwzględniona. Projektowany art. 123 ust. 6 nie wyklucza możliwości ustalenia właściwości miejscowej RDOŚ zgodnie z podziałem administracyjnym kraju. Jednocześnie pozwala na określenie tej właściwości w sposób optymalny z punktu widzenia sprawnego i efektywnego zarządzania ochroną środowiska i przyrody. Jednocześnie zawarta w projektowanym art. 123 ust. 5 wytyczna wyklucza dowolność przy określaniu przez Ministra Środowiska zasięgu terytorialnego, liczby i siedziby RDOŚ.</p>
11.	WWF Polska	<p>1. Fundacja wnioskuje o wykonanie i przedstawienie szczegółowej analizy funkcjonowania zaproponowanych zmian, w tym oceny finansowej oraz zakładanej</p>	<p>Ad 1. Uwaga uwzględniona. Analiza funkcjonowania projektowanych zmian, w tym skutki finansowe i zakładana efektywność, została przedstawiona w uzasadnieniu i ocenie</p>

		<p>efektywności.</p> <p>2. Proponowane zmiany w systemie działania GDOŚ i RDOŚ znacząco centralizują działanie tej instytucji oraz podporządkowują jej działania ministrowi środowiska. Wynika to między innymi z zaproponowanych zapisów w art. 126 ust. 1, art. 124a ust. 5, art. 123 ust. 5, art. 130 ust. 1. W naszej opinii w miarę szeroki zakres niezależności GDOŚ i RDOŚ od decyzji ministra środowiska jest niezbędny do sprawnego funkcjonowania tych urzędów oraz zapewnienia przejrzystości i jakości działania systemu ochrony przyrody. Nie widzimy uzasadnienia takich zmian, nawet zakładając potencjalną konieczność centralizacji części działań tych urzędów związanych np. z obsługą finansową.</p> <p>3. Zmniejszenie wagi urzędu RDOŚ (w tym art. 124a ust. 5), w tym odcięcie dyrektora ochrony środowiska z decyzji dotyczących gospodarki finansowej i z zakresu prawa pracy również nie jest uzasadnione i budzi wątpliwości co do przyszłego działania proponowanego rozwiązania.</p>	<p>skutków regulacji.</p> <p>Ad 2. Uwaga nieuwzględniona. Projektowana ustawa nie zakłada centralizacji rozumiana jako koncentracja władzy w centrali DOŚ. GDOŚ i RDOŚ pozostaną odrębnymi organami z dotychczasowymi kompetencjami. Oznacza to, że zdecydowana część postępowań administracyjnych oraz innych działań w zakresie ochrony środowiska i przyrody prowadzona będzie na szczeblu regionalnym. Projekt doprowadzi natomiast do koncentracji procesów pomocniczych, które nie są jednak związane ze sferą <i>imperium</i>, lecz z zarządzaniem mieniem Skarb Państwa i kadrami. Bezpodstawny jest także zarzut podporządkowania DOŚ Ministrowi Środowiska. GDOŚ będzie, tak jak obecnie, powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska. Zmiana nastąpi w zakresie powoływania RDOŚ. Kompetencje w tym zakresie uzyska Minister Środowiska, ale będzie to czynił na wniosek GDOŚ. Jednocześnie Minister Środowiska będzie sprawował jedynie nadzór nad GDOŚ. Wprowadzie w ramach tego nadzoru będzie on mógł wydawać GDOŚ wiążące polecenia i wytyczne (co wynika z art. 34a ust. 1 ustawy o Radzie Ministrów), ale nie będą one dotyczyły rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej. Są to uprawnienia mieszczące się w wynikającym z art. 149 ust. 1 Konstytucji uprawnieniu do kierowania przez ministra działem administracji rządowej.</p> <p>Ad 3. Uwaga nieuwzględniona. Projektowana ustawa nie prowadzi do marginalizacji RDOŚ. Zachowa on swoje kompetencje i nadal pozostanie istotnym organem ochrony środowiska na poziomie regionalnym. Jednocześnie zgodnie z ustawą o finansach publicznych prowadzenie gospodarki finansowej należy do GDOŚ jako kierownika DOŚ. RDOŚ będzie wykonywał zadania z zakresu gospodarki finansowej, na podstawie upoważnienia GDOŚ. Konsolidacja procesów pomocniczych i przeniesienie ich na poziom centrali DOŚ odciążą natomiast w znacznej mierze RDOŚ od zadań</p>
--	--	---	--

		<p>4. Dużą wątpliwość budzi zniesienie otwartego konkursu na Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (art. 126 ust. 1) i zastąpienie tego rozwiązania nominacją na wniosek ministra środowiska. Takie rozwiązanie zdecydowanie nie będzie służyć zakładanemu celowi jakim jest zwiększenie efektywności działania GDOŚ.</p> <p>5. Proponowana centralizacja i skupienie dużego obszaru decyzji w ręku ministra środowiska, równoczesne zmniejszenie kompetencji urzędów regionalnych i odstąpienie od wyboru najlepszego kandydata na Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska na rzecz nominacji nie mają uzasadnienia merytorycznego, trudno wiązać ją z zwiększeniem efektywności działania systemu ochrony środowiska i mogą przyczynić się do pogorszenia działania systemu ochrony środowiska w Polsce.</p> <p>6. W związku z powyższym Fundacja postuluje, aby nie wprowadzać centralizacji działania GDOŚ i RDOŚ oraz odrzucić związane z tym propozycje zapisów.</p> <p>7. Konsultacji społecznych projektu ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy o ochronie przyrody z dnia 25 sierpnia 2017 r. są konsultacjami społecznymi tylko z nazwy, mają niewiele wspólnego z rzetelną, realną konsultacją proponowanych zmian. Zarówno czas ich prowadzenia, bardzo ograniczona liczba odbiorców, jak i brak szeroko dostępnych informacji (media społecznościowe ministerstwa środowiska o tym milczą) świadczy o nikłym zainteresowaniu opinią społeczeństwa Polskiego. Wnioskujemy o ponowne konsultacje społeczne, tym razem prowadzone rzetelnie,</p>	<p>organizacyjno-kadrowo-finansowych i pozwoli im jeszcze bardziej skupić na wykonywaniu zadań z zakresu ochrony środowiska i przyrody.</p> <p>Ad 4. Proponowane zmiany zapewnią sprawne powoływanie GDOŚ, w miejsce nieefektywnej i mogącej się przedłużać procedury konkursowej. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że osoba powołana na to stanowisko będzie musiała spełnić wysokie wymagania określone w ustawie, co gwarantuje należyty poziom wykonywania zadań, w tym zapewnienia sprawnego funkcjonowania DOŚ.</p> <p>Ad 5. Wyjaśnienia jak wyżej.</p> <p>Ad 6. Wyjaśnienia jak wyżej.</p> <p>Ad 7. Uwaga nieuwzględniona. Regulamin pracy Rady Ministrów przewiduje możliwość skrócenia terminu konsultacji publicznych. W przypadku projektowanej ustawy zachodzi uzasadniona konieczność szybkiego jej procedowania. Projekt był dostępny w Biuletynie Informacji Publicznej. Umieszczenie projektu w BIP jest zgodne z ustawą o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa i stanowi jedną, oficjalną metodę publikowania projektów aktów prawnych. Każdy zainteresowany podmiot mógł się z nim zapoznać. Wpływające uwagi świadczą o tym, że podmioty społeczne z tej możliwości skorzystały.</p>
--	--	--	--

		projekt ustawy, który zawiera szczegółową analizę funkcjonowania zaproponowanych zmian, o której pisaliśmy w pkt. 1 niniejszego pisma	
11.	Klub Przyrodników	<p>1. Obecnie Regionalne Dyrekcje Ochrony Środowiska działają prawidłowo. Ich działalność jest skutecznie koordynowana przez GDOŚ, jednak pewna ich samodzielność skutkuje także różnorodnością szczegółów' podejścia do praktycznej realizacji ochrony przyrody — co w skali kraju jest korzystne, bo stwarza element konstruktywnej konkurencji i możliwość rozwoju wszystkich RDOŚ i „samodoskonalenia się systemu” przez naśladowanie najlepszych rozwiązań z innych dyrekcji. Równowaga pomiędzy indywidualnością poszczególnych RDOŚ a koordynacją ich działania jest obecnie na właściwym poziomie i jej przesuwanie w kierunku centralizacji sposobów działania będzie mieć tylko negatywne skutki.</p> <p>2. RDOŚ pozyskują obecnie istotne środki na ochronę przyrody z Wojewódzkich Funduszy Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, z LIFE i z innych źródeł zewnętrznych. Takie pozyskiwanie funduszy i zarządzanie finansowanymi z takich źródeł przedsięwzięciami stanie się skrajnie utrudnione, a w praktycznie niemożliwe, gdy zagadnienia kadrowe i finansowe zostaną przesunięte z poszczególnych RDOŚ do centrali.</p> <p>3. Zbędne wydaje się odrywanie zasięgów terytorialnych RDOŚ od granic województw. Zagadnienia rezerwatów na granicy województw są marginalne i nie generują znaczących problemów, które uzasadniałyby reformę. Stabilność zasięgu działania jest ważna dla funkcjonowania RDOŚ jako „gospodarza ochrony przyrody w województwie”.</p> <p>4. Uważamy, że dyrektorzy ochrony środowiska i ich zastępcy powinni być powoływani w drodze konkursów. Procedura ta, choć także nie wolna od wad, najlepiej</p>	<p>Ad 1. Projektowana ustawa ma na celu jedynie wzmocnić skuteczność i zwiększyć efektywność działania GDOŚ i RDOŚ. Organy te zachowają swoją odrębność i kompetencje. Owa „indywidualność” nie zostanie więc naruszona.</p> <p>Ad 2. Konsolidacja procesów pomocniczych nie wyklucza, że część czynności z zakresu gospodarki finansowej i obsługi kadrowej nie będzie wykonywana w oddziałach regionalnych DOŚ. GDOŚ będzie mógł bowiem upoważnić RDOŚ do tych czynności na podstawie projektowanego art. 124a ust. 8. Jednocześnie przy przeprowadzeniu projektowanej zmiany podjęte zostaną działania o charakterze organizacyjnym, które zapewnią sprawną realizację projektów.</p> <p>Ad 3. Projektowany art. 123 ust. 6 nie wyklucza możliwości ustalenia właściwości miejscowej RDOŚ zgodnie z podziałem administracyjnym kraju. Jednocześnie pozwala na określenie tej właściwości w sposób optymalny z punktu widzenia sprawnego i efektywnego zarządzania ochroną środowiska i przyrody.</p> <p>Ad 4. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na</p>

		<p>jednak gwarantuje wysoki poziom merytoryczny dyrektorów. Uważamy też, że wobec dyrektorów ochrony środowiska powinien pozostać wymóg, by doświadczenie kierownicze nabyli na stanowiskach związanych z ochroną środowiska lub przyrody. Kierowanie organem ochrony środowiska ma swoją specyfikę i doświadczenia w tym zakresie nie może zastąpić doświadczenie w kierowaniu instytucją z innej branży.</p> <p>5. Korzyścią z reformy mogłyby być pewne oszczędności na kosztach obsługi administracyjnej i finansowej, nie będą one jednak znaczne, ponieważ zakres zadań do realizacji nie zmieni się. Pojawią się natomiast liczne utrudnienia w związku z centralizacją tych zagadnień, np. wspomniane wyżej utrudnienia w pozyskiwaniu przez RDOS zewnętrznych środków („projektów”) na ochronę przyrody w województwie lub wybranych obiektów przyrodniczych. Ceną proponowanej reformy (w tym zasady proponowania od nowa warunków pracy i płacy wybranym pracownikom) będzie zupełna destabilizacja kadr GDOS i RDOS, która źle wpłynie na realizację ochrony przyrody, co negatywnie odbije się na sprawności ochrony przyrody i nie pozostanie bez wpływu na sprawność postępowań administracyjnych.</p>	<p>środowisko od momentu jej wejścia w życie z dniem 15 listopada 2008 r. nie przewidywała powoływania RDOŚ w trybie otwartego konkursu. RDOŚ powoływał i powołuje nadal GDOŚ spośród osób spełniających określone w ustawie wymagania. Określone w ustawie wymagania, w tym wymóg posiadania określonego doświadczenia i wiedzy, gwarantują, że na stanowiska RDOŚ powołana zostanie osoba mająca odpowiednie kompetencje. Rozwiązanie to sprawdziło się, a jednocześnie umożliwia sprawne powołanie RDOŚ.</p> <p>Ad 5. Konsolidacja procesów pomocniczych przyniesie nie tylko oszczędności finansowe, lecz także umożliwi przesunięcie części etatów obsługowych do wykonywania zadań merytorycznych, co z kolei usprawni ich realizację. Z chwilą wejścia w życie ustawy pracownicy Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska staną się z mocy prawa pracownikami DOŚ. Kryteria wyboru pracowników, którym zostaną zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy, zapewnią profesjonalną kadrę urzędniczą w DOŚ, co pozytywnie wpłynie na sprawność i jakość wykonywanych zadań.</p>
12.	Fundacja Frank Bold	<p>1. Wymiana kierownictwa GDOŚ i RDOŚ - w związku z uzasadnieniem do projektu zdziwienie budzą proponowane regulacje, które zakładają - w ciągu 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy - wymianę całego kierownictwa GDOŚ i RDOŚ, w tym Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, regionalnych dyrektorów ochrony środowiska oraz ich zastępców. W niektórych wypadkach zmiany takie mogłyby ewentualnie być uzasadnione nowymi obszarami właściwości nowych dyrektorów regionalnych. Jednakże w związku z brakiem zaprezentowania przez Ministerstwo Środowiska projektu</p>	<p>Ad 1. Utworzenie nowej jednostki budżetowej – DOŚ, która powstanie z połączenia 17 jednostek – Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, wymusza rozwiązania, zgodnie z którym GDOŚ i jego zastępcy oraz RDOŚ i ich zastępcy przestaną pełnić swoje funkcje z mocy prawa (co będzie tożsame z ich odwołaniem) z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy. Jednocześnie w dniu wejścia w życie ustawy w życie wejdzie rozporządzenie Ministra Środowiska określające siedzibę i zasięg terytorialny RDOŚ. Nie jest zatem możliwe odwołanie dotychczasowych GDOŚ, RDOŚ i ich zastępców w terminie późniejszym od dnia</p>

		<p>odpowiedniego rozporządzenia, o którym mowa w nowym art. 123 ust. 5 zmienianej ustawy, nie sposób ocenić zasadność ww. zmian kadrowych. Co więcej projekt zakłada obniżenie standardu w zakresie powoływania na stanowiska dyrektorskie, poprzez zastąpienie konkursów arbitralnymi decyzjami Prezesa Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw środowiska oraz nowego Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Zmiana ta niesie za sobą wysokie ryzyko upolitycznienia urzędów zajmujących się ochroną środowiska i całkowitego ich podporządkowania ministrowi właściwemu do spraw środowiska, co może znajdować potwierdzenie w piśmie Ministra Środowiska z dnia 14 listopada 2016 r. do Prezesa Rady Ministrów, gdzie Minister stwierdza, że "istniejący system oparty o istniejące struktury RDOŚ i GDOŚ [...] opanowany [jest] przez ideologicznych nieprofesjonalistów [i] służy rozwojowi biurokracji i przy praktycznym braku wpływu na stan środowiska i jego ocenę, powoduje paraliż inwestycyjny". Dokument ten może wskazywać na rzeczywiste powody przygotowania projektu, które nie dotyczą szybkości załatwiania spraw przez RDOŚ, lecz ograniczenia wpływu tych organów na procesy inwestycyjne, a tym samym zmniejszenia ochrony środowiska w Polsce.</p> <p>2. Dodatkowym powodem wprowadzenia zmian, jak wynika z uzasadnienia projektu, jest chęć wywołania efektu w postaci "realnego zwiększenia efektywności ekonomicznej działania organów ochrony środowiska i przyrody, przy jednoczesnym obniżeniu kosztów ich funkcjonowania". W związku z brakiem projektu odpowiedniego rozporządzenia dot. w szczególności nowej liczby regionalnych dyrektorów, a także brakiem konkretnych danych w Ocenie Skutków Regulacji i uzasadnieniu</p>	<p>wejścia w życie ustawy. Powinni oni przestać pełnić swoje funkcje z dniem wejścia w życie ustawy, który jest tożsamy z dniem powstania DOŚ z oddziałami regionalnymi, których zasięg terytorialny może być różny od zasięgu terytorialnego 16 regionalnych dyrekcji ochrony środowiska. Projekt rozporządzenia określającego zakres terytorialny, siedziby i liczbę RDOŚ został załączony do dokumentów przekazanych do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów. Za bezpodstawne należy uznać uwagi dotyczące obniżenia standardów w zakresie powoływania na stanowiska GDOŚ i RDOŚ oraz upolitycznienia tych stanowisk. ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko od momentu jej wejścia w życie z dniem 15 listopada 2008 r. nie przewidywała powoływania RDOŚ w trybie otwartego konkursu. RDOŚ powoływał i powołuje nadal GDOŚ spośród osób spełniających określone w ustawie wymagania. Mimo braku trybu konkursowego od 2008 r. nie słychać przy powoływaniu RDOŚ obaw o możliwość upolitycznienia tych organów. Brak jest uzasadnienia do formułowania takich obaw w stosunku do powoływania GDOŚ i jego zastępców. Jednocześnie GDOŚ i RDOŚ i ich zastępcy będą musieli spełnić wysokie wymagania merytoryczne - posiadać odpowiednie doświadczenie, wiedzę i wykształcenie, określone w projektowanych przepisach.</p> <p>Ad 2. Planuje się pozostawić część etatów obsługowych w oddziałach regionalnych. Ponadto nawet jeśli w wyniku konsolidacji procesów pomocniczych nastąpi zwiększenie etatów obsługowych w centrali DOŚ, to i tak zostanie to zrekompensowane zmniejszeniem ilości etatów obsługowych w oddziałach regionalnych DOŚ. Umożliwi to przeniesienie części etatów obsługowych do wykonywania zadań merytorycznych, co usprawni działanie DOŚ. Wyjaśnienia wymaga, że projektowana konsolidacja procesów</p>
--	--	---	--

		<p>projektu ustawy, nie sposób ocenić na ile projektowane zmiany wpłyną na realizację postawionych przed nimi celów. O ile w ogóle taki wpływ będą miały - pamiętać bowiem należy, że oddziały regionalne DOŚ będą potrzebowały obsługi administracyjnej, której nie będzie w stanie zapewnić centrala. Przy jednoczesnym ewentualnym zwiększeniu (w stosunku do stanu obecnego) liczby oddziałów regionalnych może okazać się, że koszty administracyjne funkcjonowania DOŚ będą wyższe niż ma to obecnie miejsce w wypadku GDOŚ i RDOŚ. Z uwagi na centralizację zadań może równocześnie dojść do spadku efektywności działania centrali DOŚ, choćby w zakresie zamówień publicznych, remontów czy innych inwestycji. Na marginesie należy wskazać, że kontrola działalności Głównego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz Regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska, przeprowadzona przez Najwyższą Izbę Kontroli "nie stwierdziła nieprawidłowości w gospodarowaniu środkami finansowymi i pozytywnie oceniła działania wszystkich regionalnych dyrektorów w tym zakresie.</p> <p>3. Potencjalna wymiana całego personelu GDOŚ oraz RDOŚ - zgodnie z projektem ustawy wymianie może ulec również, w terminie 3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy, cały pozostały personel GDOŚ i RDOŚ, liczący obecnie 1260 osób. Tak nagłe i daleko idące zmiany bez wątplenia nie doprowadzą do zwiększenia efektywności działania GDOŚ i RDOŚ, lecz doprowadzą do przewlekłości nowych i toczących się obecnie postępowań, która do tej pory zdarzała się przed RDOŚ - jak wynika z cytowanego wyżej raportu NIK - sporadycznie. Daleko idące wątpliwości natury konstytucyjnej budzi również forma tych działań. W wyroku z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie o sygn. K 26/09 Trybunał Konstytucyjny zaznaczył, powtarzając tym samym swoje</p>	<p>pomocniczych nie wynika z negatywnej oceny prowadzenia gospodarki finansowej przez GDOŚ i RDOŚ, lecz z korzyści, jakie przyniesie wykorzystanie efektu skali.</p> <p>Ad 3. Projektowana ustawa nie zakłada wymiany wszystkich pracowników Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska. Wręcz przeciwnie, w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy pracownicy ci staną się z mocy prawa pracownikami DOŚ. Rozwiązania przejściowe mogą wiązać się ze zmniejszeniem stabilności zatrudnienia w służbie cywilnej niektórych pracowników Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, ale jak zauważył Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 14 czerwca 2011 r., Kp 1/11, <i>stabilizacja stosunku pracy w ramach korpusu służby cywilnej nie ma jednak w żadnym razie charakteru absolutnego. Zdaniem TK podstawowym celem stabilności zatrudnienia w służbie cywilnej ma być bowiem zagwarantowanie obywatelom prawa</i></p>
--	--	---	---

		<p>stanowisko z wyroku z dnia 13 marca 2000 r., w sprawie o sygn. K1 /99, że „dopuszczalna na gruncie Konstytucji konstrukcja normatywna wygaśnięcia stosunków pracy w związku z reformami administracji publicznej i przejściem pracowników do innego pracodawcy, winna być traktowana jako instytucja nadzwyczajna, stosowana wyjątkowo”. Jednakże konstrukcja ta od lat jest nadużywana przez ustawodawcę i stała się zasadą, nie zaś wyjątkiem. Wprowadzane obecnie zmiany w strukturze RDOŚ i GDOŚ w żadnej mierze nie uzasadniają tak daleko idącej ingerencji ustawodawcy w stosunek pracy przeszło 1200 osób. Ponadto projekt wprowadza do dotychczasowej ustawy przesłankę oceny postawy pracownika przy wyborze pracowników, którym przedstawione zostaną nowe warunki pracy lub płacy. Wątpliwości rodzi kwestia interpretacji tej przesłanki przez osoby podejmujące decyzje o przedstawieniu nowych warunków pracy, choćby w świetle cytowanego wyżej pisma Ministra Środowiska z dnia 14 listopada 2016 r. Powstaje ryzyko doboru personelu, który będzie przychylnie patrzył na procesy inwestycyjne, nawet w sytuacji, w której będą one negatywnie oddziaływać na środowisko.</p> <p>4. Zawarte w Regulaminie pracy Rady Ministrów i w wytycznych dotyczących przeprowadzania konsultacji społecznych terminy przy niniejszym projekcie ustawy nie zostały dotrzymane. Należy zwrócić uwagę przede wszystkim na zalecenie stosowania 7 dniowego terminu podjęcia działań informacyjnych przed rozpoczęciem samego etapu zasięgania opinii, bądź w przypadku gdy informowanie o konsultacjach zaczyna się równoległe z samym zgłaszaniem opinii o ich szczególnej intensywności, a także na termin wyznaczony w par. 40 ust. 3 Regulaminu, tj. nie krótszy niż 14 (a zalecany 21) dniowy termin przeprowadzania konsultacji publicznych,</p>	<p><i>do dobrej administracji. Tym samym ochrona trwałości stosunku pracy służy, w pierwszej kolejności, interesowi publicznemu, a dopiero na drugim miejscu samym urzędnikom.</i> Waząc zatem stabilność zatrudnienia pracowników Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska z interesem publicznym, jakim jest zapewnienie bardziej efektywnej administracji w ochronie środowiska i przyrody, należy przyznać pierwszeństwo tej drugiej wartości. Określenie kryteriów wyboru pracowników, którym zostaną zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy, służy więc nie tylko wyeliminowaniu dowolności wyboru, lecz ma również zapewnić profesjonalną kadrę urzędniczą w DOS.</p> <p>Ad 4. Regulamin pracy Rady Ministrów przewiduje możliwość skrócenia terminu konsultacji publicznych. W przypadku projektowanej ustawy zachodzi uzasadniona konieczność szybkiego jej procedowania. Projekt był dostępny w Biuletynie Informacji Publicznej. Umieszczenie projektu w BIP jest zgodne z ustawą o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa i stanowi jedną, oficjalną metodę publikowania projektów aktów prawnych. Wysłanie pism informujących o konsultacjach publicznych nie zawężyło zakresu podmiotowego konsultacji. Każdy zainteresowany podmiot mógł się z nim zapoznać. Wpływające uwagi świadczą o tym, że podmioty społeczne z tej możliwości skorzystały.</p>
--	--	--	---

		<p>który w wypadku przedmiotowego projektu wynosił zaledwie 4 dni. Naruszono również "Siedem Zasad Konsultacji", w szczególności w zakresie dobrej wiary, poprzez nie danie zainteresowanym obywatelom odpowiedniego czasu na zebranie argumentów oraz przewidywalności, gdyż "nie można nazwać konsultacjami zbierania opinii w czasie krótszym niż 7 dni". Za nieprzekonującą należy także uznać lakoniczną argumentację Ministerstwa Środowiska, które w piśmie informującym o przekazaniu projektu ustawy do konsultacji, jako przyczynę skrócenia przebiegu konsultacji publicznych, podaje "konieczność pilnego procedowania projektowanej ustawy". Należy bowiem podkreślić, że skrócenie terminu może się odbyć jedynie po podaniu szczegółowego uzasadnienia, którego w tym piśmie brak. Informacja o trwających konsultacjach publicznych powinna zostać przekazana do możliwie szerokiego spektrum interesariuszy. Tymczasem poza umieszczeniem informacji o konsultacjach na stronach RCL, Ministerstwo Środowiska nie umieściło jej na swojej oficjalnej stronie internetowej (mos.gov.pl) czy profilach społecznościowych Ministerstwa Środowiska (Facebook, Twitter), ograniczając tym samym znacząco zasięg swojego komunikatu. Co więcej pismo informujące o przekazaniu projektu ustawy do konsultacji zostało przesłane do bardzo wąskiego kręgu dziewięciu podmiotów, spośród których aż 6 to spółki Skarbu Państwa, prowadzące na terenie Polski inwestycje znacząco oddziaływujące na środowisko. Wybór ten nie został w żaden sposób uzasadniony. Nie wskazano również, dlaczego wśród adresatów pisma pominięto niemal całkowicie organizacje pozarządowe, działające na rzecz ochrony środowiska i od lat biorące aktywny udział w postępowaniach administracyjnych, toczących się przed RDOŚ i GDOŚ. Takie działania przeczą podstawowym</p>	
--	--	--	--

		zasadom rzetelnie przeprowadzonych konsultacji publicznych i uniemożliwiają - biorąc pod uwagę ich czas trwania - udział w nich zainteresowanym podmiotom, obniżając tym samym jakość procesu legislacyjnego.	
13.	Centrum Ochrony Mokradeł	1. W opinii Stowarzyszenia, przeniesienie kompetencji regionalnych dyrekcji ochrony środowiska do centrali będzie miało negatywny wpływ na sprawność oraz jakość działania administracji ochrony przyrody w Polsce. W kompetencjach regionalnych dyrekcji ochrony środowiska leży obecnie m.in. zarządzanie obszarami chronionymi z wyjątkiem parków narodowych, jak również realizacja zadań z zakresu ochrony przyrody (w tym realizacja planów ochrony i planów zadań ochronnych w rezerwach przyrody oraz na terenie obszarów Natura 2000) oraz nadzorowanie procesów inwestycyjnych wymagających przeprowadzenia procedury oceny oddziaływania na środowisko mającej na celu wydawanie decyzji środowiskowej. Są to zadania złożone, których jakość wykonania wymaga wiedzy na temat danego obszaru, uwarunkowań regionalnych i lokalnych, a także dobrej znajomości przedmiotowego terenu. Przeniesienie kompetencji z zakresu gospodarki finansowej do centrali DOŚ oznacza, że w gestii centrali DOS w Warszawie będzie prowadzenie procedur przetargowych do wykonywania w/w zadań z zakresu ochrony przyrody i środowiska. Oznacza to, że urzędnicy organu centralnego (centrala DOŚ) będą odpowiedzialni za opracowywanie opisów przedmiotów zamówienia dla szczegółowych zadań z zakresu planowania i realizacji ochrony przyrody na terenach prawnie chronionych (w tym nadzór nad realizacją zamówienia). Nawet w przypadku delegowania tych zadań do oddziałów regionalnych, przygotowanie przetargów wymagać będzie ścisłej współpracy organu centralnego i oddziału regionalnego, z którym wiąże się przepływ i podpisywanie dokumentów, uzgadnianie ich	Ad 1. Projektowane zmiany nie prowadzą do przeniesienia kompetencji RDOŚ w zakresie ochrony środowiska i przyrody, w tym do prowadzenia postępowań administracyjnych i stanowienia aktów prawa miejscowego, na poziom centrali DOŚ. Tym samym RDOŚ będą dalej zarządzać obszarami chronionymi i prowadzić postępowania na dotychczasowych warunkach. Projektowana ustawa nie prowadzi do marginalizacji RDOŚ. Konsolidacja procesów pomocniczych i przeniesienie ich na poziom centrali DOŚ odciążą natomiast w znacznej mierze RDOŚ od zadań organizacyjno-kadrowo-finansowych i pozwoli im jeszcze bardziej skupić na wykonywaniu zadań z zakresu ochrony środowiska i przyrody. Z kolei skonsolidowanie zamówień publicznych umożliwi wykorzystanie efektu skali i pozwoli, dzięki większym zamówieniom, odnieść korzyści ekonomiczne. Dobrym przykładem takiej konsolidacji może być Centrum Usług Wspólnych, które przeprowadza wspólne zamówienia dla administracji rządowej. Jednocześnie przy obecnym stopniu rozwoju technik porozumiewania się na odległość współpraca pomiędzy pracownikami centrali i oddziałów regionalnych przy realizacji zamówień publicznych może odbywać się skutecznie przy wykorzystaniu tych technik.

		<p>treści, podpisywanie umów z wykonawcami, co z racji odległości i procedur kodeksu postępowania administracyjnego będzie utrudniać i opóźniać opisywaną procedurę.</p> <p>2. Zapisy art. 7 stwarzają możliwość subiektywnego, uznaniowego i niemerytorycznego doboru kadr pracowników Dyrekcji Ochrony Środowiska i jej regionalnych oddziałów, czego skutkiem będzie obniżenie kompetencji merytorycznych kadry administracyjnej. Sprzyjać temu będzie zniesienie otwartych konkursów na stanowisko Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i jego zastępców oraz liberalizacja wvmogów na te stanowiska, jak też na stanowiska regionalnych dyrektorów i regionalnych konserwatorów przyrody. Obecny sposób naboru na stanowiska dyrektorskie w drodze konkursu gwarantuje merytoryczne przygotowanie oraz doświadczenie kadry dyrektorskiej administracji ochrony przyrody, a przede wszystkim niezależność tych osób od wpływów politycznych i powinien zostać utrzymany. Ponadto, zdecydowanie niejasno i niekonkretnie opisano przesłanki oceny dotychczasowych pracowników. GDOS i RDOS. na podstawie których dochodziłoby do przedłużenia ich pracy na zajmowanych dotychczas stanowiskach. Przy obecnie proponowanych zmianach istnieje ryzyko, że wybór kadr będzie odbywał się uznaniowo i bez obiektywnych przesłanek opartych na kompetencjach merytorycznych i doświadczeniu pracownika. Projekt ustawy nie definiuje na czym polegać będzie ocena postawy i zaangażowania pracownika, i jak rozumiane są te pojęcia. Rodzi to możliwość selekcji dotychczasowych pracowników nie pod kątem ich kompetencji w dziedzinie ochrony przyrody, a poprawności politycznej i względów personalnych. Pragniemy podkreślić, iż terminowość wykonywania zadań wynika niejednokrotnie z przyczyn niezależnych od</p>	<p>Ad 2. Proponowane zmiany zapewnią sprawne powoływanie GDOŚ i jego zastępców, w miejsce nieefektywnej i mogącej się przedłużać procedury konkursowej. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że osoby powołane na to stanowisko będą musiały spełnić wysokie wymagania określone w ustawie. Rozwiązanie to jest znane w obowiązującej ustawie. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko od momentu jej wejścia w życie z dniem 15 listopada 2008 r. nie przewidywała powoływania RDOŚ w trybie otwartego konkursu. RDOŚ powoływał i powołuje nadal GDOŚ spośród osób spełniających określone w ustawie wymagania. Mimo braku trybu konkursowego od 2008 r. nie słyhać przy powoływaniu RDOŚ obaw o obniżeniu kompetencji osób powoływanych na te stanowiska. Brak jest uzasadniania do formułowania takich obaw w stosunku do powoływania GDOŚ i jego zastępców. Projektowane przepisy w zakresie wymagań, jakie powinni spełniać GDOŚ, RDOŚ i ich zastępcy gwarantują, że stanowiska te piastować będą osoby posiadające odpowiednie kompetencje. Jednocześnie obowiązujące przepisy, akcentujące wymagania formalne, nie gwarantują, że stanowiska te zajmować będą osoby posiadające także odpowiednią wiedzę, potwierdzoną odpowiednim doświadczeniem. Projektowana zmiana kładzie zatem nacisk na merytoryczne umiejętności tych osób, a nie na spełnienie formalnych wymagań, co powinno przyczynić się do jeszcze lepszego działania DOŚ.</p>
--	--	---	---

		<p>pracownika - stosunku liczby zadań do czasu pracy, złożoności rozpatrywanych spraw, organizacji urzędu, a bardzo często wręcz ze skrupulatności i dokładności, a więc dobrej jakości pracy świadczonej przez pracownika.</p> <p>3. Zwracamy uwagę, iż niespotykanie krótki termin przewidziany na konsultacje publiczne (zaledwie 4 dni) uniemożliwia rzetelną analizę oraz możliwość pełnego odniesienia się do projektu ustawy i wyjaśnienia wnoszonych uwag, a w połączeniu z nieskierowaniem projektu ustawy do najaktywniejszych przyrodniczych organizacji pozarządowych w Polsce, upublicznieniem projektu ustawy wieczorem i zaplanowaniem połowy czasu na konsultacje w dni weekendowe nosi znamiona celowego zminimalizowania udziału społeczeństwa w tworzeniu tak istotnych przepisów prawa, jak system administrowania ochroną przyrody w Polsce.</p>	<p>Ad 3. Regulamin pracy Rady Ministrów przewiduje możliwość skrócenia terminu konsultacji publicznych. W przypadku projektowanej ustawy zachodzi uzasadniona konieczność szybkiego jej procedowania. Projekt był dostępny w Biuletynie Informacji Publicznej. Umieszczenie projektu w BIP jest zgodne z ustawą o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa i stanowi jedną, oficjalną metodę publikowania projektów aktów prawnych. Wysłanie pism informujących o konsultacjach publicznych nie zawęziło zakresu podmiotowego konsultacji. Każdy zainteresowany podmiot mógł się z nim zapoznać. Wpływające uwagi świadczą o tym, że podmioty społeczne z tej możliwości skorzystały.</p>
14.	Projekt Polska	<p>W przedstawionym projekcie obawy budzi:</p> <p>1) zniesienie otwartego konkursu na stanowisko Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska</p>	<p>Ad 1. Proponowane zmiany zapewnią sprawne powoływanie GDOŚ i jego zastępców, w miejsce nieefektywnej i mogącej się przedłużać procedury konkursowej. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że osoby powołane na to stanowisko będą musiały spełnić wysokie wymagania określone w ustawie. Rozwiązanie to jest znane w obowiązującej ustawie. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko od momentu jej wejścia w życie z dniem 15 listopada 2008 r. nie przewidywała powoływania RDOŚ w trybie otwartego konkursu. RDOŚ powoływał i powołuje nadal GDOŚ spośród osób spełniających określone w ustawie wymagania. Mimo braku trybu konkursowego od 2008 r. nie słyhać przy powoływaniu RDOŚ obaw o obniżeniu kompetencji osób powoływanych na te stanowiska. Brak jest uzasadniania do formułowania takich obaw w stosunku do powoływania GDOŚ i jego zastępców.</p>

		<p>2) nieprzekonujące uzasadnienie wobec jednorazowego odwołania Dyrektora Ochrony Środowiska, wszystkich Dyrektorów Regionalnych Dyrekcji i zastępców</p> <p>3) obawy związanych z konsekwencjami dla jakości pracy tych urzędów po wejściu w życie ustawy</p>	<p>Ad 2. Utworzenie nowej jednostki budżetowej – DOŚ, która powstanie z połączenia 17 jednostek – Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, wymusza rozwiązania, zgodnie z którym GDOŚ i jego zastępcy oraz RDOŚ i ich zastępcy przestaną pełnić swoje funkcje z mocy prawa (co będzie tożsamy z ich odwołaniem) z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy. Jednocześnie w dniu wejścia w życie ustawy w życie wejdzie rozporządzenie Ministra Środowiska określające siedzibę i zasięg terytorialny RDOŚ. Nie jest zatem możliwe odwołanie dotychczasowych GDOŚ, RDOŚ i ich zastępców w terminie późniejszym od dnia wejścia w życie ustawy. Powinni oni przestać pełnić swoje funkcje z dniem wejścia w życie ustawy, który jest tożsamy z dniem powstania DOŚ z oddziałami regionalnymi, których zasięg terytorialny może być różny od zasięgu terytorialnego 16 regionalnych dyrekcji ochrony środowiska.</p> <p>Ad 3. Projektowane zmiany powinny przyczynić się do zwiększenia efektywności działań GDOŚ i RDOŚ.</p>
15.	Osoby fizyczne – ok. 225 osób	<p>Uwagi zgłaszane przez osoby fizyczne dotyczyły:</p> <p>1) utrzymaniu otwartego konkursu na stanowisko GDOŚ,</p>	<p>Uwagi nie zostały uwzględnione.</p> <p>Ad 1. Proponowane zmiany zapewnią sprawne powoływanie GDOŚ i jego zastępców, w miejsce nieefektywnej i mogącej się przedłużać procedury konkursowej. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że osoby powołane na to stanowisko będą musiały spełnić wysokie wymagania określone w ustawie. Rozwiązanie to jest znane w obowiązującej ustawie. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko od momentu jej wejścia w życie z dniem 15 listopada 2008 r. nie przewidywała powoływania RDOŚ w trybie otwartego konkursu. RDOŚ powoływał i powołuje nadal GDOŚ spośród osób spełniających określone w ustawie wymagania. Mimo braku trybu konkursowego od 2008 r. nie słyhać przy powoływaniu RDOŚ obaw o obniżeniu kompetencji osób powoływanych na te stanowiska. Brak jest uzasadniania do formułowania takich</p>

		<p>2) odwołania na mocy projektowanych przejściowych GDOŚ, RDOŚ i ich zastępców, przepisów</p> <p>3) sprzeciwu wobec upolitycznienia DOŚ,</p> <p>4) sprzeciwu wobec centralizacji GDOŚ i DOŚ,</p>	<p>obaw w stosunku do powoływania GDOŚ i jego zastępców.</p> <p>Ad 2. Utworzenie nowej jednostki budżetowej – DOŚ, która powstanie z połączenia 17 jednostek – Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, wymusza rozwiązania, zgodnie z którym GDOŚ i jego zastępcy oraz RDOŚ i ich zastępcy przestaną pełnić swoje funkcje z mocy prawa (co będzie tożsamy z ich odwołaniem) z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy. Jednocześnie w dniu wejścia w życie ustawy w życie wejdzie rozporządzenie Ministra Środowiska określające siedzibę i zasięg terytorialny RDOŚ. Nie jest zatem możliwe odwołanie dotychczasowych GDOŚ, RDOŚ i ich zastępców w terminie późniejszym od dnia wejścia w życie ustawy. Powinni oni przestać pełnić swoje funkcje z dniem wejścia w życie ustawy, który jest tożsamy z dniem powstania DOŚ z oddziałami regionalnymi, których zasięg terytorialny może być różny od zasięgu terytorialnego 16 regionalnych dyrekcji ochrony środowiska.</p> <p>Ad 3. Projektowane zmiany nie prowadzą do upolitycznienia DOŚ. GDOŚ będzie, tak jak obecnie, powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska. Zmiana nastąpi w zakresie powoływania RDOŚ. Kompetencje w tym zakresie uzyska Minister Środowiska, ale będzie to czynił na wniosek GDOŚ. Jednocześnie Minister Środowiska będzie sprawował jedynie nadzór nad GDOŚ. Wprawdzie w ramach tego nadzoru będzie on mógł wydawać GDOŚ wiążące polecenia i wytyczne (co wynika z art. 34a ust. 1 ustawy o Radzie Ministrów), ale nie będą one dotyczyły rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej. Są to uprawnienia mieszczące się w wynikającym z art. 149 ust. 1 Konstytucji uprawnieniu do kierowania przez ministra działem administracji rządowej.</p> <p>Ad 4. Projektowana ustawa nie zakłada centralizacji rozumiana jako koncentracja władzy w centrali DOŚ. GDOŚ i RDOŚ pozostaną odrębnymi organami z dotychczasowymi</p>
--	--	---	--

		<p>5) sprzeciwu wobec zwolnieniu pracowników Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska,</p> <p>6)terminu i trybu konsultacji publicznych,</p>	<p>kompetencjami. Oznacza to, że zdecydowana część postępowań administracyjnych oraz innych działań w zakresie ochrony środowiska i przyrody prowadzona będzie na szczeblu regionalnym. Projekt doprowadzi natomiast do koncentracji procesów pomocniczych, które nie są jednak związane ze sferą <i>imperium</i>, lecz z zarządzaniem mieniem Skarb Państwa i kadrami.</p> <p>Ad 5. Projektowana ustawa nie zakłada wymiany wszystkich pracowników Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska. Wręcz przeciwnie, w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy pracownicy ci staną się z mocy prawa pracownikami DOŚ. Rozwiązania przejściowe mogą wiązać się ze zmniejszeniem stabilności zatrudnienia w służbie cywilnej niektórych pracowników Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, ale jak zauważył Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 14 czerwca 2011 r., Kp 1/11, <i>stabilizacja stosunku pracy w ramach korpusu służby cywilnej nie ma jednak w żadnym razie charakteru absolutnego. Zdaniem TK podstawowym celem stabilności zatrudnienia w służbie cywilnej ma być bowiem zagwarantowanie obywatelom prawa do dobrej administracji. Tym samym ochrona trwałości stosunku pracy służy, w pierwszej kolejności, interesowi publicznemu, a dopiero na drugim miejscu samym urzędnikom.</i> Wążąc zatem stabilność zatrudnienia pracowników Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska z interesem publicznym, jakim jest zapewnienie bardziej efektywnej administracji w ochronie środowiska i przyrody, należy przyznać pierwszeństwo tej drugiej wartości. Określenie kryteriów wyboru pracowników, którym zostaną zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy, służy więc nie tylko wyeliminowaniu dowolności wyboru, lecz ma również zapewnić profesjonalną kadrę urzędniczą w DOŚ.</p> <p>Ad 6. Tryb i termin konsultacji publicznych był adekwatny do zakresu i pilności projektu.</p>
--	--	---	---

		7)wymogów w zakresie wykształcenia pracowników DOŚ.	Ad 7. Uwaga została uwzględniona. W DOŚ będzie funkcjonował korpus służby cywilnej. Tym samym do pracowników DOŚ zastosowanie znajdzie m.in. art. 4 ustawy o służbie cywilnej, określający wymagania, które powinna spełniać osoba zatrudniona w służbie cywilnej. Z tego względu projektowany art. 124a ust. 7 zostanie wykreślony.
16	Szef Służby Cywilnej	1. Sposób uregulowania kwestii pracowniczych urzędników służby cywilnej zatrudnionych w GDOŚ i RDOŚ jest nie do zaakceptowania z punktu widzenia zasad funkcjonowania służby cywilnej. Z uwagi na określone w <i>Konstytucji RP</i> cele, jakim służy powołanie do życia korpusu służby cywilnej, urzędnicy tej struktury powinni podlegać szczególnej ochronie prawnej. Zakres tej ochrony ukształtowany został przepisami <i>ustawy o służbie cywilnej</i> , która m.in. określa przesłanki wygaśnięcia stosunku pracy urzędnika służby cywilnej. Omawiana regulacja nie uwzględnia tych okoliczności co jest rozwiązaniem niewłaściwym. Proponuje się zatem wprowadzenie do projektu przepisów, które wyłączają w odniesieniu do urzędników służby cywilnej skutek w postaci wygaśnięcia ich stosunku pracy w sytuacjach określonych w art. 7 ust. 3 i art. 8 ust. 3 projektu i nakazują stosowanie przepisów rozdziału 5 <i>ustawy o służbie cywilnej</i> (podobnie jak w innych regulacjach). Ponadto projekt ustawy nie przewiduje wyjątków od zasady wygaśnięcia stosunku pracy w razie nieprzedstawienia pracownikowi propozycji zatrudnienia albo jej nieprzyjęcia. W związku tym wygaśnięcie stosunku pracy może dotyczyć również pracowników objętych ochroną przed rozwiązaniem stosunku pracy np. pracownic w ciąży, pracowników korzystających z urlopów związanych z rodzicielstwem, pracowników w wieku przedemerytalnym. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego ¹ niezłożenie	Ad 1. Uwagi zostały w znacznej mierze uwzględnione. W przypadku urzędników służby cywilnej zaproponowano rozwiązania analogiczne do rozwiązań zastosowanych już w projekcie ustawy o zmianie ustawy o służbie zagranicznej oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1385), zgodnie z którymi Szef Służby Cywilnej przenosi urzędnika, któremu w DOŚ nie zaproponowano nowych warunków pracy lub płacy, do innego urzędu w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania od Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska informacji o tym, że temu urzędnikowi służby cywilnej nie zostaną zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy na dalszy okres. Stosunek pracy z takimi urzędnikami wygaśnie po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli przeniesienie to nie będzie możliwe. Z kolei projektowane przepisy o wygaśnięciu stosunku pracy nie będą miały zastosowania do pracowników, którym brakuje nie więcej niż 4 lata do osiągnięcia wieku emerytalnego, pracownic w ciąży oraz pracowników w okresie urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego oraz urlopu ojcowskiego. Nie wprowadzono odpraw dla pracowników, których stosunki pracy wygasną. Podkreślenia wymaga, że stosunek pracy z tymi pracownikami DOŚ, którym nie zaproponowano nowych warunków pracy lub płacy albo którzy tych warunków nie przyjęli, wygasa dopiero po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Proponowane rozwiązanie oznacza, że pracownicy DOŚ, których stosunki pracy

		<p>pracownikom podlegającym szczególnej ochronie stosunku pracy (np. kobietom w ciąży) propozycji nowych warunków pracy lub płacy prowadzące do wygaśnięcia ich stosunku pracy może być rozpatrywane przez sąd pracy w kontekście zasad współżycia społecznego (wyrok SN z 24 września 2009 r. U PK 58/09). W związku z powyższym art. 7 i 8 projektu ustawy powinny zostać uzupełnione o regulacje gwarantujące przedstawienie propozycji zatrudnienia pracownikom, którym na gruncie przepisów powszechnego prawa pracy przysługuje szczególna ochrona stosunku pracy. Ponadto analogicznie do rozwiązań przyjętych w innych regulacjach przejściowych, proponuje się przewidzieć dla pracowników, którym wygasną stosunki pracy stosowne odprawy.</p> <p>2. Zawarte w projektowanym art. 124a ust. 7 odwołanie do warunków jakie musi spełniać osoba zatrudniona w Dyrekcji Ochrony Środowiska (dalej: DOŚ) jest zbędne, gdyż ogólne wymagania warunkujące zatrudnienie w służbie cywilnej określa art. 4 <i>ustawy o służbie cywilnej</i>. Ponadto przyjęcie proponowanego brzmienia przepisu oznaczałoby, że w DOŚ wszyscy pracownicy - bez względu na charakter wykonywanych zadań (np. stanowiska nieurzędnicze) - musieliby posiadać wykształcenie wyższe magisterskie lub równorzędne. Takie rozwiązanie nie wydaje się racjonalne ani uzasadnione z punktu widzenia kompetencji obiektywnie niezbędnych do wykonywania zadań. Nie są także znane powody wyłączenia osób nieposiadających obywatelstwa polskiego z możliwości zajmowania jakiegokolwiek stanowiska w DOŚ. W tym zakresie przepisy <i>ustawy o służbie cywilnej</i> powinny być stosowane w niezmienionej formie (art. 5 <i>ustawy o służbie cywilnej</i>).</p> <p>3. Niezrozumiała jest intencja projektodawcy co do tego czym ma być centrala i oddziały regionalne DOŚ.</p>	<p>ostatecznie wygasną, będą mieli zagwarantowany 3-miesięczny okres zatrudnienia, licząc od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, co wydaje się wystarczająco chronić ich prawa. Podkreślenia wymaga, że takie samo rozwiązanie zastosowano w 2008 r. podczas tworzenia Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcji ochrony środowiska. Art. 166 ust. 3 ustawy ocenowej (analogiczny do art. 12 projektowanej ustawy) przewidywał także 3-miesięczny termin wygaśnięcia stosunków pracy.</p> <p>Ad 2. Uwaga uwzględniona. W DOŚ będzie funkcjonował korpus służby cywilnej. Tym samym do pracowników DOŚ zastosowanie znajdzie m.in. art. 4 ustawy o służbie cywilnej, określający wymagania, które powinna spełniać osoba zatrudniona w służbie cywilnej. Z tego względu projektowany art. 124a ust. 7 zostanie wykreślony.</p> <p>Ad 3. Uwaga uwzględniona. Przewiduje się utworzenie stanowiska dyrektora Generalnego w DOŚ. Projektowana</p>
--	--	--	---

	<p>Projektowany art. 124a ust. 3 ustawy określa je jako jednostki organizacyjne DOŚ. Jednocześnie sama DOŚ w myśl ust. 1 tego artykułu jest jednostką organizacyjną. Wydaje się zatem, że centrala i oddziały regionalne DOS są <i>de facto</i> komórkami organizacyjnymi jednostki organizacyjnej DOŚ. Niedostatecznie jasna jest także koncepcja uznania centrali i oddziałów regionalnych DOS za urzędy, przy pomocy których swoje zadania wykonują odpowiednio Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska i regionalny dyrektor ochrony środowiska (art. 121 ust. 3 i art. 123 ust. 6 projektu ustawy). W ścisłym związku z powyższym pozostają wątpliwości dotyczące ust. 6 w art. 124a projektu ustawy. Przepis ten przewiduje kompetencje Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska do upoważniania regionalnych dyrektorów ochrony środowiska do wykonywania czynności z zakresu prawa pracy. Jednakże na gruncie <i>ustawy o służbie cywilnej</i> takie kompetencje posiada dyrektor generalny urzędu (art. 25 ust. 4 pkt 2 ustawy). Przy założeniu, że centrala i oddziały regionalne stanowią jeden urząd w rozumieniu <i>ustawy o służbie cywilnej</i> (co sugeruje art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2 projektu ustawy, nakazujący Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska podjęcie za pracodawcę czynności określonych w tym przepisach) kompetencje do dokonywania czynności z zakresu prawa pracy w odniesieniu do pracowników tego urzędu posiada dyrektor generalny tego urzędu i to on (a nie kierownik tego urzędu czyli Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska) może upoważnić do wykonywania określonych czynności z zakresu prawa pracy.</p> <p>4. W art. 1 projektu ustawy podano nieaktualną metrykę ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>5. Wydaje się, że ust. 4 pkt 2 w art. 7 i 8 projektu powinien</p>	<p>ustawa zawiera stosowną zmianę art. 25 ust. 1 ustawy o służbie cywilnej.</p> <p>Ad 4. Uwaga została uwzględniona.</p> <p>Ad 5. Art. 7 i 8 zostały połączone w jeden przepis – obecnie art.</p>
--	--	---

		<p>brzmieć: jego zaangażowanie i postępy w pracy.</p> <p>6. Ponadto zgodnie z art. 19 ust. 1 pkt 5 <i>ustawy o służbie cywilnej</i> Rada Służby Publicznej wyraża opinie w zakresie projektów aktów normatywnych dotyczących służby cywilnej. Powyższy projekt powinien zostać zatem przekazany do zaopiniowania przez Radę Służby Publicznej</p>	<p>12, który otrzymał zmienione brzmienie.</p> <p>Ad 6. Projekt został zaopiniowany przez Radę Służby Publicznej.</p>
--	--	---	---

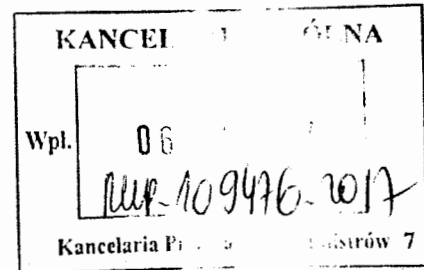
KPRM

Warszawa *du* grudnia 2017 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1370.2017 / 7 /dk
dot.: RM-10-154-17 z 30.11.2017 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

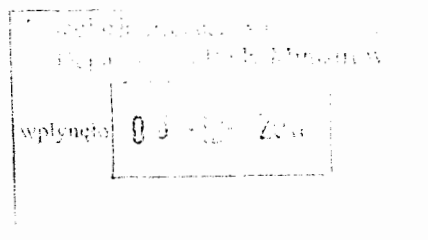
w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:

Pan Jan Szyszko
Minister Środowiska

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA ¹⁾

z dnia

w sprawie określenia liczby, siedzib oraz terytorialnego zasięgu działania regionalnych dyrektorów ochrony środowiska

Na podstawie art. 123 ust. 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 poz. 1405, 1566 i 1999 oraz z ...) zarządza się, co następuje.

§ 1. Ustala się liczbę, siedziby oraz terytorialny zasięg działania regionalnych dyrektorów ochrony środowiska:

- 1) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska z siedzibą w Białymstoku – obejmujący swoim działaniem obszar województw podlaskiego i warmińsko-mazurskiego;
- 2) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska z siedzibą w Bydgoszczy – obejmujący swoim działaniem obszar województw kujawsko-pomorskiego i pomorskiego;
- 3) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska z siedzibą w Katowicach – obejmujący swoim działaniem obszar województw dolnośląskiego, opolskiego i śląskiego;
- 4) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska z siedzibą w Krakowie – obejmujący swoim działaniem obszar województw małopolskiego i świętokrzyskiego;
- 5) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska z siedzibą w Poznaniu – obejmujący swoim działaniem obszar województwa wielkopolskiego;
- 6) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska z siedzibą w Rzeszowie – obejmujący swoim działaniem obszar województw lubelskiego i podkarpackiego;
- 7) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska z siedzibą w Warszawie – obejmujący swoim działaniem obszar województwa łódzkiego i mazowieckiego;
- 8) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska z siedzibą w Szczecinie – obejmujący swoim działaniem obszar województw lubuskiego i zachodniopomorskiego.

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 1904 i 2095).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER ŚRODOWISKA

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 123 ust. 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 poz. 1405, z późn. zm.) minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, liczbę, siedziby oraz terytorialny zasięg działania regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, uwzględniając potrzebę właściwej organizacji wykonywania zadań.

Przepis upoważniający wprowadzony został ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Ustawa ta zrezygnowała z dotychczasowego sztywnego związania właściwości miejscowej regionalnych dyrektorów ochrony środowiska (RDOŚ) z obszarem województwa i uelastyczyła strukturę Dyrekcji Ochrony Środowiska, w celu jej lepszego dopasowania do potrzeb w zakresie zarządzania ochroną środowiska i przyrody, poprzez upoważnienie ministra właściwego do spraw środowiska do określenia liczby, siedziby i terytorialnego zasięgu działania RDOŚ.

Analiza ilości prowadzonych spraw wykazała nierównomierne obciążenie poszczególnych RDOŚ. Dane za 2016 r., w zakresie prowadzonych postępowań administracyjnych i liczby zgłoszonych szkód wyrządzonych szkód przez zwierzęta objęte ochroną gatunkową, przedstawia poniższa tabela:

NAZWA RDOŚ	LICZBA POSTĘPOWAŃ ADMINISTRACYJNYCH	LICZBA ZGŁOSZONYCH SZKÓD
RDOŚ w Białymstoku	10 950	1248
RDOŚ w Bydgoszczy	7405	106
RDOŚ w Gdańsku	10 151	148
RDOŚ w Gorzowie Wlkp.	3271	72
RDOŚ w Katowicach	4758	49
RDOŚ w Kielcach	4697	132
RDOŚ w Krakowie	7468	612
RDOŚ w Lublinie	5252	424
RDOŚ w Łodzi	6399	433
RDOŚ w Olsztynie	9908	1340

RDOŚ w Opolu	3844	32
RDOŚ w Poznaniu	12 293	216
RDOŚ w Rzeszowie	6574	581
RDOŚ w Szczecinie	9218	136
RDOŚ w Warszawie	14 381	1291
RDOŚ we Wrocławiu	4953	143

Projektowane rozporządzenie zakłada, że terytorialny zasięg działania RDOŚ obejmie w większości przypadków obszar dwóch województw o podobnej liczby spraw. I tak RDOŚ w Białymstoku będzie właściwy miejscowo na obszarze województw warmińsko-mazurskiego i podlaskiego, RDOŚ w Bydgoszczy – na obszarze województw kujawsko-pomorskiego i pomorskiego, RDOŚ w Krakowie – na obszarze województw małopolskiego i świętokrzyskiego, RDOŚ w Rzeszowie – na obszarze województw lubelskiego i podkarpackiego, RDOŚ w Szczecinie – na obszarze województw lubuskiego i zachodniopomorskiego oraz RDOŚ w Warszawie – na obszarze województw łódzkiego i mazowieckiego. RDOŚ w Katowicach obejmie natomiast zasięgiem swojego działania województwa dolnośląskie, opolskie i śląskie. Z kolei w jednym przypadku RDOŚ pozostanie właściwy na obszarze jednego województwa. Dotyczy to RDOŚ w Poznaniu (województwo wielkopolskie). Zmniejszenie liczby RDOŚ z 16 do 8 pozwoli na w miarę równomierne obciążenie ich zadaniami, co powinno mieć pozytywny wpływ na efektywność działania całej DOŚ. Jednocześnie określenie zasięgu terytorialnego działania RDOŚ zgodnie z zasadniczym podziałem kraju nie powinno budzić wątpliwości co do właściwości miejscowej poszczególnych RDOŚ.

Podkreślenia wymaga, że projektowane rozporządzenie nie spowoduje utrudnień dla obywateli i przedsiębiorców. Wprawdzie zmniejszeniu ulegnie liczba RDOŚ, to niemniej jednak w ramach organizacji DOŚ planuje się utworzenie także wydziałów terenowych, działających w strukturach oddziałów regionalnych, w szczególności w miejscowościach, gdzie obecnie mają swoje siedziby przekształcane i łączone regionalne dyrekcje ochrony środowiska (organizacja DOŚ zostanie określona, zgodnie z art. 124a ust. 9 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko przez ministra właściwego do spraw środowiska w drodze zarządzenia nadającego statut DOŚ).

Brak siedziby RDOŚ na terenie niektórych województw nie powinien zatem utrudniać kontaktu obywateli i przedsiębiorców z RDOŚ.

Projekt został zamieszczony, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt nie wpływa na działalność mikro, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Termin wejścia w życie rozporządzenia jest spójny z terminem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie określenia liczby, siedzib oraz terytorialnego zasięgu działania regionalnych dyrektorów ochrony środowiska</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Andrzej Szweda-Lewandowski, podsekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska, Główny Konserwator Przyrody</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Agnieszka Chilmon, Dyrektor Departamentu Prawnego w Ministerstwie Środowiska, tel. 22 369-24-86</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>25.10.2017 r.</p> <p>Źródło:</p> <p>Art. 123 ust. 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 poz. 1405 i ...)</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych</p> <p>.....</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zgodnie z art. 123 ust. 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 poz. 1405, z późn. zm.) minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, liczbę, siedziby oraz terytorialny zasięg działania regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, uwzględniając potrzebę właściwej organizacji wykonywania zadań.

Przepis ten został dodany ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Konieczne jest wydanie rozporządzenia, zgodnie z przywołanym przepisem upoważniającym.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie zakłada, że terytorialny zasięg działania RDOŚ obejmie w większości przypadków obszar dwóch województw o podobnej ilości spraw. I tak RDOŚ w Białymstoku będzie właściwy miejscowo na obszarze województw warmińsko-mazurskiego i podlaskiego, RDOŚ w Bydgoszczy – na obszarze województw kujawsko-pomorskiego i pomorskiego, RDOŚ w Krakowie – na obszarze województw małopolskiego i świętokrzyskiego, RDOŚ w Rzeszowie – na obszarze województw lubelskiego i podkarpackiego, RDOŚ w Szczecinie – na obszarze województw lubuskiego i zachodniopomorskiego oraz RDOŚ w Warszawie – na obszarze województw łódzkiego i mazowieckiego. RDOŚ w Katowicach obejmie natomiast zasięgiem swojego działania województwa dolnośląskie, opolskie i śląskie. Z kolei w jednym przypadku RDOŚ pozostanie właściwy na obszarze jednego województwa. Dotyczy to RDOŚ w Poznaniu (województwo wielkopolskie). Zmniejszenie liczby RDOŚ z 16 do 8 pozwoli na w miarę równomierne obciążenie ich zadaniami, co powinno mieć pozytywny wpływ na efektywność działania całej DOŚ. Jednocześnie określenie zasięgu terytorialnego działania RDOŚ z zasadniczym podziałem kraju nie powinno budzić wątpliwości co do właściwości miejscowej poszczególnych RDOŚ.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przepisy dyrektyw UE, w szczególności dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, nie regulują kwestii instytucjonalnych w państwach członkowskich. Określenie organów właściwych do przeprowadzania ocen oddziaływania na środowisko należy zatem do właściwości tych państw.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
RDOŚ	8	rozporządzenie	Określenie liczny, siedzib i terytorialnego zasięgu działania
Oddziały regionalne DOŚ	8	Art. 124 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz	Zgodnie z przywołanym przepisem RDOŚ wykonuje swoje zadania przy pomocy oddziały regionalnego DOŚ. Oznacza to, że w strukturze DOŚ będzie funkcjonowało

Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Budżet państwa											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie jest jedynie aktem wykonawczym. Skutki finansowe zmian w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zostały przedstawione w ocenie skutków regulacji do ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowane: liczba, siedziby i terytorialny zasięg działania są dostosowane do potrzeb w zakresie zarządzania ochroną środowiska i przyrody. Powinno to zwiększyć efektywność działania DOŚ i przyczynić się do szybszego załatwiania spraw, w tym do wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co z kolei ułatwi proces inwestycyjny.										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	jw.										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	jw.										
Niemierzalne												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
nie dotyczy												
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).						☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy						
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.						☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy						

Projektowane: liczba, siedziby i terytorialny zasięg działania są dostosowane do potrzeb w zakresie zarządzania ochroną środowiska i przyrody. Powinno to zwiększyć efektywność działania DOS i przyczynić się do szybszego załatwiania spraw.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Termin wejścia w życie rozporządzenia jest spójny z terminem wejścia w życie ustawy z dnia ... zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy o ochronie przyrody.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie planuje się ze względu na wykonawczy charakter projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.